

စက်မှုဝန်ကြီးဌာနမှထုတ်ဝေသည်။

ရွှေစက်မှု ဂျာနယ်

The Golden Industrial Journal

အတွဲ ၆ ၊ အမှတ် ၂၁ ၊ ၂၀၁၃ ခုနှစ် ၊ နိုဝင်ဘာလ

စက်မှုဝန်ကြီးဌာန ဝန်ထမ်းပိသားစုများ၏ အဌာနအကြိမ်မြောက် စုပေါင်းပဟာဘုံကထိန် မင်္ဂလာအသိမ်းအနားကျင်းပ

စာမျက်နှာ ၂ သို့ -

ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး ဦးမောင်မြင့် အစိမ်းရောင်စက်မှုလုပ်ငန်းဆိုင်ရာညီလာခံသို့တက်ရောက်ခဲ့

စာမျက်နှာ ၃ သို့ -

မိမိရွေးချယ်တဲ့ Field မှာ
ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် တတ်မြောက်ထားတဲ့သူအတွက်
နေရာမရွေး၊ အချိန်မရွေး အခွင့်အလမ်းရှိနေမှာပဲဖြစ်တယ်

စာမျက်နှာ ၄ သို့ -

လူအချင်းချင်းကြားတွင် ချစ်ခင်ခြင်း၊ ဖေတ္တာထားနိုင်ခြင်း၊ သနားကြင်နာတတ်ခြင်း၊
ကရုဏာများတို့ဖြင့် မလိုဝန်တိုခြင်းဆိုသည့် တရားချိုးတို့ ပေါင်းနိုင်အောင် မိမိစိတ်ကို
ကာကွယ်နိုင်ကြောင်း ပုဒ္ဒတ္တစွာက ဆုံးမတော်မူခဲ့သည်။

စာမျက်နှာ ၇ သို့ -

စက်မှုဝန်ကြီး ဦးမောင်မြင့်
ဂျာမနီနိုင်ငံဧည့်အဖွဲ့အား
လက်ခံတွေ့ဆုံ

စာမျက်နှာ ၃ သို့ -

မျက်နှာဖုံး မှ -

စက်မှုဝန်ကြီးဌာန ဝန်ထမ်း မိသားစု များ၏ အဌမအကြိမ်မြောက် စုပေါင်းမဟာ ဘုံကထိန်မင်္ဂလာအခမ်းအနားကို ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၁၄ ရက်နေ့ နံနက် ၁၀ နာရီတွင် နေပြည်တော်၊ စက်မှုဝန်ကြီးဌာန ရုံးအမှတ် (၃၀) ရှိ စုပေါင်း ခန်းမ၌ကျင်းပပြုလုပ်ရာ သပြေအေးမိုးကုတ်ဝိပဿနာ ဓမ္မရိပ်သာပဓာနဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဂန္ဓမာလာအမျိုးပြုသော ပင့်သံဃာ ၁၅ ပါးကြွရောက်ချီးမြှင့်တော်မူပြီး စက်မှု ဝန်ကြီးဌာန ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး ဦးမောင်မြင့်နှင့်ဇနီး၊ ဒုတိယဝန်ကြီး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး ချုပ်များနှင့် ဦးဆောင်ညွှန်ကြားရေးမှူးများ၊ အရာထမ်း/အမှုထမ်းဝန်ထမ်းမိသားစုများ တက်ရောက်ကြည့်ကြသည်။

ရှေးဦးစွာ အခမ်းအနားကို နမောတဿသုံးကြိမ်ရွတ်ဆိုဘုရားကန်တော့၍ ဖွင့်လှစ်ပြီး ပဓာနနာယက ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဂန္ဓမာလာထံမှ ဧည့်ပရိသတ်များက ငါးပါး

သီလခံယူ ဆောက်တည်ကြသည်။ ဆက်လက်၍ ဆရာတော်သံဃာတော်များက ပရိတ်တရားတော်များ ရွတ်ပွားချီးမြှင့်တော်မူကြပြီး ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး ဦးမောင်မြင့် နှင့်ဇနီး ဒေါက်တာ ဒေါ်ခင်မြဝင်းတို့က ပဓာနနာယကဆရာတော်ထံ ကထိန်သင်္ကန်း နှင့်လှူဖွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြသည်။

ထို့နောက် ဒုတိယဝန်ကြီး ဦးသိန်းအောင်က ဆရာတော်ကြီးထံ ကထိန်သင်္ကန်း နှင့်လှူဖွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပြီး ဦးစီးဌာနများနှင့်လုပ်ငန်းများမှ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်များ၊ ဦးဆောင်ညွှန်ကြားရေးမှူးများနှင့် ဇနီးများကလည်း ဆရာတော် ကြီးများထံ လှူဖွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြသည်။ ဆက်လက်၍ ပဒေ သာပင်များကို စာရေးတံမဲချ၍ သံဃာတော်များအား ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခဲ့ကြရာ ပဓာန နာယကဆရာတော်က လှူဒါန်းမှုအစုစုအတွက် အနုမောဒနာတရားချီးမြှင့်တော်မူပြီး ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးနှင့် တက်ရောက်လာကြသူများက ရေစက်သွန်းချအမျှပေးဝေကြ ကာ အခမ်းအနားကို ဗုဒ္ဓသာသနံစိရံတိဌတု သုံးကြိမ်ရွတ်ဆိုဆုတောင်း၍ ရုပ်သိမ်း လိုက်သည်။

အခမ်းအနားအပြီးတွင် ဆရာတော်သံဃာတော်များအား ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးနှင့် ဇနီး၊ ဒုတိယဝန်ကြီး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်များနှင့် ဦးဆောင်ညွှန်ကြားရေးမှူးများက နေဆွမ်းဆက်ကပ်လှူဒါန်းခဲ့ကြသည်။ အလားတူ နေပြည်တော်ရှိ ဆရာဒကာဘုန်း ကြီးကျောင်း (၁၀) ကျောင်းနှင့် ရန်ကုန်မြို့၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ လမ်းမ တော်မြို့နယ်၊ ဒဂုံမြို့သစ် (အရှေ့ပိုင်း) မြို့နယ်တို့ရှိ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း (၄) ကျောင်းတို့မှ သံဃာတော်များအား နိုဝင်ဘာလ ဒုတိယပတ်အတွင်း၌ ကထိန်သင်္ကန်း နှင့်လှူဖွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခဲ့ကြသည်။ စက်မှုဝန်ကြီးဌာန ဝန်ထမ်းမိသားစု များ၏အဌမအကြိမ် ကထိန်သင်္ကန်းဆက်ကပ်လှူဒါန်းမှုအစုစုတန်ဖိုးမှာ ၃၈,၇၈၀,၀၀၀ ကျပ်ဖြစ်ကြောင်း သတင်းရရှိသည်။

ပျက်စီးမှု -

အစီမံအစဉ်စက်မှုလုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ညီလာခံကျင်းပ

ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရမည့်လုပ်ငန်းစဉ်များဆွေးနွေး

စက်မှုဝန်ကြီးဌာန ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး ဦးမောင်မြင့် ဦးဆောင်သောကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့သည် တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ စက်မှုနှင့်သတင်းအချက်အလက်နည်းပညာ ဝန်ကြီးဌာန Ministry of Industry and Information Technology of PRC နှင့် ကုလသမဂ္ဂစက်မှုဖွံ့ဖြိုးရေးအဖွဲ့ UNIDO တို့ ပူးပေါင်းစီစဉ်မှုဖြင့် နိုဝင်ဘာလ ၇ ရက်နေ့မှ ၉ ရက်နေ့အထိ တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ ကွမ်ကျိုးမြို့၌ကျင်းပသည့် အစီမံအစဉ်စက်မှုလုပ်ငန်းဆိုင်ရာညီလာခံ - ၂၀၁၃ (Green Industry Conference 2013) သို့ တက်ရောက်ခဲ့ရာ Closing Plenary Section တွင် စက်မှုထုတ်ကုန်များ၊ ကုန်ထုတ် လုပ်မှုဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများတွင် အရင်းအမြစ်များကို အကျိုးရှိစွာအသုံးပြုရေး၊ အနာဂတ် တွင် ကြံ့ခိုင်မှုရှိစေရန်အတွက်လုပ်ငန်းဆိုင်ရာနှင့် ဒီဇိုင်းရေးဆွဲမှုဆိုင်ရာစိန်ခေါ်မှုများ၊ အဆို ပါ Conference မှ အဓိကရရှိသည့်အတွေ့အကြုံများ၊ အကြံဉာဏ်များအပေါ်မူတည်

၍ ရှေ့ဆက်ဆောင်ရွက်သင့်သည့် Green Industrial Policy ဆိုင်ရာပူးပေါင်းဆောင် ရွက်ရမည့် လုပ်ငန်းစဉ်များကို Statement အဖြစ် ဆွေးနွေးသည်။

ထို့နောက် ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးသည် မြန်မာနိုင်ငံ၌ လာရောက်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံလို သည့် နန်နင်းမြို့မှ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များနှင့်တွေ့ဆုံ၍ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုအခြေ အနေနှင့် အခွင့်အလမ်းများကို ပြောကြားခဲ့သည်။ နိုဝင်ဘာလ ၁၀ ရက်နေ့တွင် Chandong မြို့သို့ သွားရောက်၍ Sinotruk Co.,Ltd မှ Truck Car ထုတ်လုပ်မှုများ၊ Changsha နှင့် Youngzhou မြို့များ၌ Changfeng Group Co., Ltd ၏ Mini Pajero ကားထုတ်လုပ် မှုများ၊ ကွမ်ကျိုးမြို့ရှိ Conch Co., Ltd ၏တစ်နေ့ တန် ၃၅,၀၀၀ ထွက် ဘိလပ်မြေစက်ရုံ၌ ပတ်ဝန်းကျင်ထိခိုက်မှု အနည်းဆုံးဖြင့် ဘိလပ်မြေထုတ်လုပ် မှုများကို ကြည့်ရှုလေ့လာခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး ဦးမောင်မြင့်

အာရှ - ပစိဖိတ်တတိယအကြိမ်မြောက် ကုန်သွယ်မှုနှင့် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုဆိုင်ရာ အခမ်းအနားသို့တက်ရောက်

ကုလသမဂ္ဂအာရှနှင့်ပစိဖိတ်ဆိုင်ရာ စီးပွားရေးနှင့်လူမှုရေးကော်မရှင် (United Nations Economic and Social Commission for Asia and the Pacific- UNESCAP) ကကြီးမှူး၍ ထိုင်းနိုင်ငံ၊ ဘန်ကောက်မြို့တွင် နိုဝင်ဘာလ ၁၈ ရက်နေ့မှ ၂၂ ရက်နေ့အထိကျင်းပပြုလုပ်သည့် အာရှ-ပစိဖိတ် တတိယအကြိမ်မြောက်ကုန်သွယ် မှု နှင့်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုဆိုင်ရာ အခမ်းအနားနှင့်အစည်းအဝေးသို့ စက်မှုဝန်ကြီးဌာန

ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး ဦးမောင်မြင့်တက်ရောက်ခဲ့သည်။ အဆိုပါအစည်းအဝေးသို့ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးနှင့်အတူ အထည်အလိပ်လုပ်ငန်းမှ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးကျော်သိဝနှင့် စက်မှုစိမ့်ကိန်းဦးစီးဌာနမှ လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးသောင်းဦး တို့လည်း တက်ရောက်ခဲ့ကြောင်း သတင်းရရှိသည်။

စက်မှုဝန်ကြီး ဦးမောင်မြင့်

ဂျာမနီနိုင်ငံညွှန်ကြားမှုအဖွဲ့အား လက်ခံတွေ့ဆုံ

စက်မှုဝန်ကြီးဌာန ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး ဦးမောင်မြင့်သည် ဂျာမနီနိုင်ငံ Geschäftstuhrev Terrot GmbH, Germany. OAV Delegation မှ Mr.Andreas von Bismarck ဦးဆောင်သည့် ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့အား နိုဝင်ဘာ လ ၁၃ ရက်နေ့ နေ့လယ် ၁၂ နာရီခွဲတွင် ဝန်ကြီး၏ဧည့်ခန်းမ၌ လက်ခံတွေ့ဆုံသည်။

ယင်းသို့တွေ့ဆုံရာတွင် နှစ်နိုင်ငံရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုဆိုင်ရာကိစ္စရပ်များကို ဆွေးနွေးကြ သည်။ ဆွေးနွေးပွဲသို့ တာဝန်ရှိသူများတက်ရောက်ကြကြောင်းသတင်းရရှိသည်။

စက်မှုဝန်ကြီး ဦးမောင်မြင့်အား

ရုရှနိုင်ငံညွှန်ကြားမှုအဖွဲ့ လာရောက်တွေ့ဆုံ

စက်မှုဝန်ကြီးဌာန ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး ဦးမောင်မြင့်အား ရုရှနိုင်ငံ TPE Co., မှ General Director Mr. Grigory Volkenshteyn ဦးဆောင်သောအဖွဲ့သည် နိုဝင် ဘာလ ၁၂ ရက်နေ့ ညနေ ၄ နာရီတွင် ဝန်ကြီး၏ဧည့်ခန်းမ၌ လာရောက်တွေ့ဆုံ သည်။

ယင်းသို့တွေ့ဆုံရာတွင် အမှတ် (၂) သံမဏိစက်ရုံ (ပင်းပက်) စီမံကိန်းအချိန်မီ ပြီးစီးရေးကိစ္စရပ်များကို ဆွေးနွေးကြသည်။ ဆွေးနွေးပွဲသို့ တာဝန်ရှိသူများတက် ရောက်ကြကြောင်းသတင်းရရှိသည်။

စက်မှုဝန်ကြီး ဦးမောင်မြင့်

ဘယ်လ်ဂျီယံသံအမတ်ကြီးအား လက်ခံတွေ့ဆုံ

စက်မှုဝန်ကြီးဌာန ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး ဦးမောင်မြင့်သည် ဘယ်လ်ဂျီယံနိုင်ငံသံရုံး (ဘန်ကောက်) မှ သံအမတ်ကြီး H.E. Marc. Michielsens ဦးဆောင်သည့်အဖွဲ့ အား နိုဝင်ဘာလ ၁၂ ရက်နေ့ နေ့လယ် ၂ နာရီတွင် ဝန်ကြီး၏ဧည့်ခန်းမ၌ လက်ခံတွေ့ ဆုံသည်။

ယင်းသို့တွေ့ဆုံရာတွင် Power Engineering, Electrical Equipment, Medi cal Equipment and Supplies, Pharmaceuticals, Agricultural Equipment, Renewable Energy and Rural Development, Heavy-Duty Industrial, Engi neering for Cement Industries လုပ်ငန်းများ၌ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံနိုင်မည့် ကိစ္စရပ်များနှင့် ပတ်သက်၍ ဆွေးနွေးကြသည်။ ဆွေးနွေးပွဲသို့ တာဝန်ရှိသူများတက်ရောက်ကြ ကြောင်း သတင်းရရှိသည်။

QUALITY IS A

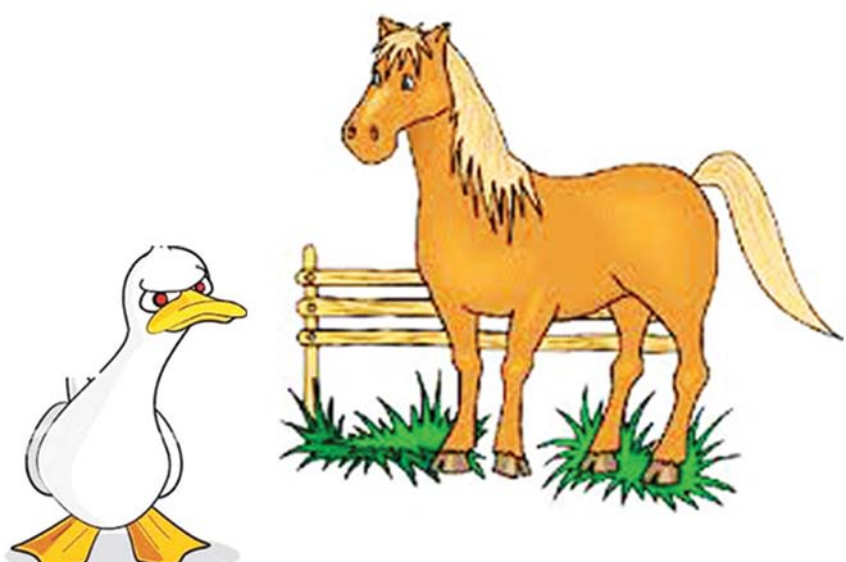
NEVER ENDING JOURNEY

'Fable' လို့ခေါ်တဲ့ ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်တစ်ခု ဖတ်လိုက်ရတယ်။ ဘဲငန်းတစ်ကောင်က စိတ်ကြီးဝင်ပြီးတော့ တစ်ဝန်းထဲမှာရှိတဲ့ မြင်းတစ်ကောင်ကိုသွားပြီး ကြားတယ်။

'နင်တို့ မြင်းတွေက မြေကြီးတစ်ခုပဲ သွားလာလှုပ်ရှားလို့ရတယ်။ တို့ဘဲငန်းတွေကတော့ ရေ၊ မြေ၊ လေ သုံးနေရာသုံးဌာနလုံး ဘယ်မှာထားထား၊ သွားလာဖို့ မပူရဘူး။ နင့်လိုပဲ မြေကြီးပေါ်လည်း အသာလေးလျှောက်နိုင်တယ်။ ဒီမှာတွေ့လား၊ အတောင်ပါလို့ လေထဲလည်းပျံနိုင်တယ်။ ရေထဲလည်း သွားနေနိုင်တယ်။ ပူအိုက်တဲ့ရာသီမျိုးဆို ခြံနောက်ကရေကန်ထဲမှာ သွားစိမ်နေရုံပဲ။ အိုကေမှာ စုံပြေလို့လေ။ အားမကျဘူးလား။ လေမှာပျံနိုင်တဲ့ ငှက်တွေ၊ ရေမှာဆော့ကစားတဲ့ငါးတွေ၊ ပြီးတော့ နင်တို့ခြေလေးချောင်းသမားတွေလို အကုန်

ပေါ်လျှောက်တော့ရော နင့်အရေပြားခြေထောက်ကြီး ကွတကွတ၊ လည်ပင်းကြီးကလည်း ရှေ့ထွက်သေး၊ ဘယ်လိုမှ ကြည့်လို့မလှတာ။ တို့မြင်းတွေက မြေ

လုပ်လို့ရတယ်' ဆိုပြီး သူ့ဘဝကိုကျေနပ်ဂုဏ်ယူစွာပြောတယ်။
အဲဒီအခါမှာ မြင်းက-
'ဟေ ဘာအားကျစရာရှိလဲ။ ရေ၊ မြေ၊ လေ သုံးဌာနစလုံး နေနိုင်ရုံပဲရှိတာ၊ သွားလာပျံနိုင်တယ်သာပြောတယ်။ သူများတွေ ရယ်နေပါမယ်။ ဘာတစ်ခုမှလည်း ထူးထူးချွန်ချွန် မလုပ်နိုင်ဘဲနဲ့။ လေထဲပျံတာကလည်း တခြားငှက်တွေလိုပေါ့ပေါ့ပါးပါးလေဟုန်စီးပြီး လှလှပပပျံတတ်လို့လား။ နင့်ကိုယ်လုံးလေးလေးလံလံနဲ့ ဘယ်လောက်အမြင့်များ ပျံတာတွေ့ရလို့လဲ။ ဟိုမှာ စာကလေးတွေ၊ နံ့ပြည်စုတ်ငှက်လေးတွေ အားနာပါဦး။ ရေကူးနိုင်တယ် ပြောတော့လည်းငါးတွေလို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင်ရေအောက်တစ်ခွင် ထဲထဲဝင်ဝင်သွားနိုင်တာလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့။ အပေါ်ယံရေလွှာမှာပဲ နေနိုင်ကြတာများ၊ မြေကြီး

ပေါ်တစ်ခုထဲသွားနိုင်တာ မှန်ပါတယ်။ ငါဝန်ခံတယ်။ ဒါပေမဲ့ တို့က တစ်ခုဆိုတစ်ခု အပိုင်ရတယ်။ လိုရင်လိုသလို အနေ၊ အမြန် အားကောင်းမောင်းသန်၊ အရှိန်ပြင်းပြင်း၊ လိုရာမရွေး၊ အသော့နှင်နိုင်တယ်။ နင်တို့ဘဲငန်းတွေလို ဟိုစပ်စပ် ဒီစပ်စပ်မဟုတ်ဘူး။ တစ်မျိုးဆို တစ်မျိုး ထူးချွန်တဲ့တို့မြင်းဘဝကိုပဲ ကျေနပ်ဂုဏ်ယူတယ်၊ ကြိုက်တယ်' မြင်းရဲ့စကားရှည်ကြီးနောက်မှာ ဂုဏ်တက်စိတ်ကြီးဝင်နေတဲ့ ဘဲငန်းက ငြိမ်ကျသွားပါတော့တယ်။ ဘယ်တော့မှလည်း ကြားဝါစကားမဆိုတော့ပါဘူး။
မြန်မာစာပေမှာ 'ငါးသိုင်းများဟင်းဟုန်' 'ဆရာများသားသေ' ဆိုတဲ့ စကားပုံလေးတွေရှိတယ်။ ထို့အတူပဲ 'Jack of all trades ; Master of none', 'Too many cooks spoil the broth' ဆိုတဲ့ အင်္ဂလိပ်ဘာသာရပ်မှ စကားပုံလေးတွေ

က လူငယ်လူကြီးဘဝမှာ အောင်မြင်ကြီးပွားလိုသူတိုင်းအတွက် ဂရုထားရမယ့် စကားပုံများဖြစ်ပါတယ်။ ပုံပြင်ထဲက ဘဲငန်းလိုမဟုတ်ဘဲ မြင်းလိုမျိုး တစ်ခုဆိုတစ်ခု ထူးချွန်တတ်ကျွမ်းအောင် အာရုံစိုက်ဖို့လိုကြောင်း သတိပေးထားတဲ့ အသုံးအနှုန်းများပါပဲ။

အလုပ်မှာအောင်မြင်စေဖို့ Focus/ Concentration စူးစိုက်မှုအရေးကြီးတာလူတိုင်းသိကြမယ်။ စူးစိုက်မှုကိုလည်း အဓိကနဲ့သာမညကိစ္စများမှာ ခွဲခြားသိမြင်ပြီး အခြေခံကျ၊ ပဓာနကျတဲ့အလုပ်ကို စူးစိုက်ပေးရမယ်။ လူငယ်များအနေနဲ့ဆိုရင်လည်း ပညာရှာချိန်မှာကိုက ရည်မှန်းချက်ကို ဇေဝဇေဝါနဲ့၊ တိတိကျကျမထားဘဲ ဆရာဝန်လည်းလုပ်ချင်၊ အင်ဂျင်နီယာလည်းဖြစ်ချင်၊ သင်္ဘောလိုင်းလည်း လိုက်ချင်တာမျိုးနဲ့အဆုံးမှာ ဆန္ဒတွေများပြီး၊ တစ်ခုမှ ရည်ရွယ်ချက်မမြောက်လာတာမျိုးတွေလည်း ကြားနေတွေ့နေရပါတယ်။ စာမေးပွဲရမှတ်နဲ့ဆုံးဖြတ်ကြတဲ့ ပညာရေးလောကမှာတော့ အမှတ်များများနဲ့ အောင်ဖို့ဆိုတာဦးတည်ပြီး စနစ်တကျအားထည့်ကြိုးပမ်းသွားဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့မှသာ ကိုယ့်ဆန္ဒရှိရာကို တစိုက်မတ်မတ် လေ့လာဆည်းပူးသွားရင် ဘဝလမ်းကြောင်းမှန်နဲ့ အောင်မြင်ဖို့နီးစပ်ပါမယ်။

အမှန်တော့ မိမိရွေးချယ်တဲ့ Field မှာ ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် တတ်မြောက်ထားတဲ့သူအတွက် နေရာမရွေး၊ အချိန်မရွေး အခွင့်အလမ်းရှိနေမှာပဲဖြစ်တယ်။ ကံတရားတွေကြောင့် အကျိုးပေးခြင်းမတူကြပေမဲ့ အားထုတ်မှု၊ လုံ့လဝီရိယနဲ့ လူတိုင်းဘဝတက်လမ်းတွေ ရှာနိုင်ပါတယ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ယုံကြည်ကြတဲ့ ဂံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယဆိုတဲ့အထဲ ကံက လုံးဝဥသုဉ်းဘဝများနဲ့ဆိုင်တယ်။ ဉာဏ်ကလည်း ကံနဲ့ပဲဆိုင်သေးတယ်လို့ ဆိုရမယ်။ လူတစ်ယောက်ရဲ့ IQ (Intelligence Quotient) မြင့်တာနိမ့်တာ မွေးကတည်းက ဖြစ်တည်တာလို့ ပြောကြတယ်။ Parental Support ဆိုတဲ့ မိဘများရဲ့ ထောက်ပံ့အားပေးမှု၊ စိတ်အား၊ လူအားနဲ့ အနီးကပ်ဖေးမမှုများက အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ

ကလေးများရဲ့ IQ ကို တိုးမြှင့်စေနိုင်တယ်လို့ ပညာရှင်များက ဆိုတယ်။ ဒီမှာလည်း ကံတရားရဲ့အကျိုးဆက်တွေ ပါနေဦးမယ်။ ဒီတော့ လူတစ်ဦးချင်းအနေနဲ့ အနိမ့်အမြင့် အတန်းအစားမရွေး သက်ဆိုင်နေတာက လုံ့လဝီရိယပါပဲ။ စဉ်ဆက်မပြတ် လုံ့လဝီရိယအားထုတ်မှုနဲ့ လုပ်ချင်တဲ့အရေးကြီးဆုံးကိစ္စမှာ စူးစိုက်လုပ်သွားရင် ထိုက်တန်တဲ့ဘဝရပ်တည်မှုနဲ့ အောင်မြင်မှုဆိုတာ မလွဲမသွေရလာမှာဖြစ်တယ်။
ယနေ့ကမ္ဘာကြီးမှာ ပြောင်းလဲမှုတွေ အမျိုးမျိုးတွေ့နေရတယ်။ Globalization ခေတ်၊ IT ခေတ်ဆိုတဲ့ အခြေအနေမှာ မကြုံဘူး၊ မတွေ့ဘူးတဲ့ အသစ်အဆန်းတွေ၊ Physically/ mentally စိတ်ရော၊ လူရောမှာ ရိုက်ခတ်မှုတွေ ထောင်သောင်းမက ကြုံနေရတယ်။ 'We are all in a state of distraction and diffusion' အာရုံပြောင်းဆွဲဆောင်မှုတွေ၊ ရောနှောရှုပ်ထွေးထိုးဖောက်ဝင်ရောက်မှုတွေနဲ့ ဝန်းရံနေတယ်။ ဒါကြောင့် စိတ်ကိုတစ်နေရာတည်းထားဖို့ အာရုံစိုက်ဖို့ အထူးခက်တယ်။ မူလလမ်းကြောင်းမှ သွေဖီနိုင်စရာတွေက ဘက်စုံဒေါင့်စုံကလာနေတယ်။ စူးစိုက်မှုကိုလုပ်ဖို့ ခဲယဉ်းတာတွေ့မယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဒါတွေကလည်း ဘဝရဲ့စိန်ခေါ်မှုတွေပဲ။

ရည်မှန်းချက်တစ်ခု၊ အလုပ်တစ်ခုအပေါ် စူးစိုက်အာရုံထားပြီး Perseverance လုံ့လဝီရိယနဲ့ အစဉ်တစိုက် အားထည့်ကြိုးပမ်းသွားနိုင်ရေးက အထူးအရေးကြီးပါတယ်။ မြားတစ်စင်းနဲ့ ပစ်မှတ်နှစ်ခုကို မပစ်နိုင်ဘူးဆိုထားတယ်။ ရန်သူနဲ့ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲမှာဆိုရင် အတွေးလေးများ လွဲချော်သွားတာနဲ့ ပစ်မှတ်လွဲပြီး ရန်သူက ကိုယ့်ကိုအနိုင်ယူသွားမယ်။ စိတ်ကိုထိန်းချုပ်စူးစိုက်ပါမှ အနိုင်ရဖို့ရှိမယ်။

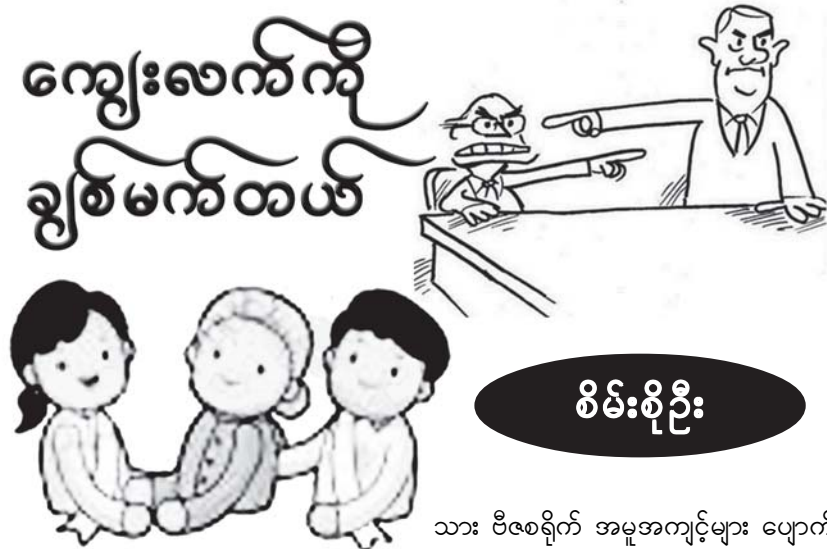
Robert Greene ရဲ့ 'Power' ဆိုတဲ့ စာအုပ်မှ စာကြောင်းလေးနဲ့ နိဂုံးချုပ်လိုက်ပါတယ်။

'Prize intensity more than extensity' အရေအတွက်ထက် အရည်အသွေးကို ပိုဦးစားပေးပါဆိုတဲ့ သဘောလေးနဲ့ တူပါတယ်။ အနီးစပ်ဆုံးဆိုရင် အရှည်အဝေးချဲ့နေမယ့်အစား စူးစိုက်မှုကို တန်ဖိုးထားပါလို့ ဆိုလိုခြင်းဖြစ်တယ်။ အလုပ်တွေ ရည်မှန်းချက်တွေ ဖြန့်ကျက်ပြီး မထားဘဲနဲ့ ကျွမ်းကျင်ရာလိမ္မာ၊ တစ်ခုကိုသာ စွဲစွဲမြဲမြဲ စူးစိုက်အားထည့်ခြင်းဖြင့် ရည်ရွယ်ချက်ပန်းတိုင်ကို အရောက်လှမ်းနိုင်ကြပါစေ။

စာရေးဆရာကြီး ရန်ကုန်ဘဆွေသည် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏လူသားများ အသက်ရှင်ရပ်တည်ရှင်သန်ရေးအတွက် ‘ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ’ ဆိုသည့် အချက် ၄ ချက်ကို သူ၏ ‘ချစ်ဇနီးသို့’ စာအုပ်တွင် ချစ်ဇနီးကို ရှင်းပြပြောဆိုဟန်နှင့် ပေါ့ပေါ့ပါးပါးလေး ရေးပြဖူးပါသည်။

အာဟာရသည် အသက်ရှင်ရပ်တည်ရေးကို အထောက်အပံ့ပြုရုံမျှမက အစားအသောက်များ၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုအဖြစ် စိတ်နေစိတ်ထားစရိုက်အမူအကျင့်ပါ ပြောင်းလဲသွားကြောင်း ဆွေးနွေးရေးပြပါသည်။ သူဇနီးအား-

‘မြို့ကြီးပြကြီးသားတွေက ယေဘုယျအားဖြင့် အသားငါးတွေကို အဓိကထားပြီး စားသောက်ကြလေတော့ တောထဲက အသားစားသတ္တဝါ ကျားတွေလိုပဲ ဉာဏ်ထက်တယ်။ ဦးနှောက်ပြေးတယ်။ ပါးနပ်တယ်။ လျင်မြန်သွက်လက်ဖျတ်လတ်တယ်။ လူလည်ကျချင်တယ်။ ကလိန်ကကျစ်လုပ်ချင်တယ်။ မရိုးမဖြောင့်လုပ်ချင်တယ်။ ရက်ရက်စက်စက်နဲ့ မငဲ့မညှာ မစာမနာအနိုင်ကျင့်ချင်တယ်။ မြို့ကြီးပြကြီးဆိုတာ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်ကပျံ့ကျတွေနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားလေတော့ အပေါင်းအသင်းရယ်လို့ အုံနဲ့ကျင်းနဲ့မရှိဘူး။ ပတ်ဝန်းကျင် အနှောင်အဖွဲ့တွေ မရှိတတ်ဘူး။ တစ်ကိုယ်တော်လှုပ်ရှားမှုတွေများပြီး တစ်ကိုယ်ကောင်းကြံကြံ၊ အတ္တကြီးတတ်ကြတယ်။ မြို့ကြီးပြကြီးသားတွေ အသားငါးအစားများရာက အဲဒီလိုရိုင်းစိုင်းကြမ်းတမ်းတဲ့စရိုက် အမူအကျင့် အလေ့အထတွေ ပေါ်ပေါက်ဖြစ်တည်သကဲ့။ ‘တို့တောရွာကျေးလက်က လူတွေက အသားငါးအမြဲမရနိုင်တော့ အသီးအရွက်တွေကိုပဲ အားပြုစားသောက်ရှင်သန်ကြရတယ်လေကွာ။ အဲဒီလို အသီးအရွက်တွေ အစားများရာက စိတ်နေစိတ်ထား အမူအကျင့် ဓလေ့စရိုက်တွေလဲ ပုံစံတစ်မျိုးထွက်ကုန်တယ်။ အသီးအရွက်စားသတ္တဝါများလိုပေါ့ကွာ။ အသိဉာဏ်ထုံထိုင်းတယ်။ ဦးနှောက်မပြေး၊ ဉာဏ်မပြေးဘူး။ ရိုးတယ်။ အတယ်။ နှေးကွေးလေးလံတယ်။ သည်းခံနိုင်တယ်။ စိတ်ရှည်တယ်။ မရှိအေးအေးရှိအေးအေးနဲ့ အေးအေးလူလူသမားတွေဖြစ်ကုန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ခွန်အားဗလရှိတယ်။ ဇွဲကောင်းတယ်။ တို့တောရွာတွေရဲ့ လူမှုဆက်ဆံရေးပုံစံက တစ်ရွာလုံးဓာတ်သိ၊ အကြောင်းသိတွေ။ တစ်ကြောင်းမထောက် တစ်ကြောင်းထောက်

ရမယ့် မျက်နှာနာရမယ့်လူတွေချည်းဆိုတော့ နွေးထွေးဖော်ရွေတဲ့ ဆက်ဆံရေးတွေနဲ့ပဲ စခန်းသွားကြရတယ်လေ။ ကလိမ်ကကျစ်လုပ်ချင်လို့ မရဘူး။ လူလည်ကျချင်လို့မရဘူး။ နာမည်ပျက်အရှက်ကွဲသွားမယ်လေ။ အစားအသောက်အာဟာရတွေက တို့လူသားတွေကို အသက်ရှင်ရပ်တည်ရေးကို အထောက်အကူဖြစ်စေရုံမကဘဲ လူတို့စိတ်နေသဘောထား၊ အမူအကျင့်၊ ဓလေ့စရိုက်တွေကိုပါ ပုံစံတစ်မျိုးစီဖြစ်စေတယ်ကွ’

ဟု ဆရာကြီးက တွေးပြတွက်ပြ ထောက်ပြပါသည်။ မှန် မမှန်၊ ဟုတ် မဟုတ်ကို ကိုယ်တွေ့လေ့လာ ဆန်းစစ်ကြည့်နိုင်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်ကတော့ သဘောတူလက်ခံနိုင်၏။ နားလည်၍ရ၏။ လက်လှမ်းမီ၏။ ကျွန်တော်က တောသားကိုး။

ကျွန်တော်သည် တောသားစစ်စစ်အဖြစ် ၁၆ နှစ်သာ ကျင်လည်ရှင်သန်ဖူး၏။ ဝန်ထမ်းလုပ်စား၍ စက်ရုံလုပ်သားဖြစ်လာသောအခါ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရကာ မြို့ပြသားဖြစ်လာရပါတော့သည်။ ကျေးလက်တောရွာများလို ရိုးရှင်းပွင့်လင်းစွာ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်စွာဆက်ဆံ၍ မဖြစ်နိုင်တော့ချေ။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များထဲတွင် လူလည်ကျချင် မလိမ့်တပတ်လုပ်ချင် ဟန်ကြီးပန်ကြီး လုပ်ချင်တတ်ကြသော မြို့ကြီးပြကြီးသားများလည်း ပါဝင်နေခြင်းကြောင့် ထဲထဲဝင်ဝင်ပေါင်းသင်းချင်၍ မရတော့ချေ။

ကျွန်တော့်အဖို့ ကံကောင်းသလိုရှိသည်မှာ မြို့ပြဆန်သောလူနေမှုဘဝမျိုးနှင့် စက်ရုံလုပ်သား ဝန်ထမ်းလုပ်စားနေရသော်လည်း စက်ရုံများမှာ တောထဲတောင်ထဲတွင်သာ ရှိကြခြင်းကြောင့် မြို့ပြရိပ်လွှမ်းသော ကျေးလက်တောသားလုပ်၍ရတုန်း တောသားပီပီ ရှာဖွေစားသောက်၍ရတုန်း အခြေအနေရှိပါသည်။ ကျေးလက်

သား ဗီဇစရိုက် အမူအကျင့်များ ပျောက်ပျက်ဆိတ်ကွယ်အောင် ဖျောက်ဖျက်ပစ်ရန် မလိုချေ။

× × ×
ယနေ့ခေတ် မြို့ကြီးပြကြီးမှ မြို့ပြသားများမှာ စိတ်မချရ။ မယုံကြည်ရသောထိတ်လန့်စရာလူသားများ ဖြစ်လာနေကြသည်ဟု ခံစားရပါသည်။ အမေရိကန်မြို့ကြီးပြကြီးများသည် လျှပ်စစ်မီးပြတ်တောက်၍ မရချေ။ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့ကြီးတွင် ညဖက်မီးပြတ်သွားစဉ်က မီးပြတ်သည်နှင့် မြို့ပြရပ်ကွက်တွင်နေသူများ ကားကြီးကားငယ်အသွယ်သွယ်နှင့် မြို့ကြီးထဲဝင်ရောက်လာကြကာ ကုန်တိုက်ကြီးများကိုဖောက်ထွင်း၍ တွေ့လေရာယူငင်ကြသည်မှာ ပွဲတော်ကြီးတမျှဖြစ်ကုန်သည်ဆို၏။ ထိုလူရမ်းကား လူအုပ်ကြီးသောင်းကျန်းမှုကြောင့် ဒေါ်လာသန်းပေါင်းများစွာ တန်ဖိုးရှိသည့်ပစ္စည်းများ ဆုံးရှုံးနစ်နာကုန်သည်ဆို၏။ မြို့ပြလူနေမှု၏ သရုပ်သကန်တည်း။

၁၉၈၀ ခုနှစ်များဝန်းကျင်က စက်ရုံတာဝန်နှင့် ရန်ကုန်သို့ မကြာခဏ သွားရောက်ခဲ့ရပါသည်။ မြို့ထဲရောက်လျှင် ဧရာမလူစီးကြောင်းများထဲတွင် ရောပါရသည်မှာ ထိတ်လန့်စရာပင်ကောင်းနေ၏။ ထိုလူအုပ်ကြီးများထဲတွင် မျက်နှာသိတစ်ယောက်မှမပါသည်က အားငယ်စရာကြီးဟုပင် ခံစားရ၏။

အရှုပ်အရှင်း မကြေမလည်တစ်ခုခုဖြစ်လျှင် ဝင်ရောက်ဖြန်ဖြေတားဆီးကာကွယ်ပေးမည့်သူ မရှိနိုင်ချေ။ ဝိုင်းဘေဝိုင်းသမ၊ ဝိုင်း၍ ဆွမ်းကြီးဝင်လောင်းကြမည့် လူသားများနိုင်၏။ အားလုံး လက်ရဲဇက်ရဲနှင့် ဆတ်ဆတ်ထိမခံနိုင်ကြသော စိတ်လက်တစ်ဆစ်နှင့် လူတွေချည်းလိုဖြစ်နေကြ၏။ မလွယ်။

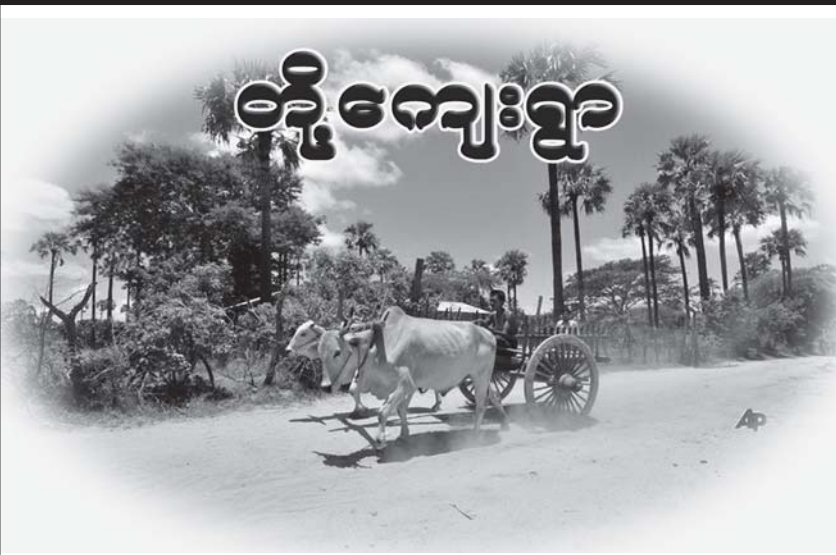
ဆက်ဆံလိုက်လျှင် ခုတ်မည်ထစ်မည်၊ ပါးပါးလှီးမည်၊ လူလည်ကျမည်၊ အခွံနွာမည်၊ အရေဆုတ်မည်ဆိုသည့် လူစားမျိုးချည်းဖြစ်နေ၏။ ဝန်ထမ်းအချင်းချင်းလည်း မညှာတာ၊ မစာနာနိုင်ကြချေ။

ကြောက်ဖို့လန့်ဖို့ ကောင်းကြ၏။ ‘အာ နောင်ကြီး ဘောက်ချာအတွက် လက်နှိပ်စက်ရိုက်ပေးရမယ်ပေါ့။ လုပ်ပေးရမှာပေါ့လေ။ အချင်းချင်းတွေပဲဟာ။ ဒါပေမဲ့ နံနက်စာဘရိတ်ဖတ်စံဘာမှမစားရသေးဘူးဗျ။ လက်ဘက်ရည်ဆိုင်သွားရအောင်၊ ဒါနလေးပြုပါဦးနောင်ကြီးရယ်။ မိတ်ဖြစ်ဆွေဖြစ်ပေါ့ဗျာ။ လက်နှိပ်စက်ရိုက်တာက ခဏလေးပဲကြာမှာပါ။ ရိုက်ပေးမယ်။ စိတ်ချ။ ခင်မောင်စိုးရေ လက်ဘက်ရည်ဆိုင်ကို လိုက်ခဲ့ဟေ့။ ငါသွားနှင့်မယ် လိုက်ခဲ့’

နှုတ်သွက်လျှာသွက် အကုန်သွက်သော လက်နှိပ်စက်စာရေး၏ ညှင်းပန်းနှိပ်စက်မှုကို ခေါင်းငုံ့လည်စင်း ကျွန်တော်ခံရပါသည်။ လက်နှိပ်စက်သမားက သူတင်မက သူ့အပေါင်းအသင်းကိုပါခေါ်၏။ သူရိုက်ပေးမှ ဘောက်ချာရမည်ဖြစ်၍ ကျွန်တော့်မှာကျားရှေ့ မှောက်လျက်လဲ၏။ အချဉ်ဖမ်းခံရ၏။

ဘောက်ချာရိုက် လက်မှတ်စုံထိုး အဆင့်ဆင့်သောပစ္စည်းထုတ်လုပ်ငန်း စတိုလုပ်ငန်းကို စိတ်ရှည်သည်းခံဖြတ်သန်းကျော်လွှားကာ နယ်စက်ရုံသို့ (တင်ပြတောင်းခံထားသော ပစ္စည်းအမြောက်အမြားနှင့်) ကားတစ်စီးတိုက်စာ တူတူတန်တန် မိခင်စက်ရုံသို့ပြန်နိုင်ပါမှ အပြန်မျက်နှာပန်းလှရမည့် ကျွန်တော်လက်ရဲဇက်ရဲနိုင်တတ်ကြသော ရန်ကုန်မြို့ကြီးသား ဝန်ထမ်းထဲတွင်သိသိကြီးနှင့် ခေါင်းငုံ့လည်စင်းခံရ၏။ မူမဟုတ် ပုံစံမဟုတ်။ ဌာနဆိုင်ရာ တာဝန်ထမ်းဆောင်မှု မဟုတ်ကြောင်း ကျွန်တော်သိ၏။ ပါးပါးလှီးအချဉ်ဖမ်း လူလည်၊ တာဝန်သဘော ထိစပ်ဆက်ဆံရမှုကို ကျွန်တော်၏ဝဋ်ဒုက္ခဖြစ်နေပါသည်။

ဝန်ထမ်းချင်း မြို့ပြသားများ အိုင်တင်ခံလူလည်ကျ ကိန်းကြီးခန်းကြီးနိုင်၊ ဟန်ကြီးပန်ကြီးလုပ်ကြမှုများကြောင့် ကျွန်တော့်လုပ်ငန်းတာဝန်နှေးကွေးကာ ဟိုမှာစောင့်သည်မှာကြာ၍ နှေးကွေးရင်းရန်ကုန်တွင် ဆန်ကုန် (ပိုက်ဆံ) စရိတ်ထောင်းကာ အင်္ကျီအိတ်ကပ်ပိန်ရှုံ့ပြားချပ်နေပြီ။ ရန်ကုန်ကို စိတ်နာနေပါပြီ။ ရနိုင်သမျှကို မြန်မြန်သွက်သွက်ထုတ်ကာ နယ်စက်ရုံသို့ ပြန်ပြေးချင်စိတ်မှာ လက်တွေ့ကျသော အကောင်းဆုံးထွက်ပေါက် ဖြစ်နေရပါလေပြီ။ ကျွန်တော်တာဝန်ကိုမကြောက်၊ ခက်ခဲပင်ပန်းရမည်ကိုမကြောက်။ ကျွန်တော့်ရာထူးအဆင့်နှင့် ရုံးချုပ်မှ ဘယ်အဆင့်အတန်းရှိ ပုဂ္ဂိုလ်

- * ကျေးရွာနေပုံ၊ အနုပညာလည်း
မြောင်းပွင့်နံကင်း၊ ပန်းနံသင်းလျက်
လယ်ခင်းသန်သန်၊ မွှေးပျံ့ပျံ့...။
- * နေပူဒဏ်ကျေးရွာ၊ မြို့နှင့်ကွာလည်း
ညီညာစွာပေါင်း၊ မေတ္တာလောင်းကာ
ကောင်းရာမြတ်နိုး၊ ကောင်းမှုပျိုး၍
ကောင်းကျိုးသယံဇာတ၊ လက်ချင်းယှက်...။
- * အစားအစာ၊ မပွားပါလျက်
ရှာကာချက်ချင်း၊ စားရခြင်းသည်
ရည်ရွယ်သီးခြား၊ အစာညက်၍
ကြွက်သားခိုင်မာ၊ ကျစ်လျစ်စွာနှင့်
လယ်မှာအလုပ် တကွပ်ကွပ်...။
- * ခွန်အားကိုသုံး၊ နွားနှင့်ရုန်းလည်း
အပြုံးမပျက်၊ ကိုယ့်ကျေးလက်မှာ
တက်ကြွရွှင်လန်း၊ စေတီလမ်းနှင့်
တက်ကြွရွှင်လန်း၊ ကျောင်း၏လမ်းနှင့်
တက်ကြွရွှင်လန်း၊ ကန်၏လမ်းနှင့်
တက်ကြွရွှင်လန်း၊ ရွာပတ်လမ်းတို့
ဖြောင့်တန်းသေသပ်၊ ကျနလတ်၍
မပြတ်ရေသင့်၊ ကြာလည်းတင့်ကာ
အားမြင့်ကြီးစား၊ ထွက်နှုန်းများ၍
တရားသံစဉ်၊ လှိုင်လှိုင်မြည်ပြီး
ညီညွတ်သည်မှာ တို့ကျေးရွာ...။
တည်လတ်သည်မှာ နှစ်တွေကြာ...။

စစ်တွေ (ကြာနီ)

ပွင့်လင်းမှုသည် မိဘနှင့်သားသမီး
ကြား၊ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း၊ ဆွေမျိုးသားချင်း
ကြားစသော လူမှုရေးဝန်းကျင်တွင် ထားရှိ
အပ်သည်။ ပွင့်လင်းရမည့်ကိစ္စများကို
မျှသိပ်ထားလျှင် မဖြစ်သင့်သောပြဿနာ
ရှိခြင်းဖြင့် ရင်ထဲမွန်းကြပ်မှုများ တဖြည်း
ဖြည်းလျော့ပါးလာရုံမက လုံးဝမရှိတော့
လောက်အောင်ကို ဖြစ်လာမည်။ ထိုသို့
ဖြစ်လာလျှင် စိတ်ချမ်းသာမှုများတိုးပွား
လာပြီး လူအချင်းချင်းကြားတွင် ပဋိပက္ခ

ပွင့်လင်းမှုရှိပါ

သို့သော် သတိရှိပါ

သိဒ္ဓ

(ရပ်စောက်)

လေးများ ရှိလာတတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်
ပွင့်လင်းရန်ဝန်မလေးဘဲ ပြောသင့်ပြော
ထိုက်လျှင် နှုတ်မနွေးဘဲပြောဆိုပါက
မလိုလားအပ်သော နောက်ဆက်တွဲ
ပြဿနာများကို မဖြေရှင်းရတော့ဘဲ သက်
တောင့်သက်သာ နေထိုင်ရမည်ဖြစ်ပါ
သည်။ သို့သော် ပွင့်လင်းမှုသည် အတိုင်း
အတာတစ်ခုထိသာဖြစ်ဖို့တော့ လိုအပ်ပါ
သည်။ တရားလွန်ပွင့်လင်းခြင်းသည် လူ
ချင်းလွန်စွာရင်းနှီးသောသူများတောင် နား
လည်ရခက်သော၊ မနှစ်မြို့သောစိတ်ကို
ဖြစ်ပေါ်စေတတ်သည်။ လွန်စွာရင်းနှီးသူ
တောင် ယခုလိုဖြစ်ပေါ်လျှင် တစ်ခါတရံ
၏စိတ်၌ ဘယ်လိုဖြစ်မည်ကို မှန်းဆကြည့်
နိုင်ပါသည်။ ပွင့်လင်းမှုမရှိသောကြောင့် ခံ
စားချက်များ များပြားလာပြီး ရင်ထဲတွင်
မွန်းကျပ်စွာခံစားမည့်အတူပင် ပွင့်လင်းစွာ
ဖြင့် ရင်ဖွင့်ဆွေးနွေးမည်ဆိုပါက နှစ်ဦးနှစ်
ဖက်အကျိုးရှိရုံမက ကိုယ်စီကျေနပ်ခြင်း
များနှင့် ပြည့်စုံနေပေလိမ့်မည်။

ပွင့်လင်းမှုကို ကြားခံကိရိယာအဖြစ်
တွင်ကျယ်စွာ အသုံးပြုမည်ဆိုလျှင်
အကျိုးကျေးဇူးများစွာ ရရှိမည်မှာမလွဲပေ။
ထို့ကြောင့် ပွင့်လင်းမှုသည် လူအချင်းချင်း
ကြားတွင် မရှိမဖြစ်လိုအပ်သော ကြားခံ
မီဒီယာဆိုလျှင်လည်း မမှားပေ။ ပွင့်လင်းမှု

ဖြစ်မှုလျော့ပါးလာမည်။ လူတိုင်းပွင့်လင်း
မှုကို အလေးထားကျင့်သုံးပါလျှင် အေး
ချမ်းသာယာမှုများ တိုးပွားလာပေလိမ့်
မည်။

လူအချို့သည် ပွင့်လင်းမှုတန်ဖိုးကို
လျစ်လျူရှုကာ ရင်ထဲမွန်းကြပ်မှုတွေနှင့်
ပြည့်နှက်နေပြီး ပင်ပန်းသည်ကိုမရိပ်မိဘဲ
နေထိုင်နေကြသည်မှာ ပင်ပန်းခက်ခဲလွန်း
သော အလုပ်တစ်ခုနှင့် ချာချာလည်နေ
သော လူတစ်ယောက်နှင့်တူသည်။ မျှသိပ်
ခြင်းသည် မပေါက်ကွဲသ၍ ရင်ထဲမှာ
လောင်ကျွမ်းမီးလို ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။
ပင်ပန်းခက်ခဲသော စိတ်လေးကြီးကို ပွင့်
လင်းမှုနှင့် အစားထိုးလိုက်လျှင် အဘယ်မျှ
ကောင်းလိုက်မည်နည်း။

မိမိတို့သည် ပွင့်လင်းမှုကို အကျင့်မရှိ
လျှင် ကျင့်ပေးရမည်။ အကျင့်ရှိလျှင်လည်း
တရားလွန်မပွင့်လင်းရန် သတိရှိရမည်။
လူအချင်းချင်း ပွင့်လင်းစွာဆက်ဆံမှသာ
လူတွေကြားထဲမှာရှိနေသော၊ မာယာများ
သော မသိစိတ်၏မာယာကျော့ကွင်းမှ
ပျော်ရွှင်ဝမ်းမြောက်စွာ လွတ်ထွက်နိုင်ပေ
လိမ့်မည်။ ပွင့်လင်းမှုအကြောင်း တစ်စ
တစ်စ သိလာသောလူတစ်ယောက်သည်
တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ သောကကင်းလာ
မည်မှာ မလွဲပေ။

စာမျက်နှာ ၅ မှ -
ဖြစ်ပါစေ။ တင်ပြရဲ ပြောရဲဆိုရဲရှိပါသည်။
တာဝန်ပိုင်း လုပ်ငန်းသဘောကို တင်
ပြခြင်းဖြစ်၍ ဝန်ထမ်းချင်း အထက်လူကြီး
လည်း အလုပ်သဘောကို နားလည်ထား
မည်ဟု ယုံကြည်၏။ လူကြီးထံတက်ပြော
မှဖြစ်မယ်ဆိုလျှင် ကျွန်တော်မမူချေ။
သို့သော် လုပ်ပိုင်ခွင့်ဘောင်ထဲဝင်လာ
လျှင် လက်ရဲဇက်ရဲ၊ နှုတ်သွက်လျှာသွက်
အချဉ်ဖမ်းရဲ၊ အနိုင်ကျင့်ရဲ၊ ပါးပါးလှီးရဲ၊
ညှင်းပန်းနှိပ်စက်ရဲကြသော လက်နှိပ်စက်
စာရေးများထံတွင်မူ ကျွန်တော့်မှာ ငဆနူ။
နယ်စက်ရုံဝန်ထမ်း အူတူတူ အတတ်နှင့်
အချဉ်။ သူတို့၏သားကောင် ကျွန်တော်ခံ
ရ၏။

x x x

ကျွန်တော်လည်း နယ်စက်ရုံတွင် စတို
ဝန်ထမ်းဖြစ်၍ တာဝန်အရထိစပ်ဆက်ဆံ
ရသူများကို မြို့ကြီးပြကြီးသားများစတိုင်
အာသီသရုပ်ပါက နှိပ်စက်ခွင့်၊ ရက်စက်ခွင့်

ရှိပါသည်။ သို့သော် မြို့ပြသားမဟုတ်။ မြို့
ပြသားဗီဇစရိုက် အမူအကျင့်မရှိသည့်
ကျွန်တော် စေတနာပါ၏။ ပစ္စည်းမြန်မြန်
လိုရင်းရောက်သည်ကို ကျေးဇူးတင်ကာ
စက်ရုံကန်တီးတွင် လက်ဘက်ရည်တိုက်
ရန် စေတနာရေစီးကမ်းပြိုလိုက်၏။ အ
တင်းခေါ်၏။ ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှ
လိုက်မသောက်။ တာဝန်ကိုတာဝန်ရှိသည်
နှင့်အညီ မြန်ဆန်သွက်လက်အောင်
ဆောင်ရွက်မှုသာဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်
သူတောင်းစားမဟုတ်။ သောက်လိုက်
ကိုယ့်ပိုက်ဆံနှင့် သောက်နိုင်ပါသည်။
ဇနီး၏ဆွေမျိုးများရှိရာ ကျေးလက်ရွာ
များသို့ရောက်လျှင် ဖော်ရွေပျူငှာမှု ဒင်း
ကြမ်းတည်း။ သို့သော် ဘာသာမတူ လူမျိုး
မတူချေ။ ဇနီးက ချင်း၊ ကျွန်တော်က
ရခိုင်။

အလှအပကို မက်မောတတ်ကြသော လူသားတို့၏သဘာဝထဲတွင် မိန်းကလေးများစွာတို့သည် ထိပ်ဆုံးမှာရှိကြ၍ အားလုံးလှပလိုကြသည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း ယနေ့ခေတ်တွင် အလှပြင်ဆိုင်၊ အလှပြင်ပစ္စည်းမျိုးစုံတို့ မရေမတွက်နိုင်အောင် ပေါများနေပါသည်။ လှအောင်ပြုပြင်၍လည်း လှပနေကြ၏။ သို့သော်လည်း ရုပ်ခန္ဓာကိုသာ လှသည်ထက်လှအောင် ပြုပြင်ဖန်တီးနေကြခြင်းကများနေ၍ စိတ်အလှကိုပြုပြင်ဖို့ရန်အတွက်မူ မေ့လျော့နေတတ်ကြပေသည်။

စိတ်ကိုညစ်နွမ်းစေတတ်သော အကြောင်းတရားများစွာရှိပါသည်။ အကြောင်းတရားများစွာထဲမှ ကုဿာ၊ မစ္ဆရိယဆိုသည့်တရားဆိုးတို့သည် လောကီဖြစ်ရပ်အထွေထွေကို အကျဉ်းတန်စေခဲ့ပါသည်။ အလှအပကို မြတ်နိုးတတ်ကြသော လူတို့၏လောကတွင်း အလှစစ်အလှမှန်တို့သည် ပျောက်ကွယ်သွားကြပြီလားဆိုသည်ကို ပြေးကြည့်၊ တွေးကြည့် စရာမလိုလောက်အောင် မရှိခြင်းက အမှန်ပင်ဖြစ်နေကြပါသည်။

ကျွန်တော့်တွင် တူလို၊ သားလို ခင်မင်နေခဲ့သော မောင်မိုးကျော်ခေါ် ဆရာဝန်ကြီးတစ်ဦး၏သားဖြစ်သူ လူငယ်လေးတစ်ဦးရှိပါသည်။ ‘မိုးကျော် မင်းအန်တီကြီး ဆေးရုံတက်ရတယ်ဆို’ ‘ကောင်းသွားပြီလား’ ကျွန်တော်၏အမေးစကားကို မောင်မိုးကျော်မှ ‘သားလည်းသိချင်နေတာဦးရဲ့’ ‘မင်းစကားကဘယ်လိုလဲ’ ‘မင်းအဖေ ဆရာဝန်ကြီးလေ မကုဘူးလား’ ‘သားရှင်းပြပါမယ်ဦး သားအဖေကုလို့မပျောက်နိုင်တဲ့ ရောဂါဖြစ်နေတာတဲ့၊ အန်တီကြီးရောဂါနာမည်က ကုဿာ၊ မစ္ဆရိယ၊ စိတ်ကျလွန်ရောဂါလို့ပြောတယ်။ ဒါကြောင့် အဖေကအန်တီကို တရားရိပ်သာပို့လိုက်တယ်။ အန်တီကြီးကိုကုမဲ့ ဆရာဝန်က ရိပ်သာက ကမ္ဘာဌာနာစရိယဆရာတော်တဲ့၊ သားက ဒါကြောင့်ဦးကို သိချင်နေတာလို့ပြောတာပါ’ မောင်မိုးကျော်၏ အဖြေစကားကို ကျွန်တော်မှ ‘ကောင်းကွာ’ ဟုသာ မှတ်ချက်ပြုလိုက်ရပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာရေးစာအုပ်တစ်အုပ်တွင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်နှင့် သိကြားမင်းတို့၏ အမေးအဖြေအကြောင်းရင်းတစ်ခုကို ဤသို့ ကျွန်တော်ဖတ်ခဲ့၊ မှတ်ခဲ့ဖူးပါသည်။ လူနဲ့သတ္တဝါတွေဟာ အချင်းချင်းခိုက်ရန် ဒေါသမဖြစ်ကြဘဲ ချစ်ခင်စွာနေလိုကြပါလျက်နဲ့ မနေနိုင်ဖြစ်နေကြတာ ဘာကြောင့်ပါလဲ မြတ်စွာဘုရားလို့ သိကြားမင်း၏ မေးမြန်းလျှောက်ထားချက်ကို မြတ်စွာဘုရားက ‘လူနဲ့သတ္တဝါတွေဟာ ကုဿာမစ္ဆရိယ’ ဆိုတဲ့ တရားဆိုးတွေရှိနေ

အလှပြင်ကြမည်

မိမိကိုယ်တွင် ကုဿာရှိမရှိ၊ မစ္ဆရိယရှိမရှိကို ကိုယ်သာလျှင်အသိဆုံးဖြစ်ပေမဲ့ ငါမနာလို့၊ ငါဝန်တိုနေခြင်းဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မထင်မိဘဲ မသိချင်ယောင်၊ မာယာဆောင်၍ ကိုယ်ဟာသူတော်ကောင်းဟုတ်/မဟုတ်ဆိုသည်ကို သတိထားနိုင်ရန် ခက်ခဲလှပါသည်။

ကြ၍ဟု ဖြေတော်မူခဲ့ပါသည်။ မောင်မိုးကျော်၏ အဖေ ဆရာဝန်ကြီးတွင် ညီအစ်မဝမ်းကွဲများဖြစ်ကြသော အန်တီကြီးနှင့်အန်တီလေး ညီအစ်မနှစ်ယောက်ရှိပါသည်။ ချမ်းသာကြွယ်ဝကြပါ၏။ သို့သော် ညီအစ်မအချင်းချင်း မခေါ်မပြော မတည့်ကြပါ။ သူ့ထက်သာ မနာလိုပြိုင်ဆိုင်၍နေကြပါသည်။ အလှချင်းပြိုင်၊ အဝတ်အစားအသုံးအဆောင်ချင်းပြိုင်၏။ ပညာချင်း၊ ကားချင်း၊ ယောက်ျားချင်း၊ နောက်ဆုံး သားသမီးချင်းပင် ပြိုင်နေကြပါသည်။

မောင်မိုးကျော်မှ ကျွန်တော့်အား ‘အန်တီကြီး ရောဂါဖြစ်တာလည်း မပြောနဲ့ဦးရ။ အန်တီလေးယောက်ျား ရာထူးတစ်ဆင့်တိုးတော့ အန်တီကြီးဆွေဆွေခွန်နေတာ။ အန်တီလေးရဲ့သား ဂျပန်နိုင်ငံမှာ အလုပ်ရတော့ အန်တီကြီး ကျန်းမာရေးမကောင်းတော့ဘူး။ မျက်နှာသုန်မှုန်နေတာဦးရဲ့။ အန်တီလေး ကားသစ်တစ်စီး ထပ်ဝယ်စီးတော့ အန်တီကြီး သေတော့မလိုဖြစ်တော့တာပဲ ဦးရယ်’ ကျွန်တော်က မောင်မိုးကျော်အား ‘ညီအစ်မအချင်းချင်း တွေဖြစ်ရတယ်လို့ကွာ’ ဟုပြောရာ ‘သားအဖေကတော့ အတတ်နိုင်ဆုံးကုပေးနေတာဦးရဲ့။ ခေါင်းကိုက်တော့ဆေးတိုက်၊

အားနည်းတော့ ဆေးသွင်း အလကားဖြစ်တာပါပဲ။ မူးလို့၊ မော်လို့ ပါရဂူပြတော့လည်း ရောဂါရှာမတွေ့ဘူးတဲ့။ သွေးတက်တာတောင် အန်တီကြီးစိတ်လျှော့မှ သွေးကျတာ’ ဟု ကျွန်တော့်အား မောင်မိုးကျော်က ပြောပြနေပါသည်။

မောင်မိုးကျော်၏အန်တီကြီး ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ မညာမတာပြောရပါလျှင် စည်းစိမ်ဥစ္စာပစ္စည်းများအတွက် မနာလိုဝန်တိုခြင်းဆိုသည့် စိတ္တဇရောဂါပင်ဖြစ်လေသည်။ ရုပ်ခန္ဓာတွင်ဖြစ်နေသော ၉၆ ပါးသောရောဂါများကို ကုသရန်လွယ်ကူသော်လည်း မနာလိုမှု၊ ဝန်တိုမှု၊ စိတ်ဆိုး၊ စိတ်ပုပ်ရောဂါကိုမူ ကုစားဖို့မလွယ်ကူချေ။ လိုချင်တပ်မက်ခြင်းများစွာတို့နှင့် ပြည့်နေကြသော လူတို့တွင် မနာလိုဝန်တိုမှုများကား ဆိုးလွန်းလှပါ၏။ မည်မျှအထိ ပူလောင်ဆင်းရဲနေပါသနည်း။ သူတစ်ပါးတို့ ချမ်းသာပြည့်စုံနေသည့် စည်းစိမ်ကို မရှုစိမ့်နိုင်၊ မကြားနိုင်၊ ကိုယ့်ထက်သာနေသည်ကို မကြိုက်နိုင်၊ မလိုလားနိုင်ဖြစ်နေခြင်း၏ စိတ်သဘောကို ကုဿာဟု ခေါ်ဆိုရခြင်းဖြစ်သည်။

တခြားသူများ တိုးတက်ကောင်းစားနေသည်ကို အလိုမရှိခြင်း၊ တခြားသူတွေ မိမိထိုက် ၀တ်နိုင်၊ စားနိုင်၊ သုံးနိုင်၊ ဖြုန်း

နိုင်ဖြစ်နေသည်ကို အမြင်မကြည်မလင်ဖြစ်နေခြင်း၊ မိမိကိုယ်သာ ပြည့်စုံစေ၍ တခြားသူများအား မိမိကဲ့သို့မဖြစ်စေလိုခြင်းတို့ဖြစ်၍ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်ခြင်း မစ္ဆရိယ ဟုခေါ်ဆိုပါသည်။

မနာလိုဝန်တိုခြင်းဆိုသည့် တရားဆိုးတွေဖြစ်လာပြီဆိုလျှင် အမုန်းတရား၊ အာယာတများရှိလာ၍ ပရဟိတစိတ်ထားမျိုးထားနိုင်ခြင်း မရှိတော့ပေ။ လူအချင်းချင်း၊ လူစိမ်း၊ လူကျက်မရွေး မေတ္တာပျက်ကာ အမျက်၊ အငြိုးအတေးများထားကာ ငြိမ်းအေးမှုကင်း၍ စိတ်အလှများ ကင်းဝေးကာ ကုဿာ၊ မစ္ဆရိယတို့ ပေါင်းစည်းခြင်းဖြင့် ထိုအဆိုးတရားဒဏ်ကို ခံစားကြရပါတော့သည်။ ထိုအခါမျိုးတွင် ရုပ်ခန္ဓာလည်းမလှပနိုင်တော့သလို အလွန်အရုပ်ဆိုးစေကာ လောကကိုပါ ပျက်စီးစေပါတော့သည်။

ကျွန်တော်တို့လူတွေသည် ကာမဂုဏ်တရားတွေကို စံစား၊ ခံစားနေကြ၍ မေ့မေ့မောမော၊ မနေမနား ဗျာများနေကြ၍ ပြေးလွှားရုန်းကန်ကျင်လည်နေကြသည်။ မိမိကိုယ်တွင် ကုဿာရှိမရှိ၊ မစ္ဆရိယရှိမရှိကို ကိုယ်သာလျှင် အသိဆုံးဖြစ်ပေမဲ့ ငါမနာလို့၊ ငါဝန်တိုနေခြင်းဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မထင်မိဘဲ မသိချင်ယောင်၊ မာယာဆောင်၍ ကိုယ်ဟာသူတော်ကောင်း ဟုတ်/မဟုတ်ဆိုသည်ကို သတိထားနိုင်ရန်ခက်ခဲလှပါသည်။ သတိထားနိုင်ပါလျှင်လည်း မေတ္တာ၊ ဂရုဏာ၊ မုဒိတာလက်နက်တွေ ရင်ထဲတွင်မရှိလေသမျှ တိုက်ပွဲအောင်နိုင်ဖို့ရာ ခက်ခဲနေဦးမည်ဖြစ်သည်။

မောင်မိုးကျော်၏ အန်တီကြီးစိတ်ကို ပြုပြင်၊ အလှပြင်ဖို့ရာအတွက် စိတ်ကို ကုသသည့်ဆရာ၊ စိတ်အလှပြင် ဓမ္မရိပ်သာသို့ရောက်ရှိခဲ့၍ အမှန်တကယ် စိတ်ကိုပြုပြင် အလှပြင်နိုင်ပါမည်လား။ ဗုဒ္ဓညွှန်ပြဆုံးမထားတော်မူခဲ့သည့် လောကုတ္တရာတရားတို့သည်သာ အထိရောက်ဆုံးဓမ္မကြေးမုံမို့ မိမိကိုယ်ကိုယ် ပြန်မြင်နိုင်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍လည်း လူအချင်းချင်းကြားတွင် ချစ်ခင်ခြင်း၊ မေတ္တာထားနိုင်ခြင်း၊ သနားကြင်နာတတ်ခြင်း၊ ကရုဏာများတို့ဖြင့် မနာလိုဝန်တိုခြင်းဆိုသည့် တရားဆိုးတို့ မဝင်နိုင်အောင် မိမိစိတ်ကိုကာကွယ်နိုင်ကြောင်း ဗုဒ္ဓမြတ်စွာကဆုံးမတော်မူခဲ့သည်။ ဤသည်ကို သတိချပ်၍ စိတ်ကို ပြုပြင်အလှဆင်ပါမှ ရုပ်ခန္ဓာလည်း ကြည်လင်ပြုံးရွှင် လှပနိုင်ပါသည်။ စိတ်ကိုအလှဆင်နိုင်အောင်ကြိုးစား၍ ကျွန်တော်တို့အားလုံးသည်လည်း အလှပြင်ကြပါစို့။

(ကြည်ကိုဦး)

သတ္တုအမှုန်များအား ထောင်းသိပ်ခြင်းအကြောင်းလေ့လာခြင်း

(Compacting of Metal Powder)

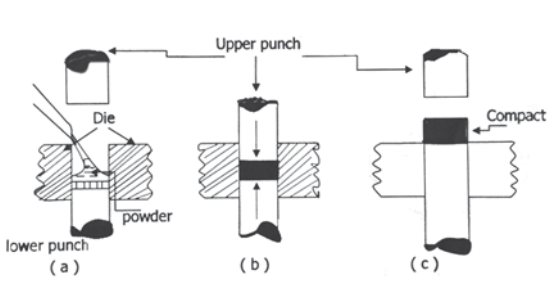
သတ္တုအမှုန်များ မထောင်းသိပ်မီထည့်သွင်းမည့် သတ္တုအမှုန်အား အမျိုးမျိုးသမအောင်ရောစပ်ပေးရသည်။ သို့မှသာထွက်ရှိလာမည့်ပစ္စည်းသည် အရည်အသွေးကောင်းမွန်မည်။ အမျိုးမျိုးသော သတ္တုအမှုန်များကို အသုံးပြုရန်ရောစပ်ရသဖြင့် အရွယ်အစား (particle size) ပျံ့နှံ့မှုသည် ညီညာမှုရှိပေမည်။ သတ္တုအမှုန်အား အမျိုးမျိုးသမအောင် ရောစပ်ပေးရာတွင် အပေါက်ငယ်ကလေးများကို ဖြစ်ပေါ်စေတတ်သော သတ္တုစပ်အမှုန် (alloying powder)၊ စက်ဆီချောဆီ (lubricant) များနှင့်အငွေ့ပျံလွယ်သောဓာတ်ကူပစ္စည်း (volatilizing agent) များ မပါရှိစေရန် ဂရုပြုရပါမည်။ သတ္တုအမှုန်အား အမျိုးမျိုးသမအောင် ရောစပ်ရာတွင် လိုအပ်သောအချိန်ကာလသတ်မှတ်ချက်မှာ လိုအပ်သည့်ပစ္စည်း၏ အရည်အသွေးလိုအပ်ချက်ပေါ်တွင် မူတည်သည်။ ပိုမို၍ ရောစပ်မှုဖြစ်ပေါ်ပါက သတ္တုအမှုန်များ၏အရွယ်အစားကို လျော့ကျစေသဖြင့် လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မှုကို ကြံ့ကြာစေသည်။

Powder Metallurgy တွင်ထောင်းသိပ်ခြင်း (compacting) (သို့) ဖိသိပ်ခြင်း (pressing) နည်းစဉ်သည် အလွန်အရေးကြီးပါသည်။ Powder Metallurgy လုပ်ငန်းစဉ်ဆောင်ရွက်သောအခါ ရရှိလာသည့်ပစ္စည်းများ၏ စွမ်းရည်ဖြစ်သောဖိသိပ်အားကောင်းမွန်သည့် သိပ်သည်းဆရရှိစေရန်အတွက် ထုတ်လုပ်မှုနည်းစဉ်အဆင့်ပြေမှုရှိမှုကို မကြာခဏစစ်ဆေးရပါမည်။ အများစုသော ထောင်းသိပ်ခြင်းလုပ်ငန်းစဉ်ကို အစိမ်းထောင်းခြင်းနည်းစဉ် (Cold Press Process) နှင့်သာ ပြုလုပ်ကြသည်။ အချို့သော နည်းစဉ်များကိုမူ အပူပေး၍ ထောင်းသိပ်ရသည်။ ဤနည်းစဉ်များကို (Hot Press Process) ဟုခေါ်ကြသည်။

စည်းနှောင်ခြင်း၏အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ သတ္တုအမှုန်များအားလုံး သိပ်သည်းသွားစေရန်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့သိပ်သည်းသွားသော ပစ္စည်းများအား အပူပေး၍တွယ်ဆက်မှုအားကောင်းစေရန် လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ပြီးသော အခါမျိုးတွင် နောက်ဆုံးရရှိရမည့် အတိုင်းအတာ၊ အရွယ်အစားနှင့် ပုံသဏ္ဌာန်တို့သည် အနီးစပ်ဆုံးအခြေအနေတွင်ရှိရမည်။ စည်းနှောင်ခြင်းလုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ရာတွင် ရရှိလာမည့်ထွက်ကုန်ပစ္စည်းသည် လိုအပ်သော အဆင့်နှင့်ရှိသင့်သည်။ အပေါက်ငယ်များ မျှတစွာပါရှိစေသော ပုံစံကိုထုတ်လုပ်အသုံးပြုခြင်းဖြင့် ကိုင်တွယ်အသုံးပြုရမည့် ခံနိုင်ရည်စွမ်းအားကောင်းမွန်လုံလောက်စွာ ရရှိလာမည်ဖြစ်သည်။

စည်းနှောင်ခြင်းနည်းပညာများကို အမျိုးအစားနှစ်မျိုးခွဲခြားနိုင်ပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ (၁) ဖိအားပါနည်းပညာ (Pressure Techniques) နှင့်ဖိအားမဲ့နည်းပညာ (Pressure less Techniques) တို့ဖြစ်သည်။ ဖိအားပါနည်းပညာတွင် die, isostatic, high-energy-rate forming, forging, extrusion, vibratory နှင့် continuous နည်းစဉ်တို့ပါဝင်သည်။ ဖိအားမဲ့နည်းပညာတွင် slip casting,

gravity နှင့် continuous နည်းစဉ်တို့ပါဝင်ကြသည်။ အထက်ဖော်ပြထားသောနည်းစဉ်များအနက် Die Compacting နည်းစဉ်ကို လေ့လာတင်ပြပေးသွားပါမည်။ Die Compacting နည်းစဉ်သည် တွင်တွင်ကျယ်ကျယ် အသုံးအများဆုံးသောနည်းစဉ်ဖြစ်သည်။ ဤနည်းစဉ်၏ ပုံမှန်လုပ်ငန်းစဉ်များမှာ ရှေးဦးစွာအသုံးပြုသော die ၏ အပေါက်ကို သတ္တုအမှုန်များဖြင့် တိကျသောထုထည်ပမာဏနှင့် ဖြည့်ပါ။ ထို့နောက် လိုအပ်သောဖိအား (pressure) ကိုရရှိနိုင်ရန် မျက်နှာခြင်းဆိုင်လှုပ်ရှားထိတွေ့နိုင်သည့် အထက်နှင့်အောက် punch နှစ်ခုကို အသုံးပြုပါ။ နောက်ရရှိလာသော စည်းနှောင်ပြီးသားပစ္စည်း (green compact) ကိုအောက်ဖက် punch နှင့်အပြင်သို့ တွန်း

ထုတ်ရခြင်းဖြစ်သည်။ အောက်ဖော်ပြပါပုံကို လေ့လာကြည့်နိုင်သည်။

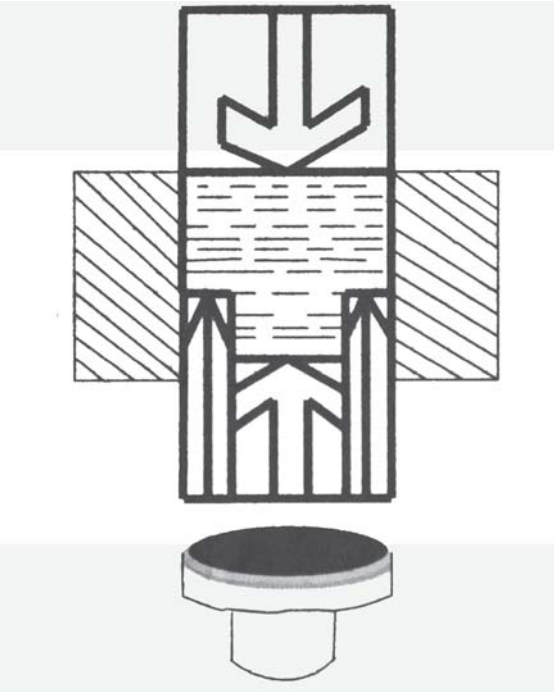
Fig : Schematic operation for the die compacting to form powder parts.

ပစ္စည်းထုတ်လုပ်ရာတွင် ယေဘုယျအသုံးပြုရမည့် ဖိအားမှာ 19~50 ton/in² ဖြစ်သည်။ ဤဖိအားများကို စက်မှုလုပ်ငန်းသုံး Press (သို့) Hydraulic Press များမှ ရရှိနိုင်ကြသည်။ စက်ပစ္စည်းများတွင် ရရှိနိုင်သည့်ဖိအားပမာဏမှာ 10~150 tons ဖြစ်ပြီး ရရှိလာမည့်နှုန်း (speed) မှာ 6~150 strokes/min ဖြစ်သည်။ စက်မှုလုပ်ငန်းသုံး Press အသုံးပြုခြင်းအားဖြင့် လိုက်လျောညီထွေမှုရှိသော ပုံစံကိုသုံးနိုင်သည်။ လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ရာတွင် ရိုးရှင်းလွယ်ကူပြီး ထုတ်လုပ်မှုကိုမြန်ဆန်စေသဖြင့် စီးပွားရေးတွက်ချေလိုက်သော နည်းစဉ်ဖြစ်သည်။ ဤနည်းစဉ်ကြောင့် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုနည်းနည်းနှင့် ကုန်ကျစရိတ်ကို ချိန်ညှိပေးနိုင်သည်။

Hydraulic Press အသုံးပြုရာတွင် မြင့်မားသောဖိအားနှုန်း (High Press Rate) 5000 tons အထက်ရရှိနိုင်သော်လည်း Stroke Speed မှာ 20 Strokes/min

သာ ရရှိမည်ဖြစ်သည်။ ဤစက်များကို ဖိအားမြင့်မားစွာ လိုအပ်ပြီး ပိုခက်ခဲရှုပ်ထွေးသော သတ္တုအမှုန်ပစ္စည်းများ ထုတ်လုပ်မှုလုပ်ငန်းတို့တွင် အသုံးပြုကြသည်။

Die ပြုလုပ်ရာတွင် အမာတင်နိုင်ပြီး ခံနိုင်ရည်ကောင်းမွန်သော tool steel များကို ရွေးချယ်အသုံးပြုကြသည်။ သတ္တုအမှုန်များကို သိပ်သည်းသွားအောင် စည်းနှောင်မှုလုပ်ငန်းဆောင်ရွက်သောအခါ မာကြောသော အမှုန်များပါဝင်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် Die တည်ဆောက်ရာတွင် အပိုင်းနှစ်ပိုင်းဖြင့် တည်ဆောက်ရသည်။ ထိတွေ့မှုရှိသော အပြင်ပိုင်း (Tough Outer Section) သည် အမာရှိရမည်။ ချောမွတ်ပြောင်လက်ရမည်။ ပွန်းစားမှုဒဏ်ခံနိုင်ရည်ရှိရမည်။ အကြောင်းမှာ ဤအပိုင်းသည်

Die အတွက်အလုပ်လုပ်ပေးရမည့် မျက်နှာပြင်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ ယိုယွင်းပျက်စီးမှုများအတွက် liner များကို အစားထိုးလဲလှယ်ခြင်းဖြင့် Die အတွက် ကုန်မည့်ကုန်ကျစရိတ်များကို ကာမိစေပါသည်။ Punch များကို Die Steel နှင့်ပြုလုပ်ရသည်။ ၎င်းတို့ကိုအပူပေး၍ အသုံးပြုမည့် Die ထက် အနည်းငယ်အမာဖျော့ရသည်။ သို့မှသာ Die လဲလှယ်မှု အသုံးပြုရာတွင် လွယ်ကူသည်။ တပ်ဆင်အသုံးပြုရာတွင် တင်းကျပ်ခိုင်မြဲစွာ အကွာအဝေးညီညီတပ်ဆင်အသုံးပြုရမည်ဖြစ်ပါကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

Fig : The multiple Action of the Press
ကိုစ (သတ္တုဗေဒ)

အကျွန်ုပ်တို့၏ နည်းပညာ မှာ အနိမ့်မရှိတော့ပါ။
စံနှုန်းမှာ စံနှုန်း မှာ အကျိုးဆက်

အကျွန်ုပ်တို့၏ နည်းပညာ မှာ အနိမ့်မရှိတော့ပါ။
စံနှုန်းမှာ စံနှုန်း မှာ အကျိုးဆက်

အော်ပီကျယ်

ကျွန်မတို့မြန်မာမိန်းကလေးများသည် ရှေးပဝေသဏီကပင် အရှက်တရားကို ရင်ဝယ်ပိုက်ကာ အသက်ရှင်နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ မိဘဘိုးဘွားဆွေမျိုးများက သမီးပျိုလေးများအား ဆုံးမသည့်ဩဝါဒထဲတွင် အရှက်တရားရှိရန် ပထမဦးစွာ ပါရှိပေသည်။ လူတို့၏ကိုယ်ကျင့်တရားတွင် ဟိရိသြတ္တပ အရှက်နှင့်အကြောက်သည် လူသား၏အရိုးထိအောင် (သို့) မိန်းမပျိုလေး၏နှလုံးသား၊ သွေးသားထဲတွင် ကိန်းဝပ်နေရမည်။

မိမိအားတစ်ပါးသူ အော်ငေါက်ဆူပူခြင်း၊ အဓမ္မပြုကျင့်ခြင်းများ ပြုမည်ကို ကြောက်ရွံ့မိသည်။ တဖန် မိမိမူမမှန် မှားယွင်းသည့်အပြုအမူလုပ်နေသည်ကို သူတစ်ပါးကဲ့ရဲ့ရှုံ့ချခြင်း၊ သူတစ်ပါးမျက်စိနှင့်စေ့စေ့ကြည့်နေခြင်း၊ သူတစ်ပါး၏အတင်းအဖျင်းပြောခြင်းများခံရမည်ကို ရှက်ရွံ့ကြောက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

မြန်မာအမျိုးသမီးပင်မက အမျိုးသမီးတိုင်းလိုပင် မိမိအားအော်ငေါက်ခြင်း၊ ရိုက်နှက်အဓမ္မပြုခြင်းများကို ကြောက်ရွံ့နေကြမည်မှာ မလွဲပေ။ သို့သော် အဓမ္မပြုမည်ကို လက်ယပ်ခေါ်နေသယောင် မိမိတို့၏နေမှုထိုင်မှုကိုမြင်နေရသော် ပတ်ဝန်းကျင်က အပြစ်ပြောကြပေမည်။ **‘ချီးမွမ်းကဲ့ရဲ့ (၇) ရက်ပင်’** ဆိုသောစကားပုံသည် မိမိကိုယ်ကို ဆင်ခြေပေးသောသူများ၏ လက်သုံးစကားပင်ဖြစ်သည်။

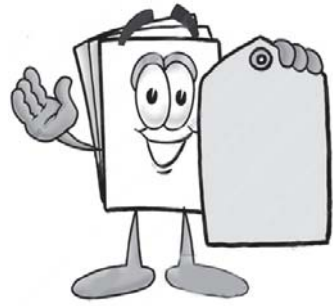
မိမိတို့၏ဝတ်စားဆင်ယင်မှုသည် ခန္ဓာကိုယ်ကို အသားပေးဖော်ပြသည့် ဝတ်ဆင်မှုမျိုးမဖြစ်သင့်။ **‘မိန်းမတို့၏ကုန္တရွှေပေးလို့မရ’** ဟူသောစကားသည် မြန်မာအမျိုးသမီးတိုင်း အလေးအနက်စံထားအပ်သည့် ရှေးမြန်မာအမျိုးသမီး

ကောင်းတို့၏ ဆုံးမစကားပင်ဖြစ်သည်။ မိဘများသည် သားသမီးများကို လင်ယူသားမွေးလုပ်ရန် မွေးဖွားလာခြင်းမဟုတ်။ မိမိလူမျိုး၊ ဘာသာ၊ တိုင်းကျိုးပြည်ကျိုးပြုရန်၊ နိုင်ငံဂုဏ်ဆောင်ရန်မွေးဖွားထားခြင်းဖြစ်သည်ဟု ခံယူထားအပ်သည်။

ဂုဏ်သိက္ခာကျစေသော မိမိ၏ဘဝတွင် အမည်းစက်တင်စေမည့် အပြုအမူများသည် ပြုလုပ်ရန်လွယ်ကူပြီး ပြုပြင်ရန်မှာ ခက်လှသည်။ ရှေးယခင် မြန်မာအမျိုးသမီးများသည် ၃ နှစ် ၃ မိုးမျှ တစ်ဦးကို တစ်ဦး မနီးမဝေးမှချဉ်းကပ်ပြီး လေ့လာကာ ချစ်သူကြင်ဖက်ခင်ပွန်းလောင်းကို ရွေးချယ်ခဲ့ကြသည်။ ယခုခေတ်သမီးရည်းစားစုံတွဲတွေကဲ့သို့ ‘Living together’ နေဖို့ပင်ဝေးစွ။ တွဲသွားတွဲလာပင် မလုပ်ကြပေ။ နှစ်ဦးသားလက်ထပ်ပေါင်းသင်းပြီး ပါက ငယ်စဉ်အခါက ပွေ့ရှုပ်မှုများသည် လင်မယားရန်ဖြစ်သောအခါ ယောက်ျားဖြစ်စေ၊ မိန်းမဖြစ်စေ အားယူပြစ်တင်ချိုးနှိမ်တတ်သည်။ ထိုအခါ မိမိတို့၏အမည်းစက်သည် သူတစ်ပါး၏ရှုံ့ချပြောဆိုရန် အားဆေးတစ်ခွက်ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ နောင်ကျမှတရသည့် နောင်တသည် ပြင်ဖို့ရန်မလွယ်။ နှလုံးသားအတွင်း၌ နာကျင်စေပါသည်။

လူ့လောက လူပတ်ဝန်းကျင်နှင့်နေလျှင် ဟိရိသြတ္တပတရားနှင့် ပြုမူနေထိုင်သင့်ပေသည်။ အရှက်မရှိစွာနေခြင်းသည် မိမိကိုယ်တိုင် အရှက်မရှိခြင်းထက် မိဘမောင်ဖွား၊ လူမျိုး၊ တိုင်းပြည်၊ ကမ္ဘာလုံးအထိ ပျံ့နှံ့နိုင်သည်။ ထုံးတမ်းအစဉ်အလာရှိခဲ့သော မြန်မာအမျိုးသမီးများ၏ ယဉ်ကျေးမှုများကို အနောက်တိုင်းဝတ်စားပုံ၊ အနောက်တိုင်းနေထိုင်ပြုမူပုံများနှင့်

စာမူ နှင့် သတင်းများ ဖိတ်ခေါ်ပါသည်

ရွှေစက်မှုဂျာနယ်တွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြနိုင်ရန်အတွက် နည်းပညာဆိုင်ရာ ဆောင်းပါးများ၊ ထုတ်လုပ်မှုလုပ်ငန်းအတွေ့အကြုံများ၊ နည်းပညာဆိုင်ရာ Internet သတင်းများ၊ သူတ၊ရသ၊ ဆောင်းပါး၊ ကဗျာ၊ ကာတွန်း၊ ဟာသ စာမူများနှင့် စက်ရုံနယ်မြေ အလို့က်သတင်းများ၊ သတင်းဓာတ်ပုံများကို ဂျာနယ်တိုက်သို့လည်းကောင်း၊ shwesethmu@gmail.com သို့လည်းကောင်း ပေးပို့ နှိုင်းကြောင်း ဖိတ်ခေါ်အပ်ပါသည်။

စာမူများပေးပို့ရာတွင် ကိုယ်တိုင်ရေးစာမူဖြစ်ကြောင်း၊ ပုံနှိပ်ဖော်ပြပွားခြင်းမရှိကြောင်း ဝန်ခံချက်နှင့်အတူ အမည်ရင်း၊ ကလောင် အမည်၊ မှတ်ပုံတင်အမှတ်၊ ဆက်သွယ်ရန် ဖုန်းနှင့် လိပ်စာတို့ကို ဖော်ပြ ပေးပို့သွားကြရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

(ရွှေစက်မှုဂျာနယ်)

လွမ်းမိုးမပျောက်ကွယ်သင့်ပေ။ **‘မြေမျိုလို့ လူမျိုးမပျောက်ပေ၊ လူမျိုမှ လူမျိုး ပျောက်နိုင်သည်’**။ ထို့ကြောင့် ကျွန်မချစ်သော အစ်မတော်၊ ညီမတော်များ မြန်မာအမျိုးသမီးတို့၏ အစဉ်အလာကြီးစွာ စောင့်ထိန်းခဲ့သော ဟိရိသြတ္တပတရားများကိုစောင့်ထိန်းပါရန် နှိုးဆော်တင်ပြချင်ပါသည်။ ထို့အပြင် မိမိတို့၏ အပျိုစင်ဘဝကိုတန်ဖိုးရှိစွာ ထိန်းသိမ်းကြပါရန်နှင့် **‘အပျိုစင်’** ဆိုသောစကားအဓိပ္ပာယ်သည် ပင်လျှင် နက်ရှိုင်းလှပြီး **‘အပျို’** ဆိုသည်မှာ နုပျိုလန်းဆန်းခြင်းကိုခေါ်ဆိုပြီး **‘စင်’** ဆိုသည်မှာ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ခြင်းဟုမှတ်ယူထားပါသည်။ **‘အပျိုစင်’** ၏အဓိပ္ပာယ်မှာ **‘နုပျိုလန်းဆန်းသန့်ရှင်း စင်ကြယ်သောအပျို’** ဟုခေါ်ဆို၏။

အချုပ်အားဖြင့်ဆိုသော် မြန်မာအမျိုးသမီး သမီးပျိုလေးများသည် မိမိတို့၏ အပျိုစင်ဘဝကိုမြတ်နိုးစွာ ကာကွယ်စောင့်ထိန်းစေချင်ပါသည်။ ထို့အပြင် မိမိတို့၏ တစ်ဘဝစာလက်တွဲရမည့် ချစ်သူရှာရာမှာ

လည်း ဂုဏ်သိက္ခာရှိရှိ **‘ဗိုင်းကောင်း ကျောက်ဖိ’** သကဲ့သို့ ကုန္တရှိရှိဖြင့် ဖွင့်ဟပြောဆိုရွေးချယ်ပါ။ အနောက်တိုင်းသားများကဲ့သို့ မိန်းကလေးမှစ၍ ချစ်စကားစပြောခြင်း၊ ကလက်ပြခြင်းများသည် မြန်မာအမျိုးသမီးများအတွက် အလွန်ပင် မဆီလျော်သော အမူအကျင့်များသာဖြစ်သည်ကို သတိပြုပါ။ အထာပေးသော၊ စကားကို ပေါ့ပျက်ပျက်ပြောသော အပျိုစင်လေးများကို မည်သို့သောယောက်ျားကောင်းမှ တန်ဖိုးထားရည်ငံကြမည်မဟုတ်သည်ကို သတိမူမိပါစေ။ မြန်မာမှု မြန်မာဟန် ဝတ်ဆင်သွားလာနေထိုင်ပြောဆိုတတ်သော မြန်မာပျိုဖြူတို့သည် ပန်းကလေးများနှင့်တူသည်။ ပန်းကလေးနှင့်တူသောအမျိုးသမီးများ ပွင့်သောပန်းတိုင်းလန်းနိုင်ဖို့ ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းနေထိုင်သွားကြပါဟု တိုက်တွန်းလိုက်ရပေသည်။

ချမ်းမြေ့. (မကွေး)

ဆပ်ပြာသည် ၎င်း၏အခြေခံကုန်ကြမ်းပစ္စည်းများ ဓာတ်ပြောင်းလဲမှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသောပစ္စည်းဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ ဓာတ်ပြုပြောင်းလဲခြင်းကို ဆပ်ပြာဖြစ်စေခြင်းဟုခေါ်သည်။ အားလုံးသောသစ်ပင်၊ တိရစ္ဆာန်တို့မှရရှိသော ဆီနှင့်အဆီများသည် ဆပ်ပြာဖြစ်စေနိုင်သော ကုန်ကြမ်းပစ္စည်းများဖြစ်သောကြောင့် ၎င်းတို့ကို ဆပ်ပြာအခြေခံပစ္စည်းများဟုခေါ်ပါသည်။ အဆိုပါ ဆီနှင့်အဆီတို့သည် အက်ဆစ်ဓာတ်ပေါင်းများဖြစ်ပြီး ၎င်းတို့ကို ဖက်တစ်အက်ဆစ် (Fatty Acid) နှင့် ဂလစ်ဆရိုက်များ (Glyceride) ဖွဲ့စည်းပေါင်းစပ်ထားသည်။ ဆီနှင့်အဆီများကို Caustic Soda နှင့်အခြေအနေတစ်ရပ်ပေါ်တွင် ပေါင်းစပ်စေသည့်အခါ ဆီများအတွင်းရှိ Fatty Acid များသည် Caustic Soda ပေါ်သို့ ဓာတ်ပြုစေပြီး ပစ္စည်းအသစ်တစ်ရပ်ဖြစ်ပေါ်လာစေပါသည်။ ယင်းမှာ Fatty Acid များ၏ ဆိုဒီယမ်ဓာတ်ဆား (ခေါ်) အများခေါ်ဝေါ်အသုံးပြုလျက်ရှိသော ဆပ်ပြာ (Soap) ပင်ဖြစ်ပါသည်။ ဆီများအတွင်းရှိ ဂလစ်ဆရိုင်း (Glycerine) မှာလည်း ဆပ်ပြာဖြစ်နေသည့် တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဓာတ်ပြုကွဲထွက်ရှိလာပေမည်။ ဓာတ်ပြုမှုကို အပူပေး၍ဖြစ်စေ၊ အပူမပေးဘဲဖြစ်စေ ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။ အပူမပေးဘဲ ဆပ်ပြာဖြစ်စေခြင်းကို အအေးမွှေချက်လုပ်ခြင်းဟုခေါ်ပြီး ဆပ်ပြာထုတ်လုပ်သူများအနေဖြင့် စီးပွားရေးတွက်ချေ မကိုက်သောကြောင့် ဆောင်ရွက်ခြင်းမရှိကြပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဆပ်ပြာချက်လုပ်ရာတွင် အထူးဂရုပြုဆောင်ရွက်ရခြင်း၊ အရည်အသွေးမြင့်မားလွန်းသော ကုန်ကြမ်းပစ္စည်းများကိုသုံးစွဲရခြင်း၊ ရရှိသောကုန်ချောမှာလည်း သုံးစွဲသူများအား အရေပြားနှင့်ဆိုင်သော ဝေဒနာဖြစ်စေနိုင်ခြင်းကြောင့် အသုံးမပြုကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဆီနှင့်အဆီများ ပွက်ပွက်ဆူသည် အထိ အပူပေးချက်လုပ်ခြင်းကို အပူအပြည့်ပေးချက်လုပ်နည်း (Full-Boil Process) ဟုခေါ်ပြီး သင့်တင့်ရုံအပူပေးချက်လုပ်ခြင်းကို (Semi-Boil Process) ဟုခေါ်ပါသည်။

ဆပ်ပြာချက်လုပ်နည်းများ

ဆပ်ပြာချက်လုပ်ရာတွင် အောက်ဖော်ပြပါနည်း ၃ နည်းဖြင့် ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

(၁) အအေးမွှေချက်လုပ်ခြင်း (Cold Process)

(၂) တစ်ဝက်ဆူအပူပေးချက်လုပ်ခြင်း (Semi-boiled Process)

(၃) အပူအပြည့်ပေးချက်လုပ်ခြင်း (Full-boiled Process)

အအေးမွှေချက်လုပ်ခြင်း (Cold Process) တွင် ဆီနှင့်အဆီများကို သတ်မှတ်အချိုးအတိုင်းရောစပ်ပြီး ချက်လုပ်မည့်ဒယ်အိုးအတွင်းသို့ ထည့်ပါသည်။ ၎င်းနောက် ကြိုတင်ဖော်စပ်ထားသော ကော့စတစ်ဆိုဒါဖျော်ရည်ကို လိုအပ်သည့်ပမာဏအတိုင်း တဖြည်းဖြည်းလောင်းထည့်ပါသည်။ ယင်းသို့ ကော့စတစ်ဆိုဒါဖျော်ရည်ထည့်နေစဉ် ယောက်မဖြင့်မရပ်မနားမွှေပေးရပါမည်။ ဆီနှင့်အဆီများကို ကော့စတစ်ဆိုဒါနှင့် ဓာတ်ပြုသည့်အခါတွင် အပူထုတ်လွှတ်သော ဓာတ်ပြုမှု (Exothermic Reaction) ဖြစ်ပေါ်သည့်အတွက် သီးခြားအပူပေးခြင်း မပြုလုပ်ရန် အအေးမွှေချက်လုပ်ခြင်းဟုခေါ်သည်။ အအေးမွှေချက်လုပ်ခြင်းမှာ အရည်အသွေးကောင်းသော ဆပ်ပြာများရွေးချယ်အသုံးပြုရခြင်း၊ ဓာတ်ပြုမှု (Reaction) မဖြစ်သောဆီလွတ် (Unsa-ponified Fat) နှင့်ကော့စတစ်များ (Caustics) ကျန်ရှိနိုင်သည့်အတွက် သုံးစွဲသူများအား အန္တရာယ်ဖြစ်စေနိုင်ခြင်း၊ ဘေးထွက်ပစ္စည်း မထွက်ရှိနိုင်ခြင်းများကြောင့် ဤနည်းကို အသုံးမပြုကြပါ။

တစ်ဝက်ဆူ အပူချက်လုပ်ခြင်း (Semi-boiled Process) နည်းစနစ်များမှာ ပထမဦးစွာ ဆီနှင့်အဆီများကို ဆပ်ပြာချက်လုပ်သည့် ပမာဏအရ ချိန်တွယ်၍ သံမဏိအိုးအတွင်းထည့်ပါသည်။ ဆီနှင့်အဆီဒြပ်နှောကို အပူချိန် ၇၀ ဒီဂရီမှ ၈၀ ဒီဂရီစင်တီဂရိတ်အထိ ဆပ်ပြာချက်အိုး၏အောက်ခြေမှ အပူပေးပါသည်။ သတ်မှတ်ထားသော အပူချိန်ရရှိသောအခါ

ဆပ်ပြာချက်အိုးတွင် တပ်ဆင်ထားသော မွေဒလက်များကို လျှပ်စစ်မော်တာ၏အကူအညီဖြင့် အဆက်မပြတ်မွှေပေးရပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် ကြိုတင်ဖျော်စပ်စုဆောင်းထားသော ၃၅ ဒီဂရီတူမေးပြင်းအားရှိသော ကော့စတစ်ဖျော်ရည်ကို တဖြည်းဖြည်းထည့်ပေးရပါသည်။ ကော့စတစ်ဆိုဒါဖျော်ရည် ထည့်ပေးနေစဉ် အပူချိန်တိုးမြှင့်ခြင်း၊ လျော့ကျခြင်းမဖြစ်စေရန် အထူးဂရုပြုရပါသည်။ အပူပေးထားသည့်အတွက် ဆီနှင့်အဆီတို့၏မော်လီကျူးများသည် ပြိုကွဲထွက်ရှိလာပြီး ကော့စတစ်ဆိုဒါနှင့် ဓာတ်ပြုပေါင်းစပ်စေပါသည်။ ထိုသို့ပေါင်းစပ်ရာတွင် ရာနှုန်းပြည့်ပေါင်းစပ်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ ပထမဦးစွာ ၂၀ % ခန့်ဓာတ်ပြုမှုဖြစ်ပြီး ၅၀ % သို့တိုးမြှင့်လာမည်ဖြစ်ပါသည်။ ၅၀% မှ ၈၀% သို့အချိန်အနည်းငယ်ကြာသောအခါ တိုးမြှင့်ဓာတ်ပြုမှုဖြစ်လာပြီး အတန်ကြာသည်အထိ ဓာတ်ပြုမှုမှာ တန်နေမည်ဖြစ်ပါသည်။ ဓာတ်ပြုမှုဆုံးခန်းတိုင်ရန်အတွက် အချိန်စောင့်ဆိုင်းရန်လိုအပ်ပါသည်။ ဆပ်ပြာအသား တောက်ပြောင်လာသည့်အခါ ဆပ်ပြာကောင်းမကောင်းကို လုပ်ငန်းခွင်လက်တွေ့စမ်းသပ်မှုများပြုလုပ်ပြီး ဆိုဒါမှုန့်၊ ဆိုဒီယမ်ဆီလီကိတ်နှင့် အရောင်ဆိုးဆေးတို့ကို ထည့်သွင်းရောစပ်ရပါသည်။ ထို့နောက် အပူပေးခြင်း၊ မွှေနှောခြင်းကိုရပ်ဆိုင်း၍ ဆပ်ပြာကို နှပ်ထားရပါသည်။ အပူချိန်အနည်းငယ်မျှကျဆင်းသွားမှသာ အနံ့ဆီများရောစပ်၍ အအေးခံထားသောလေးများအတွင်း ဖောက်ထည့်ပြီး သဘာဝနည်းဖြင့် လေးရက်မှငါးရက်ခန့်ထိ အအေးခံထားရှိရပါသည်။ သတ်မှတ်ရက်ပြည့်မှသာ အချပ်လွှာခြင်း၊ အတောင့်ဖြတ်

ခြင်း၊ တံဆိပ်ရိုက်ခြင်းများပြုလုပ်၍ ဆပ်ပြာသေတ္တာတွင် ထည့်သွင်းထုပ်ပိုးသိုလှောင်ထားရှိရပါသည်။ အရည်ပျော်မှတ်မြင့်သော ဆီနှင့်အဆီများကို အသုံးပြု၍ရနိုင်သော်လည်း ဆပ်ပြာ၏သန့်စင်မှုမကောင်းခြင်း၊ ဘေးထွက်ပစ္စည်းမရနိုင်ခြင်းတို့ကြောင့် အိမ်တွင်းစက်မှုလုပ်ငန်းများအဖြစ်သာ ဆောင်ရွက်သင့်ပါသည်။

ဆပ်ပြာကောင်းမကောင်း စမ်းသပ်နည်းမှာ ပူနေသောဆပ်ပြာကို ချက်အိုးအတွင်းမှ ယောက်မဖြင့်ကော်ခတ်၍ ခေတ္တအအေးခံပြီး ယောက်မကိုဆင်ချေလျှောပုံထားပါ။ ကောင်းမွန်သောဆပ်ပြာဖြစ်ပါက ယောက်မတစ်လျှောက် ညီညာစွာလျှောဆင်းပါသည်။ ပူနေသောဆပ်ပြာကို အနည်းငယ်ယူပြီး လက်ညှိုးနှင့်လက်မကြားတွင် ဖိနှိပ်၍ အအေးခံထားပါ။ လက်တွင်စေးကပ်မှုခံစားရရှိပါက ကောင်းသောဆပ်ပြာဖြစ်ပြီး ကြွပ်ဆပ်ဆပ်ဖြစ်နေပါက ဆပ်ပြာမကောင်းပါ။ ဆပ်ပြာအနည်းငယ်ကို အအေးခံပြီး လျှာဖျားဖြင့်တို့ကြည့်ပါက လျှာဖျားတွင် လွန်ကဲစွာစူးစပ်သောအရသာခံစားမှုကိုရရှိပါက ဆပ်ပြာတွင် ပိုလျှံနေသောကော့စတစ်ဆိုဒါ ကျန်ရှိနေပါသည်။ ဆပ်ပြာအနည်းငယ်ကို ရေခွေးတွင်ဖျော်ကြည့်၍ ဆပ်ပြာဖျော်ရည်သည် ကြည်ကြည်လင်လင်ဖြစ်ပါက ယင်းဆပ်ပြာတွင် ဆပ်ပြာမဖြစ်သော ဆီမကျန်ရှိပါ။ သန့်ရှင်းသော မှန်ပြင်ပေါ်တွင် ဆပ်ပြာအနည်းငယ်ကို ငါးမူးဝိုင်းခန့်ပုံထားပါ။ အေးသွားသောအခါ ဆပ်ပြာဘေးတွင် အညိုရောင်ကွင်းဖြစ်ပေါ်နေပါက ဆပ်ပြာမဖြစ်သော ဆီကျန်ရှိနေပါသည်။

အဝတ်လျှော်ဆပ်ပြာ၏ လုပ်ငန်းတာဝန်များမှာ အဝတ်များကိုလျှော်ဖွတ်ရာတွင် ၎င်း၏ဂုဏ်သတ္တိများအရ အဝတ်တွင်ကပ်ငြိနေသော ဖုန်မှုန့်များ၊ အသုံးပြုသောရေနှင့်အဝတ်အထည်ချည်မျှင်များ၏ အချဉ်ဓာတ်ကို သတ်ပေးရပါသည်။ ရေ၏အစေးဓာတ်ကို ရေသွက်ဖြစ်စေရန် ပြုပြင်ပေးရပါသည်။ အဝတ်၏ချေးညှော်များကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေရန် ဆောင်ရွက်ပေးရပါသည်။ ဆပ်ပြာချက်လုပ်နည်း သုံးမျိုးရှိသည့်အနက် အအေးမွှေချက်လုပ်နည်းနှင့် တစ်ဝက်ဆူအပူပေးချက်လုပ်နည်းများသည် အရည်အသွေးကောင်းမွန်မှုမရှိခြင်း၊ ဘေးထွက်ပစ္စည်းမရရှိခြင်း၊ ခေတ်မမီခြင်းကြောင့် ခေတ်မီတိုးတက်သော နိုင်ငံများတွင် အပူအပြည့်ပေးချက်လုပ်နည်း (Full-boiled Process) ကိုသာ အသုံးပြုကြပါသည်။

စာမျက်နှာ ၁၀ မှ -

အပူအပြည့်ပေးချက်လုပ်နည်းစဉ် (Full-boiled Process) ကို အသုံးပြုခြင်းဖြင့် အဆင့်မြင့်ဆပ်ပြာသန့်ထုတ်လုပ်ပေးနိုင်ခြင်း၊ ဆပ်ပြာမဖြစ်မီ ဆီကျန်အလွန်နည်းပါးခြင်း၊ ဓာတ်ပြုမှုမဖြစ်သော ကော့စတစ် (Free Alkali) အလွန်နည်းပါးခြင်း၊ ဆပ်ပြာကို ဆားရည်ဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် ဆေးကြောခြင်းဖြင့် အညစ်အကြေးများ သတ္တုဓာတ်ဆားများကင်းရှင်းပြီး ဆပ်ပြာအရောင်ပိုမိုကောင်းမွန်လာခြင်း၊ ဆပ်ပြာ၏ဘေးထွက်ပစ္စည်း အလွန်နိမ့်နိုင်ခြင်း၊ နိုင်ငံတကာကျင့်သုံးဆောင်ရွက်သော နည်းစဉ်ဖြစ်ခြင်းစသည့် အကျိုးကျေးဇူးများ ရရှိနိုင်ပါသည်။ (Full-boiled Process) ကို အသုံးပြုရာတွင် အောက်ပါလုပ်ငန်းစဉ်အဆင့်များကို စနစ်တကျဆောင်ရွက်ရပါသည်။ လိုင်းရည်ဖြင့် ဓာတ်ပြယ်စေခြင်း (Neutrlisation)၊ ဆပ်ပြာဖြစ်စေခြင်း (Saponification)၊ ဆပ်ပြာဆေးကြောခြင်း (Washing)၊ ဆပ်ပြာညှိခြင်း (Fitting) နှင့်သန့်စင်စေခြင်း (Cleaning) တို့ကိုဆောင်ရွက်ရပါသည်။

ဆီနှင့်အဆီများသည် Fatty Acids များနှင့် Glycerides များပေါင်းစပ်ဖွဲ့စည်းထားသည့် ဒြပ်ပေါင်းများဖြစ်ပါသည်။ ယင်းအဆီများသည် အချဉ်ဓာတ်ပြိုကွဲတတ်သည့်အတွက် ဆပ်ပြာချက်လုပ်ရာတွင် အချိန်ကြန့်ကြာခြင်း၊ ကော့စတစ်ဆိုဒါပိုမိုကုန်ကျခြင်းတို့ကြောင့် ပထမဦးစွာ ဆီနှင့်အဆီတို့၏ လွန်ကဲနေသောအချဉ်ဓာတ်ကို ဓာတ်ပြယ်စေရန်ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ အပေါက်ငယ်များပါရှိသော ရေနွေးငွေ့ပိုက်ခွေကို သံမဏိပေါင်းအိုးအတွင်းတပ်ဆင်ထားပြီး ၎င်းအထဲတွင် ဆပ်ပြာချက်လုပ်ရာမှ ဘေးထွက်ပစ္စည်းအဖြစ် ထွက်ရှိလာသော လိုင်းရေ (Lye) ကိုထည့်ထားပါသည်။ ချိန်တွယ်ရောစပ်ထားသော ဆီနှင့်အဆီများကို အဆိုပါသံမဏိပေါင်းအိုးအတွင်းထည့်ပြီး ရေနွေးငွေ့ဖြင့် အပူ

ပေးပါသည်။ လိုင်းရေအတွင်းရှိ ကော့စတစ်ဆိုဒါသည် ဆီနှင့်အဆီများအတွင်းရှိ အချဉ်ဓာတ်များ (Free Fatty Acid) အား ဓာတ်ပြယ်စေခြင်းကို Neutralisation ဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အချဉ်ဓာတ်ပြယ်ပြီးသော ဆီနှင့်အဆီများကို ဒုတိယသံမဏိချက်အိုးအတွင်း ပြောင်းရွှေ့ပါသည်။ ဆီနှင့်အဆီပမာဏနှင့်ဓာတ်ပြုပေါင်းစပ်နိုင်မည့် ကြိုတင်ဖျော်စပ်ထားသော ကော့စတစ်ဆိုဒါဖျော်ရည်ကို ဆီနှင့်အဆီများရှိရာသို့ ဖြည်းဖြည်း ထည့်သွင်းစေပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် ရေနွေးငွေ့အပူချိန်ကို တဖြည်းဖြည်းတိုးမြှင့်ပြီး 100°C ပွက်ပွက်ဆူသည်အထိ အပူပေးရပါသည်။ ဆီနှင့်အဆီတို့တွင်ပါဝင်သော အဆီအက်ဆစ်များသည် ကော့စတစ်ဆိုဒါဖြင့် ဓာတ်ပြုပေါင်းစပ်ပြီး ဆပ်ပြာဖြစ်ပေါ်လာစေပါသည်။ ဤအဆင့်တွင် ဆပ်ပြာမဖြစ်သော ဆီများမကျန်ရှိစေရန် ဖီနော်သလင်း အညွှန်းပစ္စည်းစမ်းသပ်မှုကို အထူးဆောင်ရွက်ရပါသည်။

ချက်လုပ်ပြီးဆပ်ပြာတွင် သတ္တုဓာတ်ဆားများ မကျန်စေရန်နှင့် ဆပ်ပြာ၏ ဘေးထွက်ပစ္စည်းဖြစ်သော အဆီကြမ်းများထုတ်ယူရန် ဆပ်ပြာဆေးကြောခြင်း လုပ်ငန်းကို ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ ကြိုတင်ဖျော်စပ်ထားသော ဆားဖျော်ရည်ကို အပူပေးထားသောဆပ်ပြာပေါ်သို့ အကြိမ်ကြိမ်ဖျန်းချဆေးကြောရပါသည်။ ဆားရည်သည် အခြားဖျော်ရည်များထက် လေးသည့်အတွက် ဆပ်ပြာချက်အိုးအောက်ခြေသို့ တဖြည်းဖြည်းဖြတ်သန်းသွားရာ ဆပ်ပြာအတွင်းရှိ သတ္တုဓာတ်ဆားများ အမှုန်အမှုက် အညစ်အကြေးများကို ဖယ်ရှားသန့်စင်စေပြီး အလွန်ကြမ်းကိုလည်း ဆပ်ပြာအတွင်းမှ ဖယ်ထုတ်ယူစေပါသည်။ ဤသို့ဆောင်ရွက်ခြင်းကို ဆပ်ပြာဆေးကြောခြင်းဟုခေါ်ပါသည်။

ဆားရည်ဖြင့် သန့်စင်ပြီးဆပ်ပြာများကို ပိုမိုသန့်စင်စေရန်အတွက် ကော့စတစ်

ဆိုဒါ၊ ဆားနှင့်ရေတို့ကို မျှတစွာရောစပ်ပြီး ရေနွေးငွေ့နှင့်အပူပေး၍ ပြန်လည်ဓာတ်ပြုစေပါသည်။ ဤအဆင့်၌ ဆပ်ပြာတွင် ကော့စတစ်ပါဝင်မှု ၀.၀၈%-၀.၂၀% အတွင်းရှိစေရန် ထိန်းသိမ်းဆောင်ရွက်ပေးရပါသည်။ ဤသို့ပြုလုပ်ခြင်းကို Fitting ဟုခေါ်ပါသည်။

ညှိပြီးဆပ်ပြာကို ယင်းဆပ်ပြာအိုးအတွင်း၌ပင် ၂၄ နာရီကြာသည့်တိုင်အောင် ငြိမ်သက်စွာထားပေးရပါသည်။ ယင်းသို့ ထားပေးခြင်းအားဖြင့် အညစ်အကြေးများ လိုင်းရည်များနှင့် အညစ်အကြေးပါဝင်သော ဆပ်ပြာ (Nigre Soap) များသည် ချက်အိုးအတွင်း အလွှာသုံးလွှာကွဲသွားပါသည်။ အပေါ်ဆုံးအလွှာသည် ဆပ်ပြာသန့် (Clean Soap)၊ အလယ်လွှာ (Nigre Soap) နှင့်အောက်ဆုံးအလွှာသည် လိုင်းရည် (Lye) များဖြစ်သည်။ အပေါ်ဆုံးအလွှာကို နမူနာကောက်ယူ၍ (Mazzoni) ကြီးဖြင့် ဆပ်ပြာထုတ်လုပ်ပါသည်။

ဆပ်ပြာလုပ်နည်းပညာများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာသည်နှင့်အမျှ အချို့သောနိုင်ငံကြီးများတွင် အပူအပြည့်ပေးချက်လုပ်နည်း (Full-boiled Process) ကို အသုတ်လိုက် (Batch Type) အစား အဆက်မပြတ်နည်း (Continuous Saponification) စနစ်ကို ပြောင်းလဲကျင့်သုံးဆောင်ရွက်လာကြပါသည်။ စဉ်ဆက်မပြတ်နည်းစဉ်တွင် ကုန်ကြမ်းဖြည့်တင်းမှုအဆင့် (Raw Material Feeding System)၊ ဆပ်ပြာဖြစ်စေခြင်း (Saponification)၊ ဆပ်ပြာဆေးကြောခြင်း (Washing)၊ လိုင်ရည်ခွဲခြင်း (Separation)၊ ဓာတ်ပြယ်စေခြင်း (Neutralization)၊ လိုအပ်သည်များဖြည့်စွက်ခြင်း (Post Addition) တို့ပြုလုပ်ရပါသည်။

ဆပ်ပြာတန် ၂၀ ချက်အိုးတစ်အိုးကို အသုတ်လိုက်နည်းစဉ်တွင် စတင်သည်မှ ပြီးဆုံးသည်အထိ နာရီ ၄၀ ကြာမြင့်ပြီး စဉ်ဆက်မပြတ်နည်းစဉ်တွင် ၇ နာရီခန့်

သာကြာမြင့်ပါသည်။ အသုတ်လိုက်နည်းစဉ်တွင် ချက်လုပ်သူ၏ကျွမ်းကျင်မှုပေါ်မူတည်၍ ဆပ်ပြာတစ်အိုးနှင့်တစ်အိုးအရည်အသွေး အနည်းငယ်ကွာခြားနိုင်ပြီး စဉ်ဆက်မပြတ်နည်းစဉ်တွင် စက်ကိရိယာများကို အချိုးကျချိန်ညှိဆောင်ရွက်ရသည့်အတွက် အရည်အသွေးတူညီပါသည်။ အသုတ်လိုက်နည်းစဉ်တွင် ဆီသား ၆၀% မှ ၆၁% ထိပါဝင်ပြီး စဉ်ဆက်မပြတ်နည်းစဉ်တွင် ဆီသားပါဝင်မှုမှာ ၆၀% မှ ၆၃% ထိပါဝင်ပါသည်။ အသုတ်လိုက်နည်းစဉ်တွင် လိုင်းရည် (Lye) အတွင်း အလွန် ၆% မှ ၇% သာပါဝင်ပြီး စဉ်ဆက်မပြတ်နည်းစဉ်တွင် အလွန် ၂၅% မှ ၃၀% သာပါဝင်ပါသည်။ အသုတ်လိုက်နည်းစဉ်တွင် ဆပ်ပြာတွင်ပါဝင်သော အညစ်အကြေးများကို ဆားရည်ဖြင့်ခွဲထုတ်အနည်ထိုင်စေသည့်အတွက် အညစ်အကြေးအနည်းငယ် ကျန်ရှိနိုင်ပါသည်။ စဉ်ဆက်မပြတ်နည်းစဉ်တွင် ဗဟိုခွာအားစက် Centrifuge ဖြင့် သန့်စင်စေသည့်အတွက် အညစ်အကြေးလုံးဝ ကင်းစင်စေပါသည်။ ထို့ကြောင့် အဆင့်မြင့်တိုးတက်ဆပ်ပြာများထုတ်လုပ်ရန်နှင့် မြန်မာနိုင်ငံ၏ဆပ်ပြာကဏ္ဍကို ဆန်းသစ်စေရန် နည်းပညာသစ်ဖြစ်သော **စဉ်ဆက်မပြတ်နည်းစဉ် (Continuous Saponification)** ကို ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်သင့်ကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

Reference:

- Soap, Detergent and Disinfectants Technology Hand Book.
- Food Fat and Oils
- Selected Readings on Palm Oil and Its uses
- Modern soap and Detergent
- U Myint Aye (Supervisor), MPF
- Myanmar Pharmaceutical and Home Utility Journal

ဒေါက်တာလပြည့်ခင်

The Golden Industrial Journal

အတိုင်ပင်ခံအယ်ဒီတာ

ဒေါ်ခင်မာရီ
အယ်ဒီတာချုပ်
ဦးအောင်စိုးရ
အယ်ဒီတာ
ဦးခင်မောင်သိန်း
ဦးအောင်မျိုးခိုင်
ဦးသောင်းဦး
ဦးကျော်လှိုင်

မျက်နှာပုံးနှင့် အတွင်းဒီဇိုင်း

ဒေါ်သစ်သစ်အောင်
ကွန်ပျူတာစာမီ
ဒေါ်နှင်းသီတာ
ထုတ်ဝေသူ
ဦးအောင်စိုးရ
မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၄၆၅၉

ဖြန့်ချိရေး
စက်မှုဝန်ကြီးဌာန

ပုံနှိပ်တိုက်
ရွှေနိုင်ငံ
စောင်ရေ
၆၉၅၀
တန်ဖိုး
၂၀၀ ကျပ်

ဈာနယ်တိုက်လိပ်စာ

ရုံးအမှတ် (၃၀)
စက်မှုဝန်ကြီးဌာန
နေပြည်တော်။
ဖုန်း - ၀၆၇ - ၄၀၅၀၅၁
E-mail
shwesethmu@gmail.com

ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့ကို ပူဇော်ခြင်းသည် မင်္ဂလာမည်၏။ မြန်မာနိုင်ငံတော်တွင် နှစ်စဉ်ကျင်းပလျက်ရှိသော နတ်တော်လဆန်း ၁ ရက်နေ့၊ စာဆိုတော်နေ့သည် ခေတ်အဆက်ဆက်မှ စာပေနှင့်နိုင်ငံတော်ကို အလုပ်အကျွေးပြု၍ လူမျိုး၏ဂုဏ်မြှင့်တင်ပေးခဲ့သော ရှေးစာပေပညာရှင်ကြီးများကို ဂုဏ်ပြုဂုဏ်ရပ်အပ်သော ရက်မြတ်မင်္ဂလာတစ်ခုဖြစ်၍ ထိုနေ့ကို ‘စာဆိုတော်နေ့’ အဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

စာဆိုတော်နေ့သည် မြန်မာနိုင်ငံတော်အတွင်းရှိ စာပေလောကသားများအပါအဝင် စာပေရေးသားသူ အသိုင်းအဝိုင်းနှင့်စာပေကိုချစ်မြတ်နိုးသော မိဘပြည်သူများ၊ စာပေဝါသနာရှင်လုပ်သားပြည်သူများ အားလုံးအတွက် အလေးအမြတ်ပြုစရာ၊ ဂုဏ်ယူဖွယ်ရာ နေ့ထူးရက်မြတ်ကြီးတစ်ခုအဖြစ် ရပ်တည်လာခဲ့ပေသည်။

မြန်မာစာပေသည် မြန်မာလူမျိုးအားလုံးတို့၏ အမျိုးသားအမွေအနှစ်ဝင်ပစ္စည်း၊ ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်ပင်ဖြစ်သည်။ ‘စာပေမြင့်မှ လူမျိုးဂုဏ်တင့်မည်’ ဟုအဆိုအမိန့်တစ်ခုရှိခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အမျိုးဂုဏ်ဇာတိဂုဏ်ကို စာပေဖြင့်မြှင့်တင်ရမည်ဟူ၍ စာပေလောကကြီးအတွက် မိမိတတ်စွမ်းနိုင်သည့်ဘက်က အကင်း၊ အခက်၊ အရွက်၊ အလက်၊ အသီးအပွင့်တို့ဖြင့် စည်ပင်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာရေး ဝိုင်းဝန်းကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ပေးရန် တာဝန်မှာ စာပေကိုချစ်မြတ်နိုးသော လူသားအားလုံး၏အလေးထား ဆောင်ရွက်ရမည့် မွေးရာပါတာဝန်တစ်ရပ်ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးတွင် နှစ်စဉ်နတ်တော်လအတွင်း မြန်မာနိုင်ငံစာဆိုတော်နေ့အဖြစ် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၀၆ ခုနှစ်မှစ၍ သတ်မှတ်ကျင်းပလာခဲ့သည်ကို လေ့လာတွေ့ရှိရသည်။ ထိုသို့ရှေးစာဆိုတော်အကျော်အမော်များတွင် စာပေကိုထူးချွန်စွာရေးသားစပ်ဆိုခဲ့သော စာဆိုတော်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည့် ဆရာကြီးစလေဦးပုညကို အကြောင်းပြု၍ စာဆိုတော်ကြီးတို့အား ဂုဏ်ပြုချီးကျူးပူဇော်ရန် ‘စာဆိုတော်နေ့’ အဖြစ် စတင်သတ်မှတ်နိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

နှစ်စဉ်မြန်မာစာဆိုတော်နေ့တိုင်း မြန်မာနိုင်ငံစာရေးဆရာအသင်းကြီးမှ ကြီးမှူး၍ ရန်ကုန်မြို့ စာဆိုတော်နေ့အခမ်းအနားတွင် သက်ကြီးဝါကြီး ဆရာကြီး၊ ဆရာမကြီးများအား ကန်တော့ခြင်းဖြင့် ဂုဏ်ပြုချီးကျူးပူဇော်ပွဲများ ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သ

လို နိုင်ငံတစ်ဝှမ်း အနယ်နယ်အရပ်ရပ် မြို့နယ်များတွင်လည်း စာပေဝါသနာရှင်များ၊ ကျောင်းသားကျောင်းသူများ၊ ဆရာဆရာမများ၊ မြို့နယ်စာရေးဆရာအသင်းမှ တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်များ၊ သတင်းထောက်များ၊ ပညာရေးဘက်မှသက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များပူးပေါင်းကာ မြန်မာစာဆိုတော်နေ့ကို ဂုဏ်ပြုချီးကျူးပူဇော်ပွဲများကျင်းပနေသည်မှာ မြန်မာလူမျိုးတို့၏ ယဉ်ကျေးမှု အစဉ်အလာတစ်ရပ်သဖွယ် ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။

ထိုစာဆိုတော်နေ့ကို အကြောင်းပြု၍ မြို့နယ်အသီးသီးတွင် စာပေဟောပြောပွဲများ ပေါ်ပေါက်လာခြင်းကြောင့် စာရေးသူနှင့်စာဖတ်သူများ တွေ့ဆုံခင်မင်ရင်းနှီးမှု ရရှိခြင်း၊ စာပေနှင့်နီးနွယ်နေသော အကြောင်းအရာများ ပြန်လှန်ဆွေးနွေးနိုင်ခြင်း၊ စာဖတ်သူလူငယ်များအား အသိပညာဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် ဉာဏ်စွမ်းရည်ပြိုင်ပွဲများကိုလည်း လိုအပ်သလို စီစဉ်နိုင်ခြင်း၊ မြန်မာစာပေနှင့် အစဉ်အလာများအပြင် စာပေရေးဖွဲ့ခြင်း အတတ်ပညာရပ်များ၊ မြန်မာ့ရိုးရာဓလေ့ထုံးစံများ၊ မြန်မာစာပေ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရမည့်လုပ်ငန်းများ အသိပေးဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း၊ ယနေ့လက်ရှိဒီမိုကရေစီနိုင်ငံတော်သစ်ကို တည်ဆောက်နေချိန်တွင် မိမိတို့ကျရာအခန်းကဏ္ဍမှ တက်ကြွစွာပူးပေါင်းဆောင်ရွက်နိုင်ရေး ကူညီနိုင်ခြင်း၊ စာဖတ်သူပရိသတ်တိုးပွားရေး၊ စာကြည့်တိုက်များ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး၊ အသိအမြင်များ အပြန်အလှန်ဖလှယ်နိုင်ခြင်း၊ ကျေးလက်ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းများတွင် ပါဝင်ကူညီနိုင်ခြင်း အကျိုးတရားများကို တိုးပွားရရှိနိုင်ပါသည်။

မြို့နယ်ကျေးရွာများတွင် စာပေဟောပြောပွဲများ ကျင်းပနိုင်ခြင်းသည် စာဆို

တော်နေ့အတွက် ဂုဏ်ပြုထိုက်သော စာပေပညာရှင်ကြီးအပေါင်းတို့ကို ပူဇော်ရာရောက်သလို စာပေလောကအတွက် စာရေးသားမှု အတတ်ပညာဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်ရာရောက်သည့်အပြင် ရှေ့လာမည့်နှစ်များတွင်လည်း ကျင်းပမည့် ‘စာဆိုတော်နေ့’ အတွက် ပိုမိုကောင်းမွန်အောင် ကျင်းပနိုင်ရေး အခြေအနေမှန်များကို ပြန်လည်ဝေဖန်သုံးသပ်ခြင်းစသော ကောင်းကျိုးတရားများကို ရရှိခံစားနိုင်ကြမည်ဖြစ်ပါသည်။

လူသားတို့တွင် ဘဝအတွေ့အကြုံများသည် အကောင်းမွန်ဆုံးဆရာဖြစ်သည်ဟု ဆိုရိုးစကားတစ်ခုရှိခဲ့ဖူးသည်။ လောကတွင် မိမိကိုယ်တိုင်ပါဝင်လှုပ်ရှားလုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်၍ ရရှိခဲ့သောအတွေ့အကြုံဗဟုသုတတို့သည် မိမိဘဝကို ဖန်တီးတည်ဆောက်ရာတွင် အကောင်းဆုံးမိတ်ဆွေများဖြစ်ကြ၏။ ထို့အတူ ပြင်ပစာပေဗဟုသုတတို့ကို လေ့လာဖတ်ရှုရာမှ အခြားသူများ၏ ဘဝအတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတတို့သည်လည်း မိမိထံကူးစက်ရောက်ရှိလာပြီး အသိပညာတစ်ရပ်အဖြစ် ထပ်မံတိုးပွားရောက်ရှိလာသည်။

မြန်မာစာပေလောကတွင် ရှေးယခင်မှစ၍ ယနေ့အချိန်အထိ ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့သော စာပေပညာရှင်ပုဂ္ဂိုလ် အကျော်အမော်များစွာရှိကြပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များအတွင်းမှ ဆရာတော်အရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ၊ ရှင်မဟာသီလဝံသတို့လို သူတော်စင် သူတော်မြတ်များအပါအဝင် လူပုဂ္ဂိုလ်ဆရာကြီး၊ ဆရာမကြီးများလည်း ပါဝင်ကြသည်။ ယောမင်းကြီးဦးဖိုးလှိုင်၊ ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း၊ ဆရာကြီးဇေယျ၊ ဆရာကြီးဇော်ဂျီ၊ ဆရာကြီးဦးရွှေအောင်၊ ဆရာကြီးဒဂုန်တာရာ၊ ဆရာကြီးဦးသုခ၊ ဆရာမကြီး လူထုဒေါ်အမာ၊ ဆရာမကြီးဒေါ်နုယဉ်၊ ဆရာမကြီး

ဒေါ်စောမုံညင်း၊ စာပေအကျော်အမော်များစွာ ပေါ်ထွန်းခဲ့သည်။

ယောမင်းကြီး ဦးဖိုးလှိုင်၏စာပေအနုပညာရပ်များဖြင့် အရှင်ဇေယျာမင်းတရားကြီး စဉ်းစားဆင်ခြင်တော်မူရန်၊ ကဗျာလင်္ကာတစ်ပုဒ်ကို ဤသို့စပ်ဆို၍ ‘အစ်မနုမ၊ သမီးကကို၊ စ၍ဆက်နှင့်၊ လက်ဆောင်သွင်း၍၊ စိုးမင်းချစ်မြတ်၊ ထိုအမတ်သည်၊ အတတ်မရှိ၊ သတ္တိကင်းကွာ၊ ဘုန်းကြီးလာမူ၊ ပြည်ရွာပျက်ကြောင်း တစ်ပါးတည်း’ ဟုရေးသားစပ်ဆို၍ တင်ပြခဲ့မှုကြောင့်၊ အသက်အန္တရာယ်ကိုခြိမ်းခြောက်ခံရပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် ရာထူးချထားခြင်းခံရသည်အထိ စာပေသစ္စာဖြင့် သူ့အမြင်ကို ရဲဝံ့စွာတင်ပြခဲ့သည်။

ဆရာကြီး သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းသည် စာပေပညာရပ်များကို အသုံးပြု၍ သူမြင်တွေ့ခံစားနေရသောနိုင်ငံ အခြေအနေတို့အား လေးချိုးကြီးကဗျာတစ်ပုဒ်ရေးစပ်၍ ‘မြန်မာတွေ စည်းကမ်းဖောက်လို့ ထီးနန်းပျောက်ခဲ့ပြီ’ ဟု နိုင်ငံရေးအရ ကျွန်ုပ်တို့နေရသလို၊ လယ်တွေဟာလည်း ချစ်တီးတွေလက်ထဲရောက်ပြီး စီးပွားရေးအရလည်း ကျွန်ုပ်တို့နေပြီဟု ထောက်ပြနိုင်ခဲ့သည်အထိ စာပေဖြင့်သူ့အမြင်ကို မီးမောင်းထိုးနိုင်ခဲ့သည်။

ဆရာကြီးဇေယျ၏ စာပေအနုပညာရပ်များနှင့်ပတ်သက်၍ တွေးမြင်ခံစားတင်ပြသောအချက်များမှ ကောက်နုတ်ချက်အချို့ကို တင်ပြလိုပါသည်။ ‘လောကကြီးသည် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတရားများ ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိနေကြပြီး လုပ်ငန်းခွင်အသီးသီး၌ ပင်ပန်းကြီးစွာလုပ်ကိုင်နေကြရသောသူတို့ကို အမောအပန်းပြေအောင် လုပ်ဆောင်ပေးနိုင်ရန်၊ စာပေအနုပညာ၊ ကဗျာတို့၏တာဝန်ဖြစ်သည်’ ဟုသူ၏အမြင်ကို တင်ပြထားပါသည်။

ဆရာကြီးဇော်ဂျီ၏ စာပေအနုပညာရပ်များနှင့်ပတ်သက်၍ အတွေးအမြင်အချို့တို့ကိုလည်း ရှင်းလင်းတင်ပြလိုပါသည်။ ‘စာပေအနုပညာသမားများသည် ပရိသတ်၏ဘဝအမောများကို ဖြေဖျောက်ပေးရန်’ ဘဝအမောများကို မည်သို့ဖြေဖျောက်ပေးရမည်ဆိုသည့် အချက်ကို ဆရာကြီးက ‘ဖန်ပြာခွက်နှင့် ကျောက်စက်ရေ၊ အမောပြေအောင် တိုက်ပါမမ’ ဟူသောသံချပ်ဖြင့် ဖွင့်ဆိုရှင်းပြခဲ့သည်။

ဆရာကြီး၏ဥပမာတွင် အိုးစည်၊ ဒိုးစာမျက်နှာ ၁၃ သို့ -

သတင်းကောင်း

နာမည်ကြီးဆေးဆိုင်ကြီးတစ်ခုရဲ့ မန်နေဂျာ ရုံးခန်းထဲကို ဈေးကွက်မြှင့်တင်ရေးအဖွဲ့ရဲ့ တာဝန်ခံဟာ အပြေးအလွှားရောက်လာပြီး ပြောတာက -
'ဒုက္ခတော့ရောက်ကုန်ပြီ ဆရာ။ ကျွန်တော်တို့ ဖြန့် ချိခဲ့တဲ့ဆေးတွေ ရက်စွဲလွန်နေလားမသိဘူး။ ရပ်ကွက်ထဲမှာ သုံးစွဲမိကြတဲ့လူတွေအားလုံး အော့ အန်မူးဝေကုန်ကြပြီတဲ့'
အဲဒီအခါ မန်နေဂျာ ပျာပျာသလဲ ပြန်ပြောလိုက် တာက -

'သတင်းကောင်းပဲဟေ့ ---- အဲဒီရပ်ကွက်ထဲကို အော့အန်မူးဝေပျောက်ဆေး အသစ်တစ်မျိုး ချက်ချင်းသွားဖြန့်ပေးတော့ ---- မြန်မြန်လေး ဟေ့ ---'

ဘဲခြေထောက်ဖိုး

ကိုသာဗျောတစ်ယောက် သူမရောက်ဘူးတဲ့ မန္တလေး မြို့ကြီးကိုရောက်တဲ့အခါ တစ်ခါမှမစားဘူးသေးတဲ့ မန္တလေးဘဲကင်မွေးမွေးလေးကို သွားရည်ကျမိတယ်။ ဈေးချိုလမ်းမကြီးဘေးက စားသောက်ဆိုင်ကြီးတစ်ဆိုင် မှာဝင်ပြီး အပြတ်တီးမယ်လို့ စိတ်ကူးပြီးသကာလ ခြေလှမ်း သွက်သွက်လေးလှမ်းရင်း ဆိုင်ထဲရောက်တဲ့အချိန်မှာ စားပွဲထိုးနဲ့ကိုသာဗျောတို့ မေးမြန်းမှာယူကြရာမှာ -

'ဆရာ ဘာသုံးဆောင်ချင်ပါသလဲခင်ဗျာ'
'ဘဲကင်စားချင်တယ်ကွာ'
'တစ်ကောင်လုံးလား --- တစ်ခြမ်းလားဆရာ'
'တစ်ကောင်လုံးပေးပါ'

ဒီလိုနဲ့ ကိုသာဗျောတစ်ယောက် ဘဲကင်ကို မြန်ရည် ရှက်ရည်စားသောက်ပြီး ပိုက်ဆံရှင်းပေးတဲ့အခါ စားပွဲ ထိုးက -

'ဆရာ --- ပိုက်ဆံတစ်ထောင်လျော့နေပါတယ် ခင်ဗျာ' ပြောတော့ ကိုသာဗျော ပြန်ပြောပါလေရော။
'အေး --- ဟုတ်တယ် --- မင်းတို့ပြောတုန်းက ဘဲ ကင်တစ်ကောင်လုံးဆိုပြီး ဘဲခြေထောက်ပါမလာလို့ အဲဒီအတွက် လျော့ပေးလိုက်တာ'

အရည်အသွေးမြင့်မြင့်ထုတ်

ငွေကြေးအတန်အသင့်ချမ်းသာပေမယ့် ပညာ သုတနည်းပါးလှတဲ့ ကိုတက်ခါးတစ်ယောက်ကတော့ ဆရာလုပ်ချင်တဲ့ ဝသီအကျင့်လေးက မွေးကတည်း ကပါ။ သူ့ရဲ့ကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအဖြစ် ရေသန့် ထုတ်လုပ်ပြီး ရောင်းချဖို့ စီစဉ်ပြီးသကာလ ပညာရှင် တစ်ဦးကို ခေါ်ယူဆွေးနွေးကြည့်ရာမှာ ပညာရှင်က -
'ကျွန်တော်တို့ထုတ်မယ့်ရေသန့်က PH₇ အဆင့် အတန်းအတိုင်း စံချိန်မီဖြစ်ရပါစေမယ်' လို့ ပြောတော့ ကိုတက်ခါးက 'အဲဒါတွေ ခင်ဗျားတို့ ခက်တာပဲ - -- ရောင်းကုန်ပစ္စည်း ဆိုတာ တီထွင်ဆန်းသစ်ရတယ်ဗျ ---ဘယ်တော့မှ သူများထက် အရည်အသွေးမနိမ့်စေနဲ့' လို့ ဆိုတယ်။

ပညာရှင်က စိတ်ဝင်စားသွားပြီး -
'ဘာကိုဆိုလိုတာပါလဲ ဆရာ' လို့ သိချင်စိတ်နဲ့ မေးတဲ့အခါ ဆရာတက်ခါး မိန့်ကြားချက်က -
'သူများက PH₇ လုပ်ရင် ကိုယ်က PH₈ တို့ PH₉ တို့ လုပ်ရမှာပေါ့ဗျ'

(ဖန်ခါးမြေရွှေဆင်မင်း)

စာမျက်နှာ ၁၂ မှ -
ပတ်၊ သံချပ်ဝိုင်းတို့မှ သံချပ်ဆရာတို့သည် ပရိသတ်နှင့်တူ၍ စာပေအနုပညာရှင် သည် 'မမ' နှင့်တူသည်။ ဖန်ပြာခွက်နှင့် ကျောက်စက်ရေသည် 'စာပေအနုပညာ ဖန်တီးမှုနှင့်တူ၏' လူ့ဘဝတွင် တီးမှုတ် ကခုန်နေရမှုကြောင့် မောဟိုက်နေသော ပရိသတ်တို့ကို သိကုံးဖွဲ့နွဲ့စပ်ဆိုဖန်တီးမှု တို့ဖြင့် နှစ်သက်ခြင်းအမျိုးမျိုးကိုပေး၍ လူ့ ဘဝအမောကိုဖြေရန်ဟု သူ၏အမြင်ကို တင်ပြထားပါသည်။
ဆက်လက်ပြီး ဆရာကြီးဒဂုန်တာရာ ၏စာပေအနုပညာနှင့်ပတ်သက်၍ သူ့ အတွေးအမြင်၊ ခံစားချက်၊ ခံယူချက်တို့ကို လည်း ဤသို့တင်ပြပါမည်။ 'စာပေအနု ပညာတွင် ဂီတ၊ ပန်းချီ၊ ကဗျာ၊ လင်္ကာ၊ စာပေတို့ အကျုံးဝင်သည်။ လူ့ဘဝ အတွေ့အကြုံများမှ ဖွဲ့နွဲ့ရွေးချယ်ဖော် ပြခြင်းဖြစ်၍ လူတို့၏ နား၊ မျက်စိ၊ အသံတို့ဖြင့် ထိတွေ့ခံစား၍ ဘဝ ပေါင်းစုံအတွက် ကြွေးမုံထင်ဟပ်ကာ

တန့်နဲ့ခံစားပြီး နှလုံးသားလှုပ်ရှားမှု စွမ်းအင်အဖြစ်တည်ရှိခြင်းနှင့် ထက် မြက်မှုစွမ်းရည်ရှိရန် လိုသည်' ဟုသူ၏ အမြင်များကိုလည်း စာပေအနုပညာ အတွက် တင်ပြခဲ့ပါသည်။
အချုပ်အားဖြင့်ဆိုရသော် မြန်မာနိုင်ငံ တွင် စာဆိုတော်နေ့အဖြစ် နှစ်စဉ်ကျင်းပ လျက်ရှိသော နတ်တော်လဆန်း ၁ ရက် နေ့သည် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၃ ရက် နေ့တွင် ကျရောက်လာတော့မည်ဖြစ်ပေ သည်။ စာဆိုတော်နေ့ အခါသမယတွင် မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့အပြား၌ ရှေးစာဆိုရှင်ကြီး များအား ချီးကျူးပူဇော်သောအားဖြင့် ဂုဏ် ပြုအထိမ်းအမှတ်ပွဲများ ကျင်းပခြင်း၊ လက် ရှိစာပေလောကတွင် တာဝန်ယူဆောင် ရွက်နေကြသော သက်ကြီးဝါကြီး ဆရာ ကြီး၊ ဆရာမကြီးများအား ပူဇော်ကန်တော့ ခြင်း၊ စာပေဟောပြောပွဲများပြုလုပ်ခြင်း စသည့် လုပ်ငန်းများဆောင်ရွက်နေကြ ခြင်းသည် လူသားအရင်းအမြစ်ဖွံ့ဖြိုးတိုး တက်ရေးအတွက် တည်ဆောက်နေသော

ခေတ်မီနိုင်ငံတော်သစ်ကို ချီတက်ရာတွင် မိမိတို့ချစ်မြတ်နိုးသော စာပေပညာရှင်ကြီး များ၏ အသိပေးဆုံးမစကားများ၊ အဆို အမိန့်များ၊ ယနေ့စာပေလောကကို ဦး ဆောင်ချီတက်နေသော စာပေအသိပညာ ရှင်များ၊ အတတ်ပညာရှင်ကြီးများ၏ ဂုဏ် ပေါင်းများစွာတို့ကို အလေးအမြတ်ပြုရာ ရောက်ကြောင်း 'သူဂုဏ်မြင့်မှ ကိုယ့်ဂုဏ် တင့်မည်' ဟူသောဆိုရိုးစကားအရ ပူဇော် ထိုက်သောသူကို ပူဇော်ခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတစ်ပါးဖြစ်ပါသည်။
မင်္ဂလာတရားတော်နှင့်အညီ ကျင့်ကြံ နေထိုင်အားထုတ်ကြသော မြန်မာလူမျိုး တို့၏ဂုဏ်သည် ကမ္ဘာ့အလယ်တွင် ဝံ့ဝံ့ ထည်ထည် ရပ်တည်လာနိုင်ခဲ့သည်သာမက ဒေသအတွင်းနိုင်ငံများတွင်လည်း ထိုက် သင့်သည့်ဦးဆောင်မှုပေးနိုင်ခြင်း စသည့် အရည်အချင်းများနှင့် အရည်အသွေးများ ပြည့်စုံနေသောလူမျိုးတို့၏ တိုင်းပြည်တစ် ခုဖြစ်လာခဲ့သည်။ စာဆိုတော်နေ့သည် စာပေလောကသားအားလုံး အလေးအ

မြတ်ပြုစရာ နေ့ထူးနေ့မြတ်ကြီးဖြစ်သည့် အတွက် စာရေးသူကို စာပေလောကတွင် အခြေချခွင့်ရအောင် ပျိုးထောင်ပေးခဲ့ သော မောင်မြေကြီး (ပန်းတောင်း) အမှတ် တရစာစောင်၊ ပန်းတောင်း မဂ္ဂဇင်း၊ ရွှေ သွေးဂျာနယ်၊ ရွှေစက်မှုဂျာနယ်၊ မြန်မာ့ အသံ (နေပြည်တော်)၊ မြန်မာနိုင်ငံစာရေး ဆရာအသင်းကြီးနှင့် နိုင်ငံတော်အတွက် စာပေတာဝန်များ ထမ်းဆောင်နေကြ သော ပုဂ္ဂိုလ်များအားလုံးကို စာဆိုတော် နေ့တွင် ဂါရဝပြု ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်းတင်အပ် ပါသည်။
ကျမ်းကိုးစာရင်း
၁။ ကန်တော့ခံသက်ကြီးစာပေ ပညာရှင် အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်း၊ စာနယ်ဇင်းအဖွဲ့။
၂။ ခြစ်ရာများ။ မင်းသုဝဏ်။
၃။ စာရေးနည်းလမ်းညွှန်။ စာရေးဆရာ အလွှာ။
၄။ THIRD YEAR TEXT BOOK (philosophy)

ရွှေစက်မှုမှာ ကျွန်တော်ရစ်မြဲရဲ့စာမူလေး ဖော်ပြခဲ့ရသည်မှ ပိုးကထလာပြန်သဖြင့် ရေးရပြန်ပါသည်။ ဆရာကြီးသော်တာဆွေ၏ သုံးနေကျခေါင်းစဉ်နှင့် ဆင်တူနေ၍ ခွင့်လွှတ်စေချင်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ နတ်မောက်စက်မှုအထက်တန်းကျောင်းအောင်တော့ ကစလထဲဝင်ပြီးမကြာခင်မှာပဲ ညနေပိုင်းအင်ဂျင်နီယာဒီပလိုမာ (၃) နှစ်သင်တန်း (ကွာလီဖိုင်) မိ၍ ကျောင်းဆက်တက်ရန် စာရောက်လာပါသည်။ ကျွန်တော်တို့သူငယ်ချင်းအုပ်စု ဝင်ခွင့် စာမေးပွဲမဖြေရတော့ဘဲ ကျောင်းတက်ဖြစ်ခဲ့ကြပါသည်။

ကျောင်းစတင်တက်သည့်ရက်ပဲ ရခိုင်တိုင်းရင်းသား အောင်ထွန်း၊ မွန်တိုင်းရင်းသား ပန်းမောင်၊ ကရင်တိုင်းရင်းသား ဆိုင်းမြူရယ်နှင့် ကျွန်တော်အညာသား ရစ်မြဲတို့ တစ်ခုံထိုင်ရပါသည်။ ကျောင်းသွားလျှင် ကျွန်တော်က ကျွန်တော်တို့စက်ရုံကလုပ်တဲ့ ဘိန်းမုန့်တစ်ခု ပြားနှစ်ဆယ်၊ ကြက်ဥတစ်လုံး နှစ်ဆယ့်ငါးပြား၊ ကိတ်မုန့်တစ်လုံး တစ်ကျပ်၊ အလုပ်လွှတ်တိုင်း အမြဲတမ်းလိုဝယ်ဝယ်သွားပြီး တခြားစက်ရုံက တစ်ခုံထိုင်တဲ့ သူငယ်ချင်းတွေ အဆာပြေစားရအောင်ကျွေးတဲ့ ကျေးဇူးရှိတော့ ကျောင်းလာတက်တဲ့သူငယ်ချင်းတွေက ကျေးဇူးတင်လို့မဆုံးပါ။ ကျောင်းက ည ၇ နာရီကျော်မှာဆင်းပြီး ၈ နာရီ၊ ၉ နာရီမှ အိမ်ကိုပြန်ရောက်ကြပါသည်။

ဒီလိုနှင့် တစ်နှစ်ပြီးတစ်နှစ်ကျောင်းတက်လာရာကနေ ၃ နှစ်မြောက် အတန်းတင်စာမေးပွဲအပြီး သင်္ကြန်ရုံးပိတ်ရက်လည်းဖြစ်၍ မွန်ပန်းမောင်တို့၏ မုတ္တမမြို့လေးသို့ အလည်လိုက်သွားခဲ့ပါသည်။ ထိုစဉ်က ရန်ကုန်နှင့်မုတ္တမကို ၇ ကျပ် ၅၀ ပြား၊ မုတ္တမနှင့်မော်လမြိုင် ဇက်ကူးတို့ဖြင့် ကူးရပြီး မရောက်ဖူးသေးတဲ့ ဒေသဖြစ်၍ အပျော်ကြီးပျော်ခဲ့ကြပါသည်။

မုတ္တမရောက်ရင်ပဲ ပန်းမောင်တို့အစ်ကိုကြီးက ဘူတာမှာလာကြိုနေပြီး နေအိမ်၌ ထမင်းဟင်းအဆင်သင့်ပြင်ထားကာ ကာလသားချက်၊ မဆလာနန်းချင်းနှင့် ကြက်ကလည်း ဗမာကြက်ဆိုတော့ ဆာဆာနှင့် ခေါင်းမဖော်နိုင်အောင် စားဖြစ်ပါတော့သည်။ ပန်းမောင်က-

‘သူငယ်ချင်း တို့ စားကြကွ။ ငါ့အစ်ကိုက ဟင်းချက် ကောင်းမှကောင်းကွ’ ဟုနံ့ဘေးမှ အားပေးပါ၏။ သူတို့ဒေသက စကားပြောလျှင် ထပ်ဆင့်နှင့်ပြောတာ သတိပြုမိပါသည်။ ကောင်းမှကောင်း၊ ဆိုးမှဆိုး၊ ဝေးမှဝေး၊ နီးမှနီး စသည်ဖြင့် ထပ်ဆင့်တွေနှင့်ပြော ကြ၏။

ကျွန်တော်တို့ ထမင်းကိုခေါင်းမဖော်နိုင်အောင် စားနေတဲ့အချိန်မှာ ပန်းမောင်အစ်ကိုက-

‘ညီလေးတို့စားကြကွ။ အားမနာကြနဲ့။ ကြက်ကလတ်ဆတ်တယ်။ ညီလေးတို့ လာကားနီးမှ လေးဂွနဲ့ပစ်ပြီး ချက်ထားတာ’

ဟုဆိုလာသဖြင့် ကျွန်တော်တို့တတွေ ပန်းမောင်ရဲ့အစ်ကိုကြီးကို ပြိုင်တူမော်ကြည့်မိပါသည်။ သူဆက်ပြောတာက-

‘အေး မလောက်သေးရင် နောက်တစ်ကောင်ထပ်ပြီး လေးဂွနဲ့ပစ်ပြီး ချက်ကျွေးဦးမယ်’

အမလေး ဘုရားရေ ထမင်းဘယ်လိုဆက်စားရပါ။ ဤမျှရိုးသားဖော်ရွေသူများ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ လည်း ခရီးကပန်း၊ ထမင်းဆိပ်ကတက်ဆိုတော့ ထိုနေ့အိပ်လိုက်ကြတာ မနက်မိုးလင်းအထိ တရားမှမနိုးပါ။ မနက်မိုးလင်းတော့ ပန်းမောင်အစ်ကိုက-

‘ဟေ့ကောင်လေးတွေ နိုးပြီလား။ ခရီးပင်ပန်းလို့ထင်တယ်ဟေ့။ တစ်ညလုံး အိပ်မှအိပ်။ အေး အလုပ်သွားလိုက်ဦးမယ်’

ဟု နှုတ်ဆက်ထွက်သွားသဖြင့် သူငယ်ချင်း ပန်းမောင်ကို-

‘မင်းအစ်ကိုက အလုပ်သွားတာ စောလှချည်လား။ ဘာအလုပ်လုပ်တာလဲ’

ဟုမေးမိပါသည်။

‘အေးကွာ ငါ့အစ်ကိုက ရန်ကုန်ရထားမီ အောင်သွားရတာ။ ဒီလိုပဲ နေ့တိုင်းစောမှစော။ သူ့အလုပ်က (ဖင်တွန်း) အလုပ်ကွ’

‘ဟေ့ကောင် ငါ့ကိုပြောတာ မွန်လိုလား၊ အင်္ဂလိပ်လိုလား။ ငါ့ကို ဗမာလိုပြောပါကွ။’

‘အေး ရထားက ထိုင်းအထည်တွေ မှောင်ခိုတင်တာများတယ်။ အတက်အဆင်းတံခါးက တက်လို့မရလို့ ပြတင်းပေါက်ကကျော်တက်ဖို့ လူတစ်ယောက်ကိုဖင်တစ်ခါတွန်းတင်ပေးရင် ငါးကျပ်ရတယ်။ တစ်နေ့လုံးဆို လေး၊ ငါးရာရတယ်။ အဲဒီရတဲ့ ပိုက်ဆံနဲ့ ငါ့ကို ကျောင်းထားပေးတာ’
‘ဪ ဒီလိုကိုး’

ဟု မှတ်ချက်ပြုမိရပါသည်။

ပန်းမောင်အိမ်တွင် နံနက်စာအဆာပြေစားသောက်ပြီးနောက် ပန်းမောင်က ဆိုလာပါသည်။

‘ဟိုဘက်ရွာ တို့အမျိုးတွေဆိုသွားလည်မယ်။ ညနေ တို့အဒေါ်အလှူပွဲရှိတယ်။ ရှင်လောင်းလှည့်လည်း ပါမယ်။ ရုပ်ရှင်မင်းသား ဇော်လွင်တို့အဖွဲ့လည်း လာကြမယ်’

ဆိုပြီး အိမ်ကထွက်လာခဲ့ကြပါသည်။ ရွာရောက်လျှင် ပန်းမောင်၏အမျိုးကွမ်းတောင်ကိုင် ပန်းတောင်ကိုင်လေးတွေက ရန်ကုန်ကလာတဲ့ ဧည့်သည်တွေဆို၍ ဝမ်းပန်းတသာ ကြိုဆိုကြပါသည်။

‘အေး လာကြ လာကြ။ ကြုံတုန်း သင်္ကြန်ထမင်းစားပြီးမှ မင်းရဲ့ညီတွေနဲ့ အလှူသွားကြပေါ့’

ဟု ပန်းမောင်အဒေါ်က ဖော်ရွေစွာဖိတ်ခေါ်သဖြင့် ကျွန်တော်တို့သူငယ်ချင်းအုပ်စုနဲ့ ရွာကကာလသားတွေ ထမင်းလက်ဆံစားကြပါသည်။ သူတို့တတွေစားနေတာ အားရစရာကြီး။

‘ငါတို့ စားသာစားကြ အားမနာနဲ့’ ကျွန်တော်လည်း ထမင်းကိုအားရပါးရ ပါးစပ်ထဲထည့်လိုက်ရာ ထို့ဆိုပြီးပြန်ထွေး လိုက်မိ၏။ အနားက အမျိုးသမီးလေးက ‘အစ်ကို ဘာဖြစ်လို့လဲ’ဟု ပျာပျာသလဲ မေးရှာ၏။

‘ညီမထမင်းအိုးကို သွားကြည့်ပါဦး။ ထမင်းအိုးထဲ ဖယောင်းတိုင်တွေကျနေသလား မသိဘူး’

ဟု ဆိုလိုက်ရာ ထမင်းရုံအတွင်း ဧည့်ခံနေတဲ့ အမျိုးသမီးတွေ ဝါးကနဲ ဝါးကနဲ ခွက်ထိုးခွက်လန် အူတက်မတတ်ရယ်ကြ ပါလေ၏။ မွန်တိုင်းရင်းသားတို့၏ ဓလေ့ထုံးစံက သင်္ကြန်ထမင်းကို ဖယောင်းသင်း၍ချက်ကြောင်း နောင်မှသိခွင့်ရခဲ့ပါတော့သည်။

စားသောက်ပြီးနောက် အလှူသို့ ဆက်လက်ထွက်ခွာခဲ့ကြရာ-

‘လာကြ လာကြ ရန်ကုန်ကဧည့်သည်လေးတွေ။ ရှင်လောင်းလှည့် မှာနဲ့ အတော်ပဲ။ တစ်ယောက်ကို ရှင်လောင်း

တစ်ပါးစီ တာဝန်ယူကြပါ’ ဟုဆိုသဖြင့် ရှင်လောင်းနားမှာရှိသည့် ရွာကာလသားတွေက ဖယ်ပေးကြပါတော့သည်။

ကျွန်တော်က ပန်းမောင်ကို ဘာသဘောလဲလို့ မေးငေါ့မေးရာ ပန်းမောင်က-

‘ဒီလိုသူငယ်ချင်းရ။ ဒီရုပ်ရွာမှာ ရှင်လောင်းကို မြို့ကြီးသား ကာလသားတွေနဲ့ ရှင်လောင်းလှည့်ရတာ အရမ်းကိုဂုဏ်ယူကြတယ်’

ဆိုသဖြင့် ကျွန်တော် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် စိတ်ကြီးဝင်ကာ အင်္ကျီကော်လံကို လက်နဲ့ပင် မ တင်မိပါသည်။

‘ကဲ ကဲ ရှင်လောင်းလှည့်ကြမယ်’ ဟု ကာလသားခေါင်းက ပြောလိုက်ရာ ဝဝတုတ်တုတ် ၁၃ နှစ်သားရှင်လောင်းက ကျွန်တော်ထံ ပြေးကပ်လာပါသည်။

‘ကဲ ကဲ ရှင်လောင်းထမ်းကြမယ်’

ဟု နှိုးဆော်သံကြောင့် ကျွန်တော့်မျက်လုံး ပြူးရပါလေပြီ။ ဘုရားရေ ကယ်တော်မူပါ။ ရှင်လောင်းက ဖက်တီးဘုတ်။ ကျွန်တော်က အသက် ၂၀။ မတတ်နိုင်ဘူး။ ထမ်းရတော့မှာပေါ့။ အမလေး လေးလိုက်တာ ဗျာ။ ဘယ်လောက်အစားပုတ်တဲ့ ရှင်လောင်းလဲ မသိဘူး။ ရှင်လောင်းလှည့်စပါပြီ။ တီးလိုက်တဲ့ တီးလုံးက ကရင်ဒုံးယိမ်း။ အမလေး ရှင်လောင်းက ဆံပင်ဆွဲပြီး ကလိုက်တာ ကျွန်တော့်မှာ လျှာထွက်ပါတော့မည်။ သူ့အမတွေနဲ့ ရောရောနှောနှောနေလို့ မကျေနပ်လို့ကလဲ့စားချေလေသလားပင် မသိ။ အမေရေ ကယ်တော်မူပါ။ ကရင်ဒုံးယိမ်းရဲ့ တီးချက်ပြင်းလာလေ ဘာသားချောရှင်လောင်းက ‘က’ လေလေ ဖြစ်ပါတော့၏။ အနီးအနားကိုကြည့်ပြန်တော့လဲ ကယ်မဲ့သူတစ်ယောက်မှမရှိ။ အင်း မောလှပြီ။ ရွှေမှာတိုက်နေတာ ဖျော်ရည်တွေထင်ပါ။ အင်း အမောပြေသောက်လိုက်ဦးမှ စိတ်ကူးဖြင့်သောက်လိုက်ရာ အမလေး ဖျော်ရည်မဟုတ်။ အရက်တွေပါလား။ အဲဒါသူတို့ အရပ်ရဲ့ ဓလေ့ဟု ဆိုပါသည်။ မထူးတော့ပါပြီ။ ကရင်ဒုံးယိမ်းကလဲမြိုင် ကျွန်တော့်နဲ့ရှင်လောင်းကလဲ ယိုင်။ နှစ်ယောက်သား ကွေးနေအောင် ကကြရင်း မဏ္ဍပ်ထဲ ဘယ်လိုရောက်သွားမှန်း မသိရောက်သွားပါတော့သည်။ လူလည်း ဖတ်ဖတ်မောလှပေပြီ။ တရားအပြီး၌ သံဃာတော်များ အား ကားနဲ့လိုက်ပို့ရန် အလှူရှင်မော်တော်ကား ဘယ်သူအလစ်သုတ်သွားမှန်းမသိ။ အလှူဒါယိကာမက-

‘အမလေးတော် နေ့ခင်းကြောင်တောင်ကြီးတောင်။ ဒီသူခိုးကတော့ ရဲမှရဲ’ ဆိုနေသဖြင့် ကျွန်တော်လည်း အခြေအနေမကောင်းသဖြင့် တည်းခိုတဲ့အိမ်ကို ထွက်ပြေးခဲ့ရပါတော့သည်။ နောက်အတန်ကြာမှ သူငယ်ချင်းပန်းမောင် အမောစာမျက်နှာ ၁၅ သို့ -

ကဗျာ

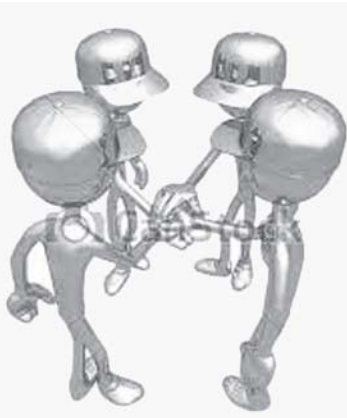
စာမျက်နှာ ၁၄ မှ -

တကောနဲ့ ရောက်လာပါတော့သည်။
‘ဟေ့ကောင် ရစ်မြ၊ မင်းပျောက်လို့ ငါ့မှာ ရှာလိုက်ရတာ အမောဆိုလို့သေတော့မယ်’
‘အေးကွ အလှူရှင် မော်တော်ကားအခိုးခံရလို့ ငါထွက်ပြေးလာတာ’
‘ကားပျောက်တာနဲ့ မင်းနဲ့ဘာဆိုင်လို့လဲ’
‘မင်းအတော်ပိန်းတဲ့ကောင်။ အေး ငါရဲ့ ငယ်နာမည်က ကိုရဲကွ။ ကားခိုးသွားတာရဲမှရဲ၊ ရဲမှရဲလို့ စွပ်စွဲနေတော့ ငါကြောက်တာပေါ့ကွ’
အဲဒီတော့မှ ပန်းမောင်ခွက်ထိုးခွက်လန်ရယ်ပါတော့သည်။ ရယ်လို့အားရမှ-
‘သေလိုက်ပါတော့ နန္ဒီယရယ်။ သူခိုးကနေခင်းကြီး လူတွေအများကြီးရှေ့မှာ နေခင်းကြောင်တောင် အတင့်ရဲလွန်းတယ်ပြောတာ ငတုံးရဲ့၊ ငနဲ့ရဲ့။ ငါ့မှာ မင်းရှာရတာ အသက်ထွက်တော့မယ်။ ဪ ဒါနဲ့ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ။ ငါ့ညီမကွမ်းတောင်ကိုင် ပန်းတောင်ကိုင်တွေက ဘယ်ယောက်ျားကလေးကိုမှ စိတ်ဝင်စားတာမဟုတ်ဘူး။ မင်းကျမှကွာ စိတ်ဝင် တစားဖြစ်ရတယ်လို့။ ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲ။ အေးဟေ့မင်းကို တော်တော် စိတ်ဝင်စားနေပုံ ရနေကြတယ်။ ငါလည်း မျက်နှာပူလို့ ထွက်လာခဲ့ရတယ်။ ရုပ်ရှင်မင်းသားဇော်လွင်နဲ့ မှားနေလို့တဲ့’
‘မင်းကလဲကွာ ငါကဒီလောက်တောင် မချောပါဘူး။ မမြောက်ပါနဲ့’
ခဏကြာသော် အိမ်ရှေ့မှခေါ်သံတစ်ခု ကြားလိုက်ရပြီး -
‘ပန်းမောင်ရေ။ ဟေ့ ပန်းမောင်’
‘ဗျာ ဒေါ်လေး’
‘မင်းရဲ့ဧည့်သည် ရစ်မြရှိလား။ အေးရစ်မြက ရုပ်ရှင်မင်းသား ဇော်လွင်နဲ့မှားနေတယ်ဟဲ့။ ဟား ဟား ဟား’
တဟားဟားနဲ့ရယ်ရင်း ပြောလိုက်ပါတော့၏။
‘ဒေါ်လေးကလဲဗျာ၊ ကိုယ့်တူရှေ့မှာ ရှက်စရာကြီး။ ဒေါ်လေးသူငယ်ပြန်နေပြီနဲ့တူတယ်။ ဒေါ်လေးမှာလည်း ယောက်ျားကြီးငုတ်တုတ်နဲ့’
‘ဟင် ဘာ သူငယ်ပြန်ရမှာလဲ။ ရုပ်ရှင်မင်းသားဇော်လွင်နဲ့ မျက်နှာခြင်းမှားတယ်လို့ ပြောတာမဟုတ်ဘူး ငအူရဲ့၊ ငတုံးရဲ့။ နင့်သူငယ်ချင်း အရက်မူးမူးနဲ့ ရုပ်ရှင်မင်းသားဇော်လွင်ရဲ့ ဖိနပ်မှားစီးသွားတာ။ ရော့ နင့်သူငယ်ချင်းဖိနပ်။ ဒီမှာ ယူသွားမယ်။ မင်းသားဖိနပ်’
အဲဒီလိုပြောမှပဲ ပန်းမောင်တစ်ယောက် သက်ပြင်းကို ဝအောင်ချနိုင်ပါတော့သည်။ ဒါကမူတ္တမ အတွေ့အကြုံ။
ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းအုပ်စုမူတ္တမ မှပြန်လာပြီး ကိုယ့်မိခင်ဌာန အလုပ်ခွင်သို့ အလုပ်ဆင်းရရာ စနေနေ့ရုံးပိတ်ရက်တွင် ဂျူတီကျသဖြင့် ရုံးသို့သွားပြီး၊ မီးဘေး

အန္တရာယ်ကာကွယ်ရေးအတွက် ရုံးကို ပတ်၍ စစ်ဆေးရပါသည်။ မီးသွေးခဲနဲ့ ရုံးနံရံတွင် ရေးထားသည့်စာမှာ -
‘ကျွတ် မုန်း ဝန်’
တဲ့။ မီးသွေးဖြင့်ရေးထား၍ ညစ်ပတ်သဖြင့် ဖျက်တာကတော့ ဖျက်ရမည်။ သို့သော် မဖျက်မီ အဓိပ္ပာယ်ကိုသိချင်၏။ မေးစေ့ကို လက်ညှိုးလက်မကြားထား၍ စဉ်းစား ကြည့်သည်။ အဖြေမပေါ်။
‘ဟေ့ ချာတိတ် လာစမ်း။ ဒါမင်းတို့ရေးထားတာ မဟုတ်လား’
‘သားတို့ရေးတာ မဟုတ်ဘူး။ ဟိုကောင်ရေးတာ၊ သွားခေါ်ပေးပါမယ်’
‘ဟေ့ကောင် ရစ်မြ၊ ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ’
‘ဟာ ဆရာ။ ဟိုကောင်လေးတွေ ရုံးနံရံမှာ စာရေးထားလို့ ခေါ်စစ်နေတာ’
‘ဘာစာ တွေလဲ’
‘ကျွတ် မုန်း ဝန်တဲ့ဆရာ’
‘ဒါများကွာ ဟေ့ကောင်၊ ကျွတ်ဆိုတာက သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲအပေါင်းမှ ကျွတ်ဖို့ အတွက် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတည်းဟူသော လက္ခဏာရေးသုံးပါးကို မုန်းတီးရမယ်။ နောက်ပြီး ဘုရားရဲ့သာသနာတာဝန်ကို ဆထက်ထမ်းပိုးထမ်းဆောင် ရမယ်လို့ ဆိုထားတာကွ။ ကလေးတွေရေးထားတာ မဖြစ်နိုင်ပါဘူးကွာ’
ဆိုပြီး ထွက်သွားပါတော့၏။
တံခါးဘေးနား ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ နားထောင်နေတဲ့ သူငယ်ချင်းက-
‘ဟေ့ကောင် ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ’ ဟု စပ်စုလာပြန်၏။
‘ဒီမှာကွာ ကျွတ် မုန်း ဝန်ဆိုတဲ့စာ။ ဆရာကိုရှင်းပြနေတာ’
သူငယ်ချင်းက ခေါင်းကုတ်၍-
‘ဒီလိုလေကွာ။ ကျွတ်ဆိုတာ ကျွတ်ဆတ်ဆတ် မာကျောကျောပြောတတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်ရှိတဲ့သူဟာ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေရဲ့ မုန်းတီးခြင်းခံရမယ်။ နောက်ပြီး ဝန်ထမ်းဘဝတစ်လျှောက်လုံး အထီးကျန်ဘဝနဲ့ နေရတတ်တယ်ပေါ့ပြောတာကွ’ ဟု ဉာဏ်ကွန့်လေ၏။
‘ဟင်း သူကတစ်မျိုးပါလား’
‘ဦးလေး စာရေးတဲ့ကောင်။ ဒီကောင်ရေးတာ’ဟု ကလေးတစ်ယောက်က တရားခံလာအပ်၏။
‘ဟုတ် ဟုတ်ပါတယ်။ သားကို မရိုက်ပါနဲ့။ နောက်မရေးတော့ပါဘူး’
‘အေးပါကွာ မရိုက်ပါဘူး။ အမှန်တိုင်းဖြေ။ မင်းတို့သုံးယောက်ကို ငါ့ရဲ့ဇနီးနဲ့ မတိုင်ပင်တော့ပါဘူး။ တစ်ယောက်ကို ၅၀၀ စီပေးမယ်။ ကဲဖြေ မင်းဘယ်နှစ်တန်းရောက်ပြီလဲ’
‘ငါးတန်းပါ ဦးဦး’
‘ဒီစာကို ဘာအဓိပ္ပာယ်နဲ့ ရေးထားတာလဲကွ’

လုပ်အားထပ်ထပ်မြှင့်သူများ

- ◆ ငယ်ချစ် ‘ဆင်တဲ’
ရင်ထဲလွမ်းစဉ်၊ ချစ်ခင်သူတို့
‘ဆင်တဲမြို့’ မှ၊ ရောက်လာကြ၍
ငါ့မှာဝမ်းသာ၊ ရေတွေကြာသို့.....။
- ◆ ‘ဆင်တဲ’ ခခန်း၊ ဝေးကွာလွမ်းလည်း
ပင်ပန်းမထင်၊ ခိတ်ကျွမ်းဝင်လျက်
ဆက်ဆက်ရောက်လာ၊ ‘သာဂရ’ ခခန်း
ငါ့အိမ်နန်းသို့၊ သူတို့အလည်ရောက်ကြပြီ.....။
- ◆ ကြည့်
သူတို့ခက်ရုံ၊ ငါ့ခက်ရုံနှင့်
ယှဉ်ပြိုင်ဝင့်ကြား၊ စကားနှိုင်းလှ
ပျော်ရွှင်မှုကို ပန်တီးကြ.....။
စကားဆိုကြ ပြောမဝ.....။
- ◆ တစ်ကိုင်တည်းနား
တို့လုပ်သားတို့၊ လုပ်အားအလှ
အတူပြရင်း၊ ကြီးပြင်းရင့်ကျက်
ပင်ခင်ရက်တွေ နီးသူနီး.....။
ခရီးမတ်တပ်၊ လမ်းခွလတ်တွင်
တစ်ရပ်တစ်ရွာ ပြောင်းသူပြောင်း
ခွပေါင်းအတူနေသူနေ.....။
- ◆ ခြောက်
ခွဲခွာဆွံ့တွေ၊ ဘုံခလေ့မှို့
ကြုံတွေ့ခဏ၊ တဒင်္ဂတွင်
ချစ်ခင်ရွှင်ပြ၊ ဝမ်းသာကြသည်
ဘဝအမော၊ သောကတွေပျောက်
ရောက်ရာနေရာ၊ ပျော်စရာမှတ်
လုပ်အားထပ်ထပ် မြှင့်သူများ.....။
ခွမ်းအားအရင်းထား တို့လုပ်သား.....။

ကစစ (၂၆) သာဂရ သို့ လေ့လာရေးအလည် ရောက်ရှိလာကြသော
ကစစ (၁) (ဆင်တဲ) မှ မိတ်ဆွေများသို့ အမှတ်တရ

ပန်းတောင်းနေမင်းထင်

‘ဒီလိုပါ။ သားအဲဒီနေ့ရောက်ရင် မေ့ပြီး ခွီပြင်နေရာသွားမိမှာစိုးလို့ ရေးထားတာပါ’
‘ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး’
‘ကျွတ် ကျွတ်ဆိုတာက သီတင်းကျွတ်ပြီးလို့ တန်ဆောင်မုန်း ကထိန်သင်္ကန်းကပ်ပွဲမှာ ဘာဝန်ကြီးက ဒံပေါက်လဲ ကျွေးမယ်။ မုန့်ဖိုးတွေလည်းပေးမယ်ဆိုတာ မေ့မှာစိုးလို့ ရေးထားတာပါဦးဦး’
အမေတို့ရေ ငါးတန်းနဲ့ပြိုင် မနိုင်ပါလား။ ဪ ကျွတ်ကျွတ် ကြုံရကြုံရ ဘုံဘဝပါလား အရပ်ကတို့။

ရစ်မြ (DIP)

ကျွန်ုပ်တို့သည် ပြည်သူ၏အခွန်အတုတ်များမှ လစာစားနေကြသည့် ပြည်သူ့ဝန်ထမ်း (Public Servant) များဖြစ်သည်ကို အမြဲမမေ့အပ်ပါ။

ခေါင်ထိ အကုန်

‘ဖေဖေ ပေသီးပစ်ရအောင်’

ရုံးပိတ်ရက်၊ ဂျာနယ်တစ်စောင်ကို စိတ်ဝင်တစားဖတ်ရှုနေခိုက် လေးတန်းကျောင်းသား ကျွန်တော်၏သားအငယ်ကောင်က ကစားဖော်စပ်လာပါသည်။

‘ကိုကိုနဲ့ ပစ်လေကွာ၊ ဒီမှာဖေဖေ စာဖတ်နေတယ်’

ဟု စကားစပြတ်ရင်း ဂျာနယ်ကိုဆက်ဖတ်နေလိုက်သည်။ ခဏအကြာ...

‘ဖေဖေ ပေသီးပစ်မယ်’

ဟုအငယ်ကောင်က ထပ်မံအရေးဆိုလာပြန်သဖြင့် ဖတ်လက်စဂျာနယ်ချကာ-

‘ကဲ လာကွာ၊ ဘယ်လိုပစ်မှာလဲ။ ဖေဖေ ပြောပြဦး’

ဟုကျွန်တော်သူ့ကို ပြန်ရစ်လိုက်၏။

‘ဒီလို ဒီလို’

ဟုဖန်ပေသီး ၁၀ လုံးကို ကြမ်းပြင်အစဉ်လိုက်ချစ်ပြီး-

‘ဒီ ပစ်ဒိုးနဲ့ပစ်၊ ခေါင်ထိအကုန်’

ဟုဆရာလုပ်ကာ ရှင်းပြ၏။ ငယ်ငယ်က ကျွန်တော်တို့ ဆော့ကစားခဲ့သည့်ကစားနည်းပင်ဖြစ်ကာ ကွဲပြားသည်က ကျွန်တော်တို့ငယ်ငယ်က လောက်စာလုံးဖြစ်ပြီး ယခုဖန်ပေသီးဖြစ်နေခြင်းပင်။

‘အေး ဟုတ်ပြီ။ သုံးပွဲကစားမယ်နော်။ သုံးပွဲမှာ ဖေဖေနှစ်ပွဲနိုင်ရင် သားရှုံးပြီ၊ တော်ပြီ။ ကျေနပ်လား’

ဟုအကဲစမ်းရင်း-

‘ရတယ်လေ’

ဟုဆရာကြီးလေသံနှင့် သူကလုပ်၏။

သားအဖနှစ်ဦးပြိုင်ပွဲစပါပြီ။ သူကအလျင်ပစ်၏။ သူ့ပစ်ဒိုးက ခေါင်သီးနှင့် ဂုတ်သီးကြားမှ လိမ့်ဝင်လွဲချော်ပြီး တစ်လုံးမှမထိ။ ကျွန်တော်က အနီးဆုံးမှန်းပစ်၏။ လေးလုံးမြောက်အသီးကိုထိသဖြင့် ပထမအကြိမ်၌ ကျွန်တော်ပေသီးလေးလုံးရ၏။ အငယ်ကောင် မျက်နှာမကြည်။ သူဆက်ပစ်၏။ နှစ်လုံးထိ၏။ ကျွန်တော်ဆက်ပစ်၏။ ဤလိုနှင့်ပထမပွဲတွင် ကျွန်တော်က ခြောက်လုံးရပြီး သူကလေးလုံးရ၏။

‘အေး တွေ့တယ်နော်။ ဖေဖေ ပထမတစ်ပွဲနိုင်ထားပြီ’

ဟုသူ့ကို စနောက်လိုက်၏။

‘ရပါတယ်၊ တစ်ပွဲထဲ နိုင်တာများ’

ဟု အောင့်သီးအောင့်သက်လေသံဖြင့် ပြောရင်း ကျွန်တော်တို့ ဒုတိယပွဲပြန်စ၏။ ကျွန်တော်ငါးလုံး၊ သူငါးလုံးရ၏။

‘သရေပဲ။ ဒီပွဲသားနိုင်အောင်ပစ်မယ်’

ဟုစိန်ခေါ်ရင်း တတိယပွဲဆက်၏။

‘ဖေဖေ စည်းမခိုးနဲ့’

ဟုလည်း ကျွန်တော့်ကိုသတိပေး၏။

ဒီတတိယပွဲ ကျွန်တော်နိုင်မှဖြစ်မည်။ သို့မဟုတ်လျှင် ပွဲဆက်ပြီးကျွန်တော်ဂျာနယ်ဖတ်ခန်း ရောက်တော့မည်မဟုတ်။

‘ဖေဖေ အလျင်ပစ်အလှည့်နော်။ နှစ်ပွဲရှိပြီ။ သားချည်းအလျင်ပစ်နေတာ’

ဟုပြောရင်း ကျွန်တော်ခေါင်သီးကို ချိန်ရွယ်ပစ်၏။ ရှစ်လုံးမြောက်အသီးကိုမှန်၍ ကျွန်တော်ရှစ်လုံးရ၏။ နှစ်လုံးသာကျန်တော့သဖြင့် သူရှုံးလေပြီ။

‘ကဲ သားတွေ့တယ်နော်။ သုံးပွဲမှာ ဖေဖေနှစ်ပွဲနိုင်တယ်။ သရေကတစ်ပွဲ။ သားကတိတည်။ ဖေဖေ ဂျာနယ်ဖတ်ဦးမယ်။ ဟုတ်ပြီလား’

‘ဖေဖေ ဂျာနယ်ဖတ်ပြီးရင် ဆက်ပစ်မယ်။ ဖေဖေက စည်းခိုးတာကိုး’

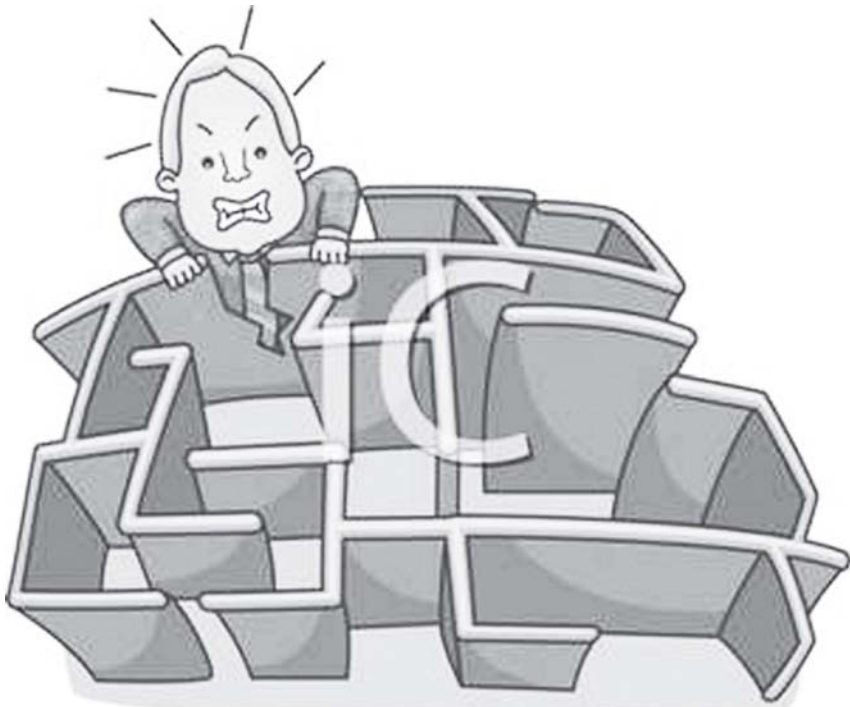
ဟုမကျေမနပ်ဖြစ်ကာ သူ့အမေထံထသွားပြီး ကျီကရောင်လုပ်နေ၏။ မသိချင်ဟန် ဆောင်ရင်း ကျွန်တော်ဂျာနယ်ဆက်ဖတ်နေလိုက်၏။

X X X

‘ခေါင်ထိ အကုန်’ စကားကို ကျွန်တော်တို့ငယ်ငယ်၊ ယခုသားတို့ငယ်ငယ်အရွယ်ကပင် ရင်းနှီးထား၊ ရင်းနှီးပြီးဖြစ်၏။ ငယ်စဉ်ကလေးဘဝက ဤစကား၏အဓိပ္ပာယ်မှာ ကစားနည်းသက်သက်အတွက်သာဖြစ်ခဲ့၏။ ကလေးအတွေးပင်ဖြစ်၏။ အရွယ်နည်းနည်းရလာပြီး အသင့်အတင့် ပညာလေးရှိလာသောအခါ

တွေးဆချက်ဖြစ်၏။ အခြားတစ်ဖက်မှလည်း ဤသို့တွေးမိပြန်သေးသည်။ ခေါင်ထိအောင် အဘယ်မျှကြိုးပမ်းရသနည်း။ ခေါင်မှန်းနိုင်သော အခွင့်အလမ်းများကောရှိရဲ့လား။ ရှိလျှင်လည်း တစ်ကြိမ်ထဲနှင့် ခေါင်ကိုထိနိုင်မည်လား။ ခေါင်မမှန်းနိုင်လျှင်လည်း ရနိုင်သည့် သေချာသည့်အလုံးကို အပိုင်မဆုပ်ကိုင်သင့်ပြီလား။ ကျွန်တော့်ဘဝအတွေးအကြံများနှင့်ယှဉ်ပြီး ကျွန်တော့်အတွေးများ တသိကြီးဖြစ်သွား၏။

အချို့ကလည်း ‘ခေါင်ထိအကုန်’ စကားကို ဖြတ်လမ်းအတွေးနှင့် ပြုကျင့်သည်များကိုလည်း တွေ့ဖူးကြုံဖူး၏။ လူမှုဆက်ဆံရေးနယ်ပယ်အပါအဝင် စီးပွားရေးလောက၌ပါ ‘ခေါင်ထိအကုန်’ စကားက အများကြီးတာသွား၏။ တာသွားသလောက်လည်း ခေါင်မှခေါင်အတွက်တော်၏ မတော်၏၊ သင့်၏ မသင့်၏

‘ခေါင်ထိအကုန်’ စကားအဓိပ္ပာယ်က ကျယ်ဝန်းလာ၏။ ရည်မှန်းချက်ကို ‘ခေါင်’ အဖြစ်သတ်မှတ်ပြီး ကျင့်ကြံကြိုးကုတ်ခဲ့၏။ အချို့ခေါင်ထိသူလည်းရှိ၏။ အချို့ဂုတ်သီးထိ၏။ အချို့က ဂုတ်နောက်ကအသီးကိုထိ၏။ အချို့ တစ်လုံးမှပင် မထိ။ လွဲချော်သူလည်း ရှိ၏။ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်မှ ထိသူလည်းရှိ၏။ ဤကား ဘဝအောင်မြင်မှုလမ်းနှင့်ယှဉ်၍ ကျွန်တော်၏

မစဉ်းစားကြတော့။ အကုန်ရယူပိုင်ဆိုင်ဖို့အတွက် ခေါင်ကိုအပိုင်ကိုင်လို၏။

ကလေးဘဝ ရိုးရှင်းသောအတွေးအမြင် ‘ခေါင်ထိအကုန်’ စကားလေးကား အသိပညာရင့်ကျက် အရွယ်ရောက်လာသည့်အခါ အဓိပ္ပာယ်ပြန့်ကားထွက်လာခြင်းကတော့... ကျွန်တော်ဆက်မတွေးလိုတော့ပါ။

ကျော်ထက်

သတင်း

ထိုင်းနိုင်ငံတွင် အစည်းအဝေးတက်ခဲ့

ဂျာမနီအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ရေးအေဂျင်စီ (Deutsche Gesellschaft fur International Zusammenarbeit (GIZ) GmbH) က ကြီးမှူး၍ ထိုင်းနိုင်ငံ၊ ဘန်ကောက်မြို့တွင် နိုဝင်ဘာလ ၆ ရက်နေ့မှ ၈ ရက်နေ့အထိ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည့် နိုင်ငံတကာသက်မွေးပညာရပ်ဆိုင်ရာကျွမ်းကျင်သူများ အစည်းအဝေးသို့ စက်မှုစီမံကိန်းဦးစီးဌာန၊ လူ့စွမ်းအားအရင်းအမြစ်ဌာနမှ ညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးကိုကိုလွင် တက်ရောက်ခဲ့ကြောင်းသိရသည်။

အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် သင်တန်းတက်မည်

အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုအစိုးရက ချီးမြှင့်သည့်ပညာသင်ဆုအရ အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် ဒီဇင်ဘာလ ၂ ရက်နေ့မှ ၂၀ ရက်နေ့အထိပြုလုပ်မည့် အသေးစား စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု နှင့်စီးပွားရေးလုပ်ငန်းသစ်များ စွန့်ဦးတီ ထွင်ခြင်း ဘာသာရပ်ဆိုင်ရာသင်တန်းသို့ စက်မှုစီမံကိန်းဦးစီးဌာနမှ ဒုတိယ ညွှန်ကြားရေးမှူး ဒေါ်တင်တင်ထူး တက်ရောက်မည်ဖြစ်ကြောင်း သတင်းရရှိသည်။

ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်ရုံး(ကြည်း)၊ စစ်အင်ဂျင်နီယာညွှန်ကြားရေးမှူးရုံး၏ စာကြည့်တိုက်တွင်ထားရှိရန်အတွက် အပတ်စဉ်ထုတ် ရွှေစက်မှုဌာနယ်များအား နိုဝင်ဘာလ ၅ ရက် နေ့တွင် အဆိုပါရုံးမှ တပ်ကြပ်ကြီးတင်မျိုးသန့်သို့ ပေးအပ် လှူဒါန်းစဉ်။

မလေးရှားနိုင်ငံတွင် အစည်းအဝေးတက်

အာဆီယံအဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများနှင့် အာဆီယံစွမ်းအင်ဆိုင်ရာဗဟိုဌာန (ASEAN Centre of Energy-ACE) တို့ပူးပေါင်း၍ မလေးရှားနိုင်ငံ၊ ကွာလာလမ်ပူမြို့၌ နိုဝင်ဘာလ ၁၈ ရက်နေ့မှ ၂၁ ရက်နေ့အထိကျင်းပပြုလုပ်သည့် လျှပ်စစ်နှင့်အီလက်ထရောနစ် ထုတ်ကုန်ပစ္စည်းများဆိုင်ရာပူးတွဲဆက်ဆံရေးတိုင်း (၁၆) ကြိမ်မြောက် အစည်းအဝေးနှင့် ဆက်စပ်အစည်းအဝေးသို့ စက်မှုကြီးကြပ်ရေးနှင့် စစ်ဆေးရေးဦးစီးဌာနမှ ညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးခင်ရွှေနှင့် ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးခိုင်မြင့်တို့ တက်ရောက်ကြကြောင်း သတင်းရရှိသည်။

ဂျပန်နိုင်ငံသို့ ပညာသင် (၁၆) ဦးစေလွှတ်

ဂျပန်နိုင်ငံအစိုးရ၏ နည်းပညာပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုအစီအစဉ်အရ ဂျပန် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးအေဂျင်စီ (Japan International Co-operation Agency-JICA) ကချီးမြှင့်သည့်ပညာသင်ဆုအရ ဂျပန်နိုင်ငံတွင် နိုဝင်ဘာလ ၂၀ ရက်နေ့မှ ဒီဇင်ဘာလ ၇ ရက်နေ့အထိ အသေးစားနှင့်အလတ်စားလုပ်ငန်းများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးနှင့်တိုးမြှင့်ရေး မြန်မာလူငယ်ခေါင်းဆောင်များအတွက် သင်တန်းအစီအစဉ် (The Program on Young Leaders for Myanmar / Community Small and Medium Enterprises Development Promotion Course) သို့တက်ရောက်ရန် အမှတ် (၁) အကြီးစားစက်မှုလုပ်ငန်းမှ လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး ဒေါ်ဟေမွန်ဦး၊ အမှတ် (၂) အကြီးစားစက်မှုလုပ်ငန်းမှ လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး ဒေါ်ထက်ထားဝတ်ရည်၊ သုတေသနနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးဗဟိုဌာနမှ လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး ဒေါ်မြတ်မွန်သိန်း၊ စက်မှုကြီးကြပ်ရေးနှင့်စစ်ဆေးရေးဦးစီးဌာနမှ လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူးများဖြစ်သည့် ဒေါက်တာမေမြတ်မွန်ဖြူနှင့် ဒေါ်ဇင်မာထွန်းမြင့်၊ အသေးစားနှင့်အလတ်စားလုပ်ငန်းများဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးဗဟိုဌာနမှ ဒုတိယလက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးလင်းလင်းထွန်း၊ စက္ကူနှင့်အိမ်သုံးပစ္စည်းလုပ်ငန်း၊ အဆင့်မြင့်စက္ကူစက်ရုံ (သာပေါင်း) မှ မန်နေဂျာ ဒေါ်လှိုင်လှိုင်သာ၊ အမှတ် (၃) အကြီးစားစက်မှုလုပ်ငန်းမှ ဒုတိယလက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးမင်းသုကျော်၊ အမှတ် (၁) အကြီးစားစက်မှုလုပ်ငန်း၊ အမှတ် (၂) သံမဏိစက်ရုံ (ပင်းပက်) မှ မန်နေဂျာ ဦးစိုးကိုကိုဝင်း၊ စက်မှုညွှန်ကြားရေးဦးစီးဌာနမှ ဒေါ်ခင်ဇာဇာထွန်း၊ အမှတ် (၃) အကြီးစားလုပ်ငန်းမှ ဌာနခွဲမှူး ဒေါ်ခိုင်မျိုးသော်၊ စက္ကူနှင့်အိမ်သုံးပစ္စည်းလုပ်ငန်းမှ ဌာနခွဲမှူး ဒေါ်မြမြချယ်၊ ဆေးဝါးနှင့်စားသောက်ကုန်လုပ်ငန်းမှ ဌာနခွဲမှူး ဒေါ်သူဇာဝင့်ဟန်၊ အမှတ် (၂) ဆေးဝါးစက်ရုံ (အင်ရောင်း) မှ လက်ထောက်မန်နေဂျာ ဒေါ်နှင်းဝတ်ရည် လတ်၊ စက်မှုစီမံကိန်းဦးစီးဌာန၊ စက်မှုသင်တန်းကျောင်း (ဆင်တ) မှ နည်းပြအရာရှိ ဒေါ်မိုးမိုးချစ်ကြည်နှင့် အမှတ် (၂) အကြီးစားစက်မှုလုပ်ငန်းမှ ဌာနခွဲမှူး ဒေါ်လွင်မာဖြိုး တို့သွားရောက်ကြောင်းသိရသည်။

အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင်

နည်းဗျူဟာသင်တန်းတက်မည်

အိန္ဒိယနိုင်ငံအစိုးရက ကိုလံဘိုစီမံကိန်း၏ နည်းပညာပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု အစီအစဉ် (TCS of Colombo Plan) ဖြင့် ၂၀၁၃-၂၀၁၄ ခုနှစ်အတွက် ချီးမြှင့်သည့်ပညာသင်ဆုအရ အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင်၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၁၁ ရက်နေ့မှ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၃ ရက်နေ့အထိဖွင့်လှစ်မည့် အသေးစားနှင့်အလတ်စားလုပ်ငန်းများဖွံ့ဖြိုးမှုအတွက် နည်းဗျူဟာသစ်သင်တန်း (Innovative Strategies for SME Development - ISSD) သို့ အသေးစားနှင့်အလတ်စားလုပ်ငန်းများဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးဗဟိုဌာနမှ လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး ဒေါ်သိန်းသိန်းဦး တက်ရောက်မည်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင်

သင်တန်းတက်

အိန္ဒိယနိုင်ငံအစိုးရက အိန္ဒိယနည်းပညာနှင့် စီးပွားရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုအစီအစဉ် (ITEC) ဖြင့် ၂၀၁၃-၂၀၁၄ ခုနှစ်အတွက်ချီးမြှင့်သည့် ပညာသင်ဆုအရ အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် နိုဝင်ဘာလ ၁၁ ရက်နေ့မှ ၂၂ ရက်နေ့အထိဖွင့်လှစ်သည့် ဆေးနှင့် ဆေးဝါးဘက်ဆိုင်ရာအရည်အသွေးအကဲဖြတ်မှုအတွက် အခြေခံနည်းလမ်းများနှင့် အသုံးချမှုဆိုင်ရာသင်တန်းသို့ ဆေးဝါးနှင့်စားသောက်ကုန်လုပ်ငန်း၊ အမှတ် (၁) ဆေးဝါးစက်ရုံ (ရန်ကုန်) မှ လက်ထောက်အထွေထွေမန်နေဂျာ ဒေါက်တာအေးအေးခိုင်တက်ရောက်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

တရုတ်နိုင်ငံတွင်

ဆွေးနွေးပွဲတက်

တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ၊ စီးပွားရေးနှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန (MOFCOM) ကကြီးမှူး၍ တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ၊ Zhangzhou မြို့တွင် နိုဝင်ဘာလ ၈ ရက်နေ့မှ ဒီဇင်ဘာလ ၅

ရက်နေ့အထိ ကျင်းပပြုလုပ်သည့် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများအတွက် လက်ဖက်ခြောက်လုပ်ငန်းဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုဆိုင်ရာ ဆွေးနွေးပွဲသို့ ဆေးဝါးနှင့်စားသောက်ကုန်လုပ်ငန်းမှ ဌာနခွဲမှူးများဖြစ်သည့် ဒေါ်တင်တင်နွယ်နှင့် ဒေါ်မီမီလွင်တို့ တက်ရောက်ကြကြောင်း သတင်းရရှိသည်။

ကျမနီနိုင်ငံတွင် ဆွေးနွေးပွဲတက်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတကျမနီနိုင်ငံ အခြေစိုက် Friendrich Naumann Foundation (FNF) ကကြီးမှူး၍ ပြည်ထောင်စုသမ္မတကျမနီနိုင်ငံတွင် နိုဝင်ဘာ လ ၁၇ ရက်နေ့မှ ၂၄ ရက်နေ့အထိကျင်းပပြုလုပ်မည့် ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုစီမံခန့်ခွဲခြင်းဆိုင်ရာဆွေးနွေးပွဲ (Seminar on Change Management) သို့ အသေးစားနှင့်အလတ်စားလုပ်ငန်းများဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးဗဟိုဌာနမှ လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး ဒေါက်တာအိရွှေစင်ထွန်း တက်ရောက်မည်ဖြစ်ကြောင်း သတင်းရရှိသည်။

အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် သင်တန်းတက်

အိန္ဒိယနိုင်ငံအစိုးရက အိန္ဒိယနည်းပညာနှင့် စီးပွားရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေး အစီအစဉ် (ITEC) ဖြင့် ၂၀၁၃-၂၀၁၄ ခုနှစ်အတွက် ချီးမြှင့်သည့်ပညာသင်ဆုအရ အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၁၁ ရက်နေ့မှ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၃ ရက်နေ့အထိဖွင့်လှစ်မည့် မန်နေဂျာများအတွက် လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်မှုနည်းစနစ်များဆိုင်ရာသင်တန်း (Training Methods and Skills for Managers-TSM) သို့ စက်မှုညွှန်ကြားရေးဦးစီးဌာန မှ ဒုတိယလက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး ဒေါ်အေးမြတ်မွန် တက်ရောက်ကြောင်းသိရသည်။

စင်ကာပူနိုင်ငံသို့ ပညာသင် (၅) ဦးစေလွှတ်

စင်ကာပူနိုင်ငံ၊ တီမားဆက်ဖောင်ဒေးရှင်း (Teamasek Foundational-TF) အထောက်အပံ့ဖြင့် စင်ကာပူနိုင်ငံ၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာနည်းပညာရေးအဖွဲ့ (International Technical Education-ITE) နှင့် မြန်မာနိုင်ငံ NSSA တို့ပူးပေါင်း၍ နိုဝင်ဘာလ ၁၁ ရက်နေ့မှ ၁၅ ရက်နေ့အထိ ကျင်းပပြုလုပ်သည့် ကျွမ်းကျင်သူနည်းပြများအစီအစဉ်သို့ တက်ရောက်ရန် စက်မှုစီမံကိန်းဦးစီးဌာန၊ စက်မှုသင်တန်းကျောင်း (မန္တလေး) မှ ဌာနမှူး ဦးဘုန်းကျော်၊ စက်မှုသင်တန်းကျောင်း (ပခုက္ကူ) မှ ဌာနမှူး ဦးခွန်ဆမ်၊ စက်မှုသင်တန်းကျောင်း (မကွေး) မှ အကြီးတန်းနည်းပြများဖြစ်သည့် ဒေါက်တာတင်မျိုးဆက်နှင့် ဒေါ်သီရိနန္ဒာအောင်၊ စက်မှုသင်တန်းကျောင်း (သာဂရ) မှ အကြီးတန်းနည်းပြ ဒေါ်အေးသီတာခိုင်တို့ တက်ရောက်ကြကြောင်း သိရသည်။

ကျမနီနိုင်ငံတွင် ဘဏ္ဍာရေးစီမံခန့်ခွဲမှုဆိုင်ရာသင်တန်းတက်

ကျမနီနိုင်ငံအစိုးရ၏ နည်းပညာပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုအစီအစဉ်အရ ကျမနီအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ရေးအေဂျင်စီ (Japan International Cooperation Agency-JICA) က ချီးမြှင့်သည့်ပညာသင်ဆုအရ ကျမနီနိုင်ငံတွင် နိုဝင်ဘာလ ၁၇ ရက်နေ့မှ ဒီဇင်ဘာလ ၄ ရက်နေ့အထိ ပြုလုပ်မည့် ဘဏ္ဍာရေးစီမံခန့်ခွဲမှု (စက်မှုလုပ်ငန်းတိုးတက်ရေး) သင်တန်း (The Program on Young Leaders for Myanmar / Economic Administration Industrial Development and Promotion) သို့တက်ရောက်ရန် စက်မှုဝန်ကြီးဌာန ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးရုံးမှ ဦးစီးအရာရှိ ဒေါ်စမ်းစမ်းလွင်၊ စက်မှုညွှန်ကြားရေးဦးစီးဌာနမှ ဌာနခွဲမှူး ဒေါ်စုမြတ်စန္ဒီအောင်၊ စက်မှုစီမံကိန်းဦးစီးဌာနမှ ဌာနခွဲမှူးများဖြစ်သည့် ဒေါ်နီနီလွင်နှင့် ဒေါ်အေးသန္တာထွန်း၊ အမှတ် (၁) အကြီးစားစက်မှုလုပ်ငန်းမှ ဌာနခွဲမှူး ဒေါ်စုမွန်ထိုက် တို့တက်ရောက်ကြသည်။ ၎င်းတို့နှင့်အတူ အဆိုပါသင်တန်းသို့ နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံး၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ရုံး၊ အမျိုး

သားလွှတ်တော်ရုံး၊ ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ရုံး၊ ပြည်ထောင်စုရာထူးဝန်အဖွဲ့၊ အမျိုးသားစီမံကိန်းနှင့် စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုဝန်ကြီးဌာနနှင့် ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနတို့မှ အရာထမ်းများလည်း အတူတက်ရောက်ကြကြောင်း သိရသည်။

RESOURCES ARE LIMITED
CREATIVITY IS UNLIMITED

သတင်း

**စက်မှုဝန်ကြီးဌာန
အမှတ် (၃) အကြီးစားစက်မှုလုပ်ငန်း
အဆင့်မြင့်မီးခံအုတ်စက်ရုံများအား
အကျိုးတူပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရန်အတွက်
အဆိုပြုလွှာခေါ်ယူခြင်း**

စက်မှုဝန်ကြီးဌာန၊ အမှတ် (၃) အကြီးစားစက်မှုလုပ်ငန်း ကြီးကြပ်မှုအောက်ရှိ အောက်ဖော်ပြပါစက်ရုံများကို ပုဂ္ဂလိကလုပ်ငန်းရှင်များနှင့် အကျိုးတူပူးပေါင်းဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် အဆိုပြုလွှာများတင်သွင်းရန် ဖိတ်ခေါ်အပ်ပါသည်။

- (က) အဆင့်မြင့်မီးခံအုတ်စက်ရုံ (ကျောက်ဆည်)
- (ခ) အဆင့်မြင့်မီးခံအုတ်စက်ရုံ (တည်းကုန်း)
- (ဂ) မီးခံအုတ်စက်ရုံခွဲ (စော်ဘွားကြီးကုန်း)

စိတ်ပါဝင်စားသော အဖွဲ့အစည်းများသည် အဆိုပြုလွှာပုံစံနှင့် စည်းကမ်းချက်များ ကို (၄. ၁၁. ၂၀၁၃) ရက်မှ (၅. ၁၂. ၂၀၁၃) ရက်အထိ နေ့စဉ်ရုံးချိန်အတွင်း လာရောက်ထုတ်ယူနိုင်ပြီး အဆိုပြုလွှာအား (၆. ၁၂. ၂၀၁၃) ရက်နေ့ ညနေ (၁၅:၀၀) နာရီ နောက်ဆုံးထား၍ စက်မှုဝန်ကြီးဌာန၊ အမှတ် (၃) အကြီးစားစက်မှုလုပ်ငန်း၊ ပစ္စည်းစီမံရေးဌာန၊ ရုံးအမှတ် (၄၁) နေပြည်တော်တွင် တင်သွင်းရမည်ဖြစ်ပါသည်။

အသေးစိတ်အချက်အလက်များကို သိရှိလိုပါက ဖုန်း- ၀၆၇- ၄၀၈၂၀၈၊ ၀၆၇- ၄၀၈၁၆၀၊ Fax : ၀၆၇- ၄၀၈၀၆၄ သို့ ဆက်သွယ်မေးမြန်းနိုင်ပါသည်။

**စက်မှုဝန်ကြီးဌာန
အမှတ် (၃) အကြီးစားစက်မှုလုပ်ငန်း
(အိတ်ဖွင့်တင်ဒါခေါ်ယူခြင်း)**

စက်မှုဝန်ကြီးဌာန၊ အမှတ် (၃) အကြီးစားစက်မှုလုပ်ငန်း ကြီးကြပ်မှုအောက်ရှိ အမှတ် (၃၆) အကြီးစားစက်ရုံ (ကျောက်ဆည်) အတွက် လိုအပ်သောအောက်ပါကုန်ကြမ်းပစ္စည်းများအား စက်ရုံပိုင်လုပ်ကွက်မှ စက်ရုံ၏သတ်မှတ်နေရာသို့အရောက် မြန်မာကျပ်ငွေ ဖြင့် ဝယ်ယူလိုပါသည်။

စဉ်	ပစ္စည်းအမျိုးအမည်	လိုအပ်သောတန်ချိန်
(က)	Quartzite	၆၃၅၀၀ တန်/နှစ်
(ခ)	ဒိုလိုမိုက်	၉၀၀၀ တန်/နှစ်

တင်ဒါဝိတ်ရက်မှာ (၆. ၁၂. ၂၀၁၃) ရက်၊ မွန်းလွဲ (၁၅:၀၀) နာရီ သောကြာနေ့ ဖြစ်ပါသည်။ အသေးစိတ်သိလိုပါက ပစ္စည်းစီမံရေးဌာန၊ အမှတ် (၃) အကြီးစားစက်မှုလုပ်ငန်း၊ စက်မှုဝန်ကြီးဌာန၊ ရုံးအမှတ် (၄၁) နေပြည်တော်၊ ဖုန်း- ၀၆၇- ၄၀၈၁၆၀၊ ၀၆၇- ၄၀၈၂၀၈ သို့ ရုံးချိန်အတွင်း လာရောက်စုံစမ်းနိုင်ပါသည်။

**စက်မှုဝန်ကြီးဌာနမှ ချမှတ်ထားသည့်
စက်မှုကဏ္ဍဆိုင်ရာမူဝါဒ**

- (၁) ခေတ်မီစိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ စက်မှုနိုင်ငံတော်အဆင့်သို့ တက်လှမ်းရေး၊ လယ်ယာအခြေခံစက်မှုလုပ်ငန်းများ၊ လယ်ယာထုတ်ကုန်တန်ဖိုးမြှင့်ထုတ်လုပ်သည့်လုပ်ငန်းများ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်တိုးတက်စေရေးနှင့် အသေးစားနှင့် အလတ်စားစီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကို အလေးပေးဆောင်ရွက်ရင်း အကြီးစားစက်မှုလုပ်ငန်းများ ဆက်လက်ထူထောင်ရေး။
- (၂) အသေးစားနှင့်အလတ်စားစီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကို တွန်းအားပေးဆောင်ရွက်ပြီး အကြီးစားစက်မှုလုပ်ငန်းများအား ဆက်လက်ထူထောင်ခြင်းဖြင့် သွင်းကုန်အစားထိုးထုတ်ကုန်နှင့် ပြည်ပပို့ထုတ်ကုန်များ တိုးမြှင့်ရန်အတွက်ဆောင်ရွက်ရေး။
- (၃) စက်မှုကဏ္ဍဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာစေရေးအတွက် ပုဂ္ဂလိကအခန်းကဏ္ဍ၊ အစိုးရနှင့် ပုဂ္ဂလိကပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုကဏ္ဍပိုမိုမြှင့်တင်ရေးကို ဦးစားပေးပြီး၊ နည်းပညာ၊ အတတ်ပညာနှင့် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများဖိတ်ခေါ်၍ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေး။
- (၄) ပြည်တွင်းရှိသယံဇာတ ကုန်ကြမ်းပစ္စည်းများကို ထိရောက်အကျိုးရှိစွာ အသုံးပြုပြီး တန်ဖိုးမြှင့်ထုတ်လုပ်ခြင်းကို တိုးမြှင့်ဆောင်ရွက်ရေး။

ရည်မှန်းချက်

- (၁) ခေတ်မီစိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံသော ကုန်ထုတ်လုပ်မှု၊ ဝန်ဆောင်မှုနှင့် စက်မှုလယ်ယာကဏ္ဍဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအား အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ဆောင်ရွက်ကြိုးပမ်းရမည်။
- (၂) နိုင်ငံသားများ အလုပ်အကိုင်အခွင့်အလမ်းများ ပေါ်ထွန်းလုပ်ကိုင်ခွင့်ရှိစေရန်အတွက် အသေးစားနှင့်အလတ်စားစီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကို အလေးထားအကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်ရမည်။ ၎င်းမှတစ်ဆင့် လိုအပ်မည့် အကြီးစားစက်မှုလုပ်ငန်းများကို တိုးချဲ့ဆောင်ရွက်ရမည်။

ဘုရားမှာ ဝိန

ကျောင်းမှာ သိမ်
သင်္ကန်းမှာ ကထိန်

